

டிசம்பர் 2024

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 295

விலை :
ரூபா 100/=

சிறப்புக் கட்டுரை

பஞ்ச இரத்தினம்
[மகாபாரதம்]

'சாணித்தியரத்னா'
அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

ஒன்:25
சுட்:07
295

பரிதவிப்பு மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஓவியர் : கிறிஸ்ம நல்லெரத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-71-7362862
0094-11-2586013

மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info

அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☞ G. BALACHANDRAN
Acc. No. - 009020348846
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புவதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☞ ஒரு வருடம்
Sri Lanka (LKR) 1000
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்த
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வெப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

◉ கவிதைகள்	
சு. சுடர்நிலா	06
மு. இ. அச்சி முகம்மது	11
செ. சுதர்சன்	12
சாரணி இராஜகிருஷ்ணன்	19
நிலவூர்ச் சித்திரவேல்	20
மனோகரி ஜெகதீஸ்வரன்	37
சு. கருணாநிதி	39
கனகசபாபதி செல்வநேசன்	39
மஹ்மூத் தர்விஷ் / பென் பெனானி / சோ.ப. (மொழிபெயர்ப்பு)	41
குப்பிளான் குமரன்	44
சரமபாகு சீனா உதயகுமார்	44
◉ சிறுகதைகள்	
இ. இராஜேஸ்கண்ணன்	07
பவானி சிவகுமாரன்	16
வெல்லாவெளி விவேகானந்தன்	33
ஆறுமுகம் சந்திரமோகன்	42
◉ கட்டுரைகள்	
தி. ஞானசேகரன்	03
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா	13
ஞானம் பாலச்சந்திரன்	21
த. சிவபாலு	45
ஞானம்	50
◉ பத்தி	
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	48
◉ நூல் அறிமுகம்	
பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன்	40
◉ தொடர்	
ஞா.பா. (பேசும் நாணயங்கள்)	
◉ வாசகர் பேசுகிறார்	52

ஆசிரியர் பக்கம்

பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால்
வையம் பேதமை அற்றரும் காணீர்!

பண்டைய காலம்தொட்டு அரசியல் வரலாற்றில் பெண்களுக்கு உரிமைகள் வழங்குவதில் இலங்கை எடுத்துக்காட்டாக இருந்துவந்துள்ளது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அனுராதபுர இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்த **அனுலா**, இலங்கையின் முதலாவது பெண்ணரசியாவாள். ஆசியாப் பிராந்தியத்தில் அரசாட்சியேறிய முதலாவது பெண்ணாகவும் சில ஆய்வாளர்கள் இவளை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். இவளுக்குப் பின்னரும் முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் மனைவியான **லீலாவதி** உட்பட சில பெண்கள் இலங்கையை ஆளுமையுடன் அரசாட்சி செய்துள்ளனர்.

நவீன காலத்தில் 1931^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி பெண் உறுப்பினர்கள் தெரிவாகி இலங்கை அரசியலில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். **ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா** 1960^{ஆம்} வருடம் பிரதமராகி, உலகிலேயே முதலாவது பெண் பிரதமர் எனும் சிறப்பையும் பெற்றார். 1994^{ஆம்} வருடம் **சந்திரீக்கா குமாரதாங்க** ஜனாதிபதியாகவும் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா பிரதமராகவும் பதவியேற்றமை இலங்கையின் அரசியலில் பெண்களுக்கான அங்கீகாரத்தை உலகிற்கு பறைசாற்றியது.

இத்தகு எடுத்துக்காட்டுகள் வரலாற்றில் இருப்பினும், இவையாவும் மேல்மட்ட அரசியல் நிலைகள். திட்டங்களைச் செயல்முறைப்படுத்தல் நிலையில் இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் குறைந்தளவு பெண்களே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக காலங்காலமாக இருந்துவந்தனர். இதன்காரணமாக கொள்கை நிலையில் சமத்துவம் காணப்பெற்றாலும் கொள்கைகளை அடிமட்டத்தில் செயல்முறைப்படுத்தலில் இடைவெளிகள் உள்ளவண்ணமே இருந்துவந்துள்ளது.

இந்நிலையில் முதன்முறையாக தற்போது மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2024 நவம்பர் மாதம் நடைபெற்ற தேர்தலின் முடிவாக 22 பெண் உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக உள்வாங்கப்பட்டுள்ளனர். **இது, இலங்கையின் நாடாளுமன்ற வரலாற்றில் அதகூடிய பதவாகும்.** அத்துடன் **கலாந்த ஹர்ன் அமரசூரிய** நாட்டின் பிரதம மந்திரியாக பணியாற்றுவது மீண்டும் பெண் தலைமைத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அனுபவமிக்க அரசியல்வாதிகள், 150க்கும் மேற்பட்ட புதிய அங்கத்தவர்கள், இளைஞர்கள், கல்வி மாண்கள், ஆண்கள், பெண்கள், மாற்றுத்திறனாளி என நல்லதொரு கலவையாக புதிய பாராளுமன்றம் உருப்பெற்றுள்ளது. இதனை மிகவும் ஆரோக்கியமான தொடக்கமாக கணிக்கமுடியும்.

இத்தருணத்தில் **இலங்கை இலக்கிய வரலாற்றில் முதன்முறையாக பெண் ஆளுமையாளரான அன்னலட்சுமி இராஜதுரை** அவர்களுக்கு **சாஹந்தியரத்னா** விருது கிடைத்தமை இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

நாட்டுக்கான பல்பரிமாண, சமத்துவ, நடைமுறைச் சாத்தியமான, தூரநோக்குச் செயற்பாடுகளுக்கு தற்பொழுதுள்ள பாராளுமன்றம் அடித்தளமாக அமையவேண்டும் என்பது மக்களின் அபிலாஷையாக அமைகிறது.

'சாவித்தியரத்னா'

உயர்வீருதினை பெற்ற

முதலாவது பெண் ஆளுமை

அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

- தி.ஞானசேகரன்

இலங்கை அரசின் 2024-ஆம் ஆண்டுக்கான அதிபர் இலக்கிய விருதான, **சாவித்தியரத்னா** விருதினை அன்னலட்சுமி இராஜதுரை பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி மேற்கில் திரு. செ. இராசையா - இராசம்மா தம்பதிகளின் மகளாக 08-06-1939 அன்று பிறந்த இவர், திருநெல்வேலி சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை, செங்குத்தாக் கல்லூரி ஆகிவற்றில் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றவர். பின்னர் சன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியில் கற்று லண்டன் அட்வான்ஸ் லெவலில் சித்திபெற்றார்.

இவரது எழுத்துப் பிரவேசம் **யாழ்நங்கை** என்ற புனைபெயரில், இவர் எழுதிய 'அன்னையின் ஆவல்' என்ற கவிதைமூலம் நிகழ்ந்தது. கலைச்செல்வி என்னும் மாத இதழ், 1958இல் ஜலை மாதம் வெளிவரத்தொடங்கிய முதல் இதழிலேயே இக்கவிதை வெளிவந்தது. இவருடைய முதலாவது சிறுகதை 1958இல் தினகரனில் 'இசை இணைந்தது' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது.

விழிச்சுடர் (குறுநாவல்), உள்ளத்தின் கதவுகள் (புதினம்), நெருப்பு வெளிச்சம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு), இருபக்கங்கள் (கவிதைத் தொகுப்பு), நினைவுப் பெருவெளி (பத்திரிகைத் தொழில் சார்ந்த அனுபவ நினைவுகள்) ஆகிய நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார்.

தமிழிலும் சிங்களத்திலும் எழுதும் சிங்கள எழுத்தாளரான மடுன்கிரிய விஜேரத்தின தொகுத்த தமிழ்ச்சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றில் இவர் எழுதிய 'உரிமை' என்ற சிறுகதையின் தலைப்பே தொகுப்பின் தலைப்பாகவும் அமைந்தது. புரட்சிபாலன் தொகுத்து வெளியிட்ட 'ஈழவரின் இருபத்தேழு சிறுகதைகள்'

என்ற தொகுப்பு நூலில் இவரது 'ஓட்டம்' என்ற சிறுகதை வெளிவந்தது.

இந்திய எழுத்தாளர்களான ஆர்.கே. நாராயணன், கமலாதாஸ், பிரேம்சந்த், அம்ரிதா பரிதம் உட்பட சில எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு இவர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். இந்த வகையில் சுமார் 13 கதைகளை இவர் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறார். வீரகேசரியில் அவை வெளிவந்தன. பாபுள் என்பவர் எழுதிய திலோத்தமா என்ற கதை இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உதயம் சஞ்சிகையில் வெளியானது.

1962 ஆண்டு ஜன்மாதம் முதல் வீரகேசரியில் உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். அக்காலகட்டத்தில் பத்திரிகைத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பயிற்சிக் கருத்தரங்கு முகாம், பயிற்சிப்பட்டறைகள், களவிஜயங்கள் ஆகியவற்றில் பங்குகொள்ளும் வாய்ப்புகள் இவருக்குக் கிடைத்தன. யுனிசெப் ஆதரவில் சிறுவருக்கான எழுத்து முயற்சிகள், இலங்கை மன்றக்கல்லூரி நடத்திய அபிவிருத்தி பத்திரிகை எழுத்து (Development Journalism), பெண்கள் கல்வி ஆய்வுநிலையம் நடத்திய பெண்களும் அபிவிருத்தியும், குடும்பத்திட்டச் சங்கத்திட்டம் நடத்திய குடும்ப நலக்கருத்தரங்குகள், பெண்கள விவசாய அமைப்பின் ஊடகப்பிரிவினர் நடத்திய பயிற்சிப்பட்டறைகள் போன்றவை இவரது எழுத்துத்துறைக்கு வளம்சேர்த்தன. இந்த அமைப்புகள் இவருக்குச் சான்றிதழ்களையும் வழங்கின.

இவர் ஓவியத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். பாடசாலையில் ஓவியத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்று G.C.E. பரீட்சையில் சித்தி பெற்றவர்.

1994ஆம் ஆண்டுமுதல் 2000ஆம் ஆண்டுவரை பி. பி. சி தமிழோசையின் 'இலங்கைக் கடிதம்' நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்டு கடிதத்தை எழுதித் தயாரித்து வழங்கினார்.

சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் தீவாந்தரம் என்னும் சிறுவர் தொடர்கதையை எழுதியுள்ளார்.

1962 ஜன் மாதம் இவர் தொழிலை ஏற்றவுடனேயே செய்தி எழுதும் கடமையோடு மாணவர் கேசரி என்னும் மாணவர்களுக்கான பக்கத்தை இவரது பொறுப்பில் கொடுத்தார்கள். அதன்மூலம் இவர் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கினார். மாஸ்டர் சிவலிங்கம், அந்தனி ஜீவா, அன்ரனி இராசையா, அருவை நாகராஜன் முதலியோர் சிறுவர் தொடர்கதைகளை மாணவர் கேசரியில் எழுதினார்கள்.

வீரகேசரியில் "அன்புக்கோர் அன்னை" என்ற தலைப்பில், அன்னை சாராதா தேவியார், சிவத்தமிழ் செல்வி துர்க்கா துரந்தரி ஆகியோர் குறித்து, அவர்களது ஆன்மிகவரலாற்றின் முக்கிய அம்சங்களை வைத்து கவிதைகளைத் தொடராக வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்த வகையில் இவர் வானொலிக்கு எழுதிய 'இயற்கை அன்னை நீயே உன்னை இறைஞ்சுகிறேன்தாயே' மற்றும் "என் நெஞ்சிலே ஒரு ராகம்- என் கண்ணை அனுராகம்" ஆகியவை வானொலிக் கலைஞர்களால் இசையமைத்துப் பாடப்பெற்றன.

1961இன் பிற்பகுதியில் வானொலியின் வர்த்தக ஒலிபரப்பு "இசையும் கதையும்" என்ற நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்தது. அதில் இவர் எழுதிய இசையும் கதையும் நிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றது.

'பூஞ்சோலை' கிராமமகளிர் நிகழ்ச்சியை 1967 தொடக்கம் 1968வரை நடத்தினார். அதன் பின்னர் 1977இல் மீண்டும் 'மகளிர் அரங்கம்' என்ற பெயரில் அதனை நடத்தினார்.

1961இல் இவர் வானொலி நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

1980களில் ரூபவாஹினி தமிழ்சேவையில் 'சிறுகதை இலக்கியம்' பற்றி உரையாற்றியிருக்கிறார்.

ரூபவாஹினி, சக்தி ஆகிய தொலைக்காட்சிகள் இவரை அழைத்து இவரது இலக்கியப்பணிகள் மற்றும் ஊடகப்பணி குறித்து நேர்முகம் கண்டுள்ளன. 08-03-2016 அன்று சர்வதேச பெண்கள் தினத்தில் சக்தி ரீவி, இவரது நேர்முக நிகழ்ச்சி ஒன்றை நிகழ்த்தியது.

1982 ஒக்டோர் மாதத்தில் பிலிப்பையின்ஸ் நாட்டின் தலைநகரான மணிலாவில் 'தென்கிழக்கு ஆசிய பத்திரிகையாளர் மாநாடு' இடம்பெற்றது. அந்த மாநாட்டில் பங்கு பற்றுமாறு வீரகேசரி ஸ்தாபனம் இவரை அனுப்பிவைத்தது. இந்தப் பயணத்தைக் கொண்டும் 'மணிலாவில் ஓர் மணியான மாநாடு' என்ற தலைப்பில் தொடர் கட்டுரை எழுதினார்.

1995இல் உலகப் பெண்கள் மாநாடு பீஜிங் நகரில் இருந்து 53 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள ஹுவைறு என்ற நகரில் இடம்பெற்றது. அதில் இலங்கையிலிருந்து கோகிலா மகேந்திரன், யாழ் பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி கணேசலிகம் ஆகியோரும் பத்திரிகையாளர் என்ற வகையில் அன்னலட்சுமி இராஜதுரையும் பங்குபற்றியிருந்தார்கள். அந்த அனுபவங்களையும் வீரகேசரியில் சிலமாதங்கள் கட்டுரைத் தொடராக இவர் எழுதியுள்ளார்.

2010ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூரில் இடம் பெற்ற உலகத்தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டில் பார்வையாளராகக் கலந்து கொண்டார். தமிழக முதல்வர் கருணாநிதியின் தலைமையில் நடைபெற்ற அம்மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து அது பற்றி வீரகேசரியில் எழுதியிருக்கிறார்.

அதற்கு முன்னர் இருதலை சென்னை சென்றவேளை, ம.பா.சி., பெ.ச.மணி, கவிஞர் மு.மேத்தா, வைகைச் செல்வி, அனுராதா உட்பட எழுத்தாளர்கள் சிலரையும் சினிமா டைரக்டர், சினிமா பாடலாசிரியர், பிரபல பாடகர் என முக்கியஸ்தர்களையும் சந்தித்து நேர்முகம் கண்டுள்ளார். இவை அனைத்துமே வீரகேசரியில் வெளிவந்தன.

1966 முதல் 1969 வரை ஜோதி என்னும் குடும்ப வாரப்பத்திரிகைக்கு பொறுப்பாசிரியராக இருந்தார். இதில் நாம் மகளிர், குடும்பம், கலை இலக்கியம் சார்ந்த விடயங்கள் திரைப்படம் சார்ந்த விடயங்கள் இடம்பெற்றன.

மித்திரன் வாரமலர் என்னும் பல்சுவைப் பத்திரிகைக்குப் பொறுப்பாசிரியராகவிருந்த போது கலை இலக்கியம், மகளிர் சினிமா என பல விடயங்கள் முக்கியம் பெற்றன.

2021 ஆண்டின் முற்பகுதியில் மங்கையர் கேசரி என்ற மகளிருக்கான ஒரு பத்திரிகையையும் கலை அபிவிருத்திக்கான கலைக்கேசரியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதனை நடத்தும் பொறுப்பு இவருக்கே கொடுக்கப்பட்டது

இவற்றைவிட 2015-2016 காலப்பகுதியில் 'நிலாமுற்றம்' என்னும் ஓர் இலக்கிய விவரணப் பத்திரிகையும் இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

இவர் பெற்ற கௌரவங்கள்:

- * கொழும்பு இளைஞர் கலாசாரக் கூட்டமைப்பு, மருதானை டவர்ஹோலில் இடம்பொற்ற கலைவிழாவில் கொழும்பு மேயர் கணேசலிங்கத்தினால் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவம்.
- * தென்கிழக்கு ஆய்வுமையம் சம்மாந்துறையில் அன்றைய ராஜாங்க அமைச்சர் எம். எஸ்.ஏ.எம்.ஹிஸ்புல்லாஹ் தலைமையில் கௌரவம்
- * 1992ஆம் ஆண்டு இந்து கலாசார அமைச்சு தமிழ்மணி' பட்டம் வழங்கி, விருதும் வழங்கி கௌரவித்தது. அன்றைய பிரதமர் டி.பி. விஜேதுங்க அவர்கள் இப்பட்டத்தினையும் விருதினையும் வழங்கினார்.
- * 1995இல் எட்மன்ட் விக்கிரமசிங்க அறக் கட்டளையின் சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான விருது, அன்றைய ஜனாதிபதி டி.பி விஜேதுங்கவினால் வழங்கப்பட்டது.
- * இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கம் (Editors Guild of Srilanka) 2003ஆம் ஆண்டில் சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான விருதும் தங்கப்பதக்கமும் வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- * 2004இல் தமிழ்ப்பத்திரிகையாளர் சங்கம் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- * 2007ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் கொழும்பு ரஷ்ய கலாசார நிலையத்தில் சிங்கள பத்திரிகையாளர்கள் உட்பட ஐந்து சிரேஷ்ட

பத்திரிகையாளருக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது. அதில் இவருக்கும் கௌரவம் வழங்கப்பட்டது.

- * 2008ஆம் ஆண்டு நவம்பர்மாதம் 17ஆம் திகதி தேசிய ஊடக மன்றம் கொழும்பு ஹில்டன் ஹோட்டலில் இளம் பெண் ஊடகவியலாளர்களை கௌரவிக்கும் வைபவத்தில் இவரும் கௌரவம் பெற்றார் மகிந்த ராஜபக்ஷ முன்றாண்டுப் பதவியை பூர்த்தியை முன்னிட்டு இக்கௌரவத்தை வழங்கியது. அத்துடன் இந்தியாவுக்கு பயணம் மேற்கொண்டுவர பயணச் சீட்டையும் வழங்கினர்.
- * திரு. ஓ.கே. குணநாதனை அமைப்பாளராகக் கொண்ட எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்புமையம் 2012இல் மட்டக்களப்பில் 'தமிழியல் விருது' வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- * 2012இல் கொழும்பு ரொட்ரி கிளப் தொழில்கள் சிறப்பு விருதினை Vocational Excellence Award வழங்கிக் கௌரவம் செய்தது (20-03-2012).
- * வீரகேசரி ஸ்தாபனம் பத்திரிகைத்துறையில் ஐம்பது வருட பூர்த்தி செய்ததை முன்னிட்டு விருதுவழங்கிச் சிறப்புச் செய்தது. பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினர்களில் ஒருவரான திரு கே.சௌந்தரராஜன் இந்த விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தார்.
- * 2013ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கொடகே நிறுவனம் நடத்திய தேசிய இலக்கிய விருது வழங்கும் நிகழ்வில் கொடகே அவர்கள் வாழ்நாள் கௌரவ விருது வழங்கிக் கௌரவித்தார்.
- * திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்ற 34 நூல் வெளியீட்டு விழாவில் இலக்கியப்புரவலர் ஹாசிம் உமர் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தார்(15-12-2023).
- * 2014 ஜனவரியில் தெல்லிப்பளை துர்க்கை அம்மன் ஆலய தேவஸ்தானத்தில் துர்க்கா துரந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அறக்கட்டளை வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- * 2023 பெப்ரவரியில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் தமிழ்ப்பட்டயக்கல்வி பட்டமளிப்பு விழாவில் இவருக்கு 'தமிழ்நிதி' விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பெற்றது.

நற்பரிக்கை

வீசி எறியப்பட்டிருக்கிறேன் சாலையோரப் புற்படுக்கையொன்றில்
ஆடை போர்த்த உடலை,
காற்றில் அசைந்துகொண்டிருக்கும்
நாயுண்ணிச் செடிகள்
மலர்களைத்தூவி அஞ்சலிக்கின்றன

படையெடுத்து வரும் எறும்புக் கூட்டங்கள்
புத்தகப்பையிலிருந்து சிதறியிருக்கும் எழுதுகோல்களை
சத்தமின்றி உருட்டிச் செல்கின்றன

இரத்தவாடை தோய்ந்த உடலுக்கு
ஈக்கள் சாமரம் வீசி மகிழ்கின்றன
தெருநாய்கள்
என்னுடலைக் கடித்துச்சுவைக்க
ஓற்றைப்பாதையோடு ஒத்திகை செய்கின்றன

இதோ!
வானம் முகமிருண்டு
எனக்காய் ஓலமிடத் தயாராகின்றது
சவப்பெட்டிமேல் அறையும் ஆணிகளாய்
மின்னல்கள் விரைகின்றன பேரிடியோடு

இருந்தும்.
காலாக் குழந்தைகளின் பிரார்த்தனை போல,
சோமாலியச் சிறுவர்களின் எதிர்பார்ப்பினைப் போல
உனாம் கசியும் மனப்புண்களோடு
புத்தகமொன்றை அணைத்தபடி
உயிர்ப்பெய்தும் நாளைய விடியலைத்தேடி
தெருவோரத்தில்
இன்னும் அலைகிறது கனவின் தழுப்பு.

சு. சுடர்நலா
விடுகை வருடம்,
பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகம்

**ஜீவகுமாரனின்
படைப்புகள்**

செதப்பு: முனைவர் சுபன்மீர் செல்வம்

நூல்: ஜீவகுமாரனின் படைப்புகள்

ஆசிரியர்: வி. ஜீவகுமாரன்

வெளியீடு: பாரதி புத்தகாலயம்

நொகுப்பு: முனைவர் சுபன்மீர் செல்வம்

முதல்பதிப்பு: ஜூன் 2024

ஜீவகுமாரனின் படைப்புகத்தை ஆய்வு செய்யும் இந்தநூலில், முப்பது பேர் ஜீவகுமாரனின் படைப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்துள்ளனர். இலங்கையிலும் புலம் பெயர்நாடுகளிலும் உள்ள எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியத்தில் தனியிடம்பிடித்த எஸ்.பொ. அவர்களின் கட்டுரையும் அடக்கம். இலங்கையின் மூத்த எழுத்தாளர் ஜயா ஞானசேகரனின் நூல் மதிப்புரைகளும் முக்கிய இடம்பிடித்துள்ளது. இந்தியாவைச்சேர்ந்த பன் மொழிப்பண்டிதர் ஹரி. பாலசுப்பிரமணியம், இந்தியாவில் உள்ள மத்திய - மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களின் பேராசிரியர்கள் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த 30 பேரும்

ஜீவகுமாரனின் கதைகளை நாவல்களை, அலசி ஆராய்ந்துள்ளனர்.”

— **ஆராசிரியர் நா. மண்**

(தலைவர், பொருளாதாரத்துறை, ஈரோடு அறிவியல் கல்லூரி, மேனாள் தலைவர் தமிழ்நாடு அறிவியல் இயக்கம்.)

பிரதிஷ்டை

இ. இராஜேஸ்கண்ணன்

கற்கள் துருத்திக்கொண்டு கிடந்த அந்த வாயில் படிக்கட்டில் அம்மா இடிந்துபோய் உறைந்திருந்தார். அங்கு வரும்வரை அவரிடத்தில் குடிகொண்டிருந்த ஒருவித குதூகலம் காற்றுப் போய்விட்ட பலூனாக சப்பளிந்து போயிருந்தது. எதிர்பார்த்ததொன்று கைக்கெட்டாத ஏமாற்றம் அம்மாவின் முகத்தை வெளிற்செய்திருந்தது. அம்மா வாடிப்போயிருந்தார்.

அந்த வாட்டத்தின் மத்தியிலும் அம்மாதான் கொண்டுவந்த கைப்பையை நெஞ்சோடு அணைத்தபடி ஏதோ வேண்டதல் செய்கிறார்.

அம்மா வாடிப்போனதை இதற்கு முன்னரும் பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அப்பாவை நினைத்து ஆடிஅமாவாசை விரதமிருந்த நாட்களில் அம்மா வாடிப்போயிருப்பார். அக்காவின் திருமணத்துக்கு முதனாள்வரை சீதனமாக கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை புரட்டமுடியாத அந்த நாளிலும் வாடிப்போயிருந்தார். பதினொரு தடவைகள் மாறி மாறி வாடகைக்கு புதுவீடு தேடி, ஒவ்வொரு தடவையும் 'சாமான் சக்கட்டை' காவிக்கொண்டு போன நாட்களிலும் வாடிப்போயிருப்பார். தங்கச்சிக்கு திருமணப் பேச்சு ஆரம்பித்த நாட்களில் காணியீடு இல்லாத காரணத்தால் கலியாணங்கள் குழம்பிப்போன வேளைகளிலெல்லாம் வாடிப்போயிருந்தார்.

அந்த வாட்டத்திலிருந்து இந்த வாட்டம் வேறானது. ஆணிவேர் அறுந்துபோன ஒரு மரத்தின் வாட்டம் அது. பிடுங்கி நாட்டப்பட்ட மரத்தின் உயிர்ப்பிழப்பு அது.

அம்மாவின் வாழ்வு முழுவதும் வாட்டமும் மலர்ச்சியும் மாறிமாறித் தொடர்ந்தபடியே இருந்தது. கடந்தகாலத்து வாட்டம் நிகழ்காலத்தை மலர்ச்சியாக்குவதும், நிகழ்காலத்தின் வாட்டம் கடந்தகாலத்தை மலர்ச்சியாக்குவதும் வாழ்வின் சூட்சுமமாகிவிடுகின்றது.

அதிகாலை மூன்று மணிக்கே அம்மா பரபரக்கத் தொடங்கிவிட்டார். அந்தப் பரபரப்பு குதூகலத்தின் வெளிப்பாடா?... பதற்றத்தின் பிரதிபலிப்பா?... எனது வயதாகக் கடந்துபோன நாற்பது வருடங்களில் அம்மாவிடம் அப்படியொரு குதூகலத்தின் வெளிப்பாட்டை நான் கண்டதில்லை.

அம்மாவிடம் கலக்கத்தைக் கண்டு நானும் கலங்கியிருக்கிறேன். அம்மாவின் உறுதி கண்டு வியந்திருக்கிறேன். அம்மாவின் விடாமுயற்சியின் பயன்களை உணர்ந்திருக்கிறேன்.

இப்படி இடிந்துபோய் ஒருபோதும் அம்மா இருந்ததில்லை.

உயிர் தப்பினால் போதும் என்று எண்ணி, அகப்பட்டவற்றை எடுத்துக்கொண்டு அவசர அவசரமாக ஊரைவிட்டு வெளியேறி வந்து, இரண்டு வாரங்களின் பின்னர் வீடுபார்த்து வருவதாகப் போன அப்பா காணாமல் போய்விட்டார் என்று அம்மா உயிர்தெறித்து அழுதபோது எனக்கு ஏழு வயதேயாயினும், இன்றும் அந்தக் காட்சி என் கண்களுக்குள் தேங்கியபடி கிடக்கிறது. அன்று தலைவிரித்து உறைந்துபோய்க் கிடந்த அம்மாவிடத்தில் இருந்த அதே ஏக்கம் இன்றும்.

இங்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் அம்மாவின் நினைவுகளில் அப்பா நிறைந்து வந்திருப்பார். அப்பாவோடு அம்மா வாழ்ந்த அன்றைய வாழ்வின் நினைவுகள் மீண்டு வந்திருக்கும். அக்காவுக்கும் எனக்கும் ஏக்கத்தோடு அம்மா சொல்லிவைத்த கதைகள் எல்லாம் ஒரே நேரத்தில் அம்மாவின் உள்ளத்தை ஆக்கிரமித்திருக்கும்.

அம்மாவும் அப்பாவும் வாழ்ந்த ஓலை வேய்ந்த ஒரு சிறிய மண்வீட்டிலேதான் அக்காவும் நானும் பிறந்தோமாம். காட்டு மரத்தில் தூண் எழுப்பி, மண் கல்லரிந்து அரைச்சுவர் வைத்து, அரைச்சுவரின் மேற்பகுதியை 'மூரிமட்டையால்' அழகாக 'வரிச்சல்' செய்து தட்டிக்கட்டி, பனையோலையால் 'தாழ்வாரம்' வைத்து கூரை வேய்ந்து, வெள்ளிக்கிழமை தோறும் சாணத்தையும் களிமண்ணையும் குழைத்து சுவரையும் நிலத்தையும் அழகாக மெழுகி, சுண்ணாம்பு கரைத்து செம்மண் சுவர்களுக்கு வெள்ளை தெளித்து அழகுபடுத்திய அந்த மண்வீடு அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் 'வசந்த மாளிகையாக' இருந்ததாம்.

நான் பிறந்த காலத்தில்தான் அப்பாவின் கல்வீடு பற்றிய கனவு உருவெடுத்ததாம். அறைகளுக்கு போடப்படும் பின்னோக்கிச் சரிந்த கூரைக்கு எதிராக முன்னே 'ஹோலுக்கு' போடப்படும் கூரையை முன்னோக்கிச் சரித்து 'ஹூட்' வைத்த தொப்பிபோல அமைக்கும் 'அமெரிக்கன் ஸ்டைல்' வீடொன்றைக் கட்டவேண்டும் என்று அப்பா தனது வல்லமைக்கு மீறி ஆசைகொண்டாராம். ஓர் ஆணின் வல்லமையின் உச்சமான அடையாளம் சொந்த உழைப்பில் ஒரு வீடு கட்டுவதே என்பதை அப்பா அளவு கடந்து நம்பியிருந்தாராம். அம்மாவைக் 'கல்வீட்டுக் காரியாக' ஆக்கும் அவரது கனவைச் சொல்லிச் சொல்லி அம்மா பெருமைப்படுவார்.

அப்பாவுக்கு ஒரு சின்ன உத்தியோகம்தான். கல்விக் கந்தோரில் சிற்றூழியராக வேலை. 'கோழி மேய்ச்சாலும் கொரணமேந்திலை மேய்க்க வேணும்' என்ற பரம்பரையில் வந்தவர் அப்பா. சிற்றூழியர் சம்பளத்தில் அம்மா சிறுகச் சிறுக சீட்டுப்பிடித்துச் சேர்த்த பணமும், குத்தகைக் காணியொன்றில் வருடா வருடம் வெண்காய விளைச்சல் தந்த பணமும் அப்பாவின் கனவுக்கு வடிவம் கொடுத்ததாம்.

எனக்கு ஆறு வயதாகும்போது தங்கச்சி கல்வீட்டில் பிறந்தாளாம். அவளோடு அப்பா செல்லம் கொஞ்சம் வேளைகளிலெல்லாம் 'கல்வீட்டுக்காரி' என்று சொல்லிக்கொண்டு அம்மாவைப் பார்த்து ஒரு நமட்டுச் சிரிப்பை கொடுப்புக்குள் சிரிப்பாராம். அம்மா பூரித்துப் போவாராம். அந்த வீட்டைத் தங்கச்சிக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்து, தங்களின் இறுதிக் காலத்தில் அவளோடு அந்த வீட்டில் வாழ வேண்டும் என்ற தனது வாழ்வின் இலட்சியத்தை அடிக்கடி அப்பா சொல்லிக் கொண்டிருப்பாராம்.

அலைந்துகொண்டிருந்த நினைவுகளை முறித்து, உறைந்துபோயிருந்த அம்மாவை தேற்றிக்கொள்ள முனைந்தேன். அம்மாவின் கண்கள் கசிந்திருந்தன.

“அம்மா எழும்புங்கோ” வீட்டையும் வளவையும் சுத்திப் பார்ப்பம். எங்களுக்கு இப்பவாதல் கிடைச்சிருக்கு என்று சந்தோசப்படுங்கோ அம்மா.. பலருக்கு இன்னும் இல்லை. இனியும் கிடைக்குமோ என்று ஆருக்குத் தெரியும். நீங்கள் அடிக்கடி சொல்லுறதைப் போல 'கண்முடுறதுக்கு முன்னம்' வந்திட்டியள்தானே. எத்தினைபேர் ஏக்கத்தோடையே கண் முடிவிட்டுதுகள். எழும்புங்கோ..”

அம்மா தன்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டார். கொண்டுவந்த கைப்பையை பக்குவமாக எடுத்துக்கொண்டு, இடிந்துபோய் கற்கள் துருத்தியபடி கிடந்த வாயில் படியில் வலது காலை அழுத்திப் பதித்தவாறு வீட்டினுள் நுழைந்தார்.

பாளம் பாளமாக வெடித்துப் போன வெறும் கற்சுவர்களே வீடாய்க் கிடந்தது. வீட்டின் நில வெடிப்புக்கள் வழியே வளர்ந்து சடைத்துக் கிளைபரப்பி நிற்கும் இப்பிலிப்பில் மரங்கள், சுவர் வெடிப்புக்கிடையே முளைத்து மரமாகிப்போன ஆலமரங்கள். நிலை, கதவு, கூரை எதுவுமற்று நிற்கும் நிர்வாணமான வீட்டுக்கு ஆதிவாசி உடை கொடுத்த இறுமாப்போடு அந்த அந்நிய இப்பிலிப்பில் மரங்கள் கவிந்திருந்தன.

முன்னேயுள்ள 'ஹோலை' தாண்டி சமையலறைக்குச் செல்ல எத்தனித்த அம்மா ஏதோ ஒன்று நினைவுக்கு வந்தவராக சாமி அறையைக் கடந்து சின்ன அறைக்குள் நுழைகிறார். அந்த அறையினுள் சடைத்து

வளர்ந்திருந்த இப்பிலிப்பில் செடிகளை விலக்கி ஏதோ ஒன்றைத் தேடுகின்றார். அந்த அறையின் மூலை ஒன்றில் கால்வட்டமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த பொருட்கள் வைக்கும் அந்தச் சிறிய தட்டை தன் கைகளால் தொட்டுப்பார்க்கிறார்.

அம்மாவின் கண்களில் இழந்துவிட்ட ஒன்றுக்கான ஏக்கம் மீண்டும் அடர்ந்து கவிகிறது.

அம்மா தான் கொண்டுவந்த கைப்பையை நெஞ்சோடு அணைத்தபடி ஏதோ வேண்டுகல் செய்கிறார்.

அப்பா வீடுபார்க்க என்று வெளிக்கிட்டு ஊருக்குச் சென்றதற்கான காரணம் ஒன்றை அம்மா சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பார். அப்பாவின் உத்தியோகம், தோட்ட வேலைகள் எல்லாம் முடிந்த நிலையில் 'ரேடியோ' கேட்பதுதான் பொழுதுபோக்காம். உலகத்தை பார்க்கும் கண்ணாடியாக அப்பா தனது 'பனிசோனிக் ரேடியோ' ஒன்றையே கருதியிருந்தாராம். சில வேளைகளில் தோட்டக்காணியில் வெண் காயத்துக்கு நீர் பாய்ச்சும் வேளையில் கூட 'பனிசோனிக்' தோட்டத்து கிணற்றடியில் பாடியபடி தொங்க விடப்பட்டிருக்குமாம். எவ்வளவுதான் உடல் அலுத்துப்போகும் அளவுக்கு வேலை செய்துவிட்டு வந்தாலும் இரவு முழுவதும் உலகத்துச் செய்திகள் எல்லாம் கேட்ட பின்னர்தான் படுக்கைக்குச் செல்வாராம். பீ.பீ.சி. செய்திகளை கேட்கா விட்டால் அப்பாவுக்கு ஒருநாள் நிறைவுற்ற

திருப்தி ஏற்படாதாம். அந்த ரேடியோவுக்கும் அக்காவுக்கும் ஒரே வயதாம். பெரிய ஆஸ் பத்திரியில் அக்கா பிறந்த அன்று அம்மா வையும் அக்காவையும் பார்த்துவிட்டு வரும் போதுதான் அந்த 'பனிசோனிக் ரேடியோவை' வாங்கிக்கொண்டு வந்தாராம். அப்பாவும் அம்மாவும் முன்பு வாழ்ந்த ஓலை வீட்டுக்குள் 'ரேடியோ' பாடும் சத்தத்தை வெளியில் நின்று கேட்கும்போது அப்பாவுக்கு பெருமையால் மனம் பூரிக்குமாம். கல்வீடு களில் ரேடியோ பாடுவதில் எந்தப் பெருமையும் இல்லையாம். மண்வீட்டில் 'ரேடியோ' பாடுவதுதான் பெருமையாம். ஊரில் முதன் முதல் ரேடியோ பாடிய மண்வீடு அப்பாவும் அம்மாவும் வாழ்ந்த வீடுதானாம்.

கல்வீடு கட்டியபோது 'பனிசோனிக்' வைக்கவென்று அப்பா அந்தக் கால்வட்டமான தட்டை கட்டுவித்தாராம். அந்தத் தட்டில் 'பனிசோனிக்கை' வைத்து, அருகில் ஒரு பிளாஸ்டிக் பூச்சாடியை வைத்து, அதற்கருகில் சின்ன 'பிறேம்' போட்ட தங்கச்சியின் 'உடும்புப் படத்தை' வைத்து அழகு பார்ப்பாராம். இவற்றோடு மேலதிகமாக ஒரு 'மண்டான்' சுருட்டுக் கட்டும் தீப்பெட்டியும் அந்தத் தட்டில் எப்போதும் இருக்குமாம்.

தங்கச்சி 'சாணையாக' இருக்கும்போது அம்மா அவளை சின்ன அறையின் உள்ளே தான் வைத்துக்கொண்டு படுப்பாராம். அவள் அழுது குழப்படி செய்கின்ற நேரத்தில் அப்பா 'ரேடியோவை' போட்டு பாட்டைப் பாடவிடுவாராம். தங்கச்சி 'சத்தஞ்சந்தடி'

இல்லாமல் பேசாமல் கிடந்துகொண்டு பாட்டுக் கேட்பாளாம். காலப்போக்கில் அந்த கால் வட்டத் தட்டு 'ரேடியோத்தட்டு' என்று ஆகிப்போனதாம்.

அம்மா 'ரேடியோத் தட்டை' பார்த்துக் கலங்கியபடி நிற்கிறார்.

"தம்பி.. இங்கையிருந்து அவசர அவசரமாக வெளிக்கிட்டதாலை, அப்பா வெளிக்கிடுற அவசரத்திலை ரேடியோவை எடுக்க மறந்து போனார். அவர் திரும்பி வீடுபார்க்க போன துக்கு கூடப்போறதுக்கு துணையாக ஆட்கள் கிடைத்தது மட்டுமில்லை காரணம், அந்த ரேடியோதான் காரணம். இங்கை வந்து அந்த ரேடியோவை எடுத்த பிறகுதான் அப்பாவுக்கு ஏதும் நடந்துதோ?..."

அப்பா எடுத்திருக்காவிட்டால், இத்தனை ஆண்டுகள் கழிந்தும் அந்த 'ரேடியோ' தட்டில் அப்படியே இருந்திருக்கும் என்பது அம்மா வின் எண்ணம்!

எங்களோடு இருந்தபடி மகிழ்வைத் தருபவை எல்லாம் எங்களோடு நீடித்து இருப்பதைத்தான் எல்லா மனங்களும் அவாவுகின்றன.

அம்மா தான் கொண்டுவந்த கைப்பையை நெஞ்சோடு அணைத்தபடி ஏதோ வேண்டுதல் செய்கிறார்.

திடீரென்று ஏதோ ஞாபகம் வந்தவராக சமயலறையின் பின் வழியால் வெளியேறி வீட்டின் வலதுபக்க எல்லையைக் கடந்து விரைந்து செல்கிறார்.

அம்மாவின் நடையில் ஒரு வேகம். அது ஏதோ ஒன்றைக் காணும் உத்வேகம். அந்த வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது அம்மாவை பின்தொடர்கிறேன்.

அம்மா தான் கொண்டுவந்த கைப்பையை நெஞ்சோடு அணைத்தபடியே ஏதோ வேண்டுதல் செய்தபடி நடக்கிறார்.

எங்கள் வீட்டு எல்லைக்கு வெளியே ஒரு சிறிய காணித்துண்டின் மையத்தில் மூன்று புறம் சுவர் எழுப்பப்பட்ட ஒரு சிறிய சீமெந்துக் கட்டிடம். கூரை இல்லை. குப்பை கஞ்சல் மண்டிக்கிடந்தது. கட்டிடத்தின் உள்ளே நிலத்திலே குத்தப்பட்ட ஒரு திரிகுலம் துருவேறிக் கிடந்தது. அம்மா குரலெடுத்து உள்ளத்தில் பொதிந்த வேதனை முழுமைக்கும் அழுதுதீர்த்தார். கட்டிடத்தினுள் திரிகுலத்தை சூழ்ந்துபோய் மண்டிக்கிடந்த

குப்பையை தடிகொண்டு விலக்கிவிட்டார். அடிக்கடி நெஞ்சோடு அணைத்துப் பிடித்து வைத்திருந்த கைப்பையைத் திறந்து ஏதோ ஒன்றை எடுத்தார்.

அது வெள்ளியாலான அந்தச் சிறிய திரிகுலம்.

நாங்கள் பதினொரு தடவைகள் மாறி மாறி வாடகைக்குப் புதுவீடு பார்த்துப் பார்த்துப் போன வேளைகளிலெல்லாம் அம்மா அந்த வெள்ளித் திரிகுலத்தை தன்னோடு கொண்டுதான் வருவார். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சாமியறையில் சாமிப் படங்களோடு திரிகுலத்தையும் வைத்து விளக்கேற்றுவார்.

அந்தத் திரிகுலத்தை தான் தொடர்ச்சியாக கொண்டுதிரிவதற்கான காரணம் பற்றிகதைகதையாய் சொல்லுவார். அப்படிச் சொல்லும்போதெல்லாம் 'விளாத்தித் திடல் குலவைரவர்' என்ற பெயரை பயபக்தியோடு உச்சரிப்பார்.

அப்பாவுக்கு ஒருமுறை பாம்பு கடித்ததாம். விளாத்தித் திடல் குலவைரவருக்கு நேர்த்தி வைத்துத்தான் அப்பா உயிராபத்து இல்லாமல் தப்பி வந்தாராம். தங்கச்சிக்கு ஒருமுறை 'அக்கி' போட்டு அவள் வேதனைப் பட்டபோது விளாத்தித் திடல் வைரவருக்கு நேர்த்தி வைத்துப் பொங்கல் பொங்கியதால்தான் சுகப்பட்டாளாம். ஒரு போகத்திலை விளைந்த வெங்காயத்தைக் கிண்ட ஆயத்தப்படுத்த மழை இருண்டு குமுண்டுகொண்டு வந்ததாம். உடனே விளாத்தித் திடல் வைரவருக்கு நேர்த்தி வைத்துத்தானாம் மழைமேகம் கலைந்து போனது. எங்கடை கல்வீட்டுக்கு அத்திவாரம் போட முன்னர் விளாத்தித் திடல் வைரவருக்கு நேர்த்தி வைத்துத்தானாம் எல்லாம் சரியா நடந்தது முடிந்தது.

வாடகைக்கு இருந்த பதினொரு வீடுகளிலும் அந்த வெள்ளித் திரிகுலத்தை வைத்து விளக்கேத்தி அம்மா விளாத்தித் திடல் குலவைரவரிடம் வைத்த நேர்த்திகள் ஆயிரம். அக்காவின் கலியாணம், தங்கச்சியின் கலியாணம், என்னுடைய உத்தியோகம் எல்லாம் அம்மாவின் வேண்டுதலால் ஆனவை தான்.

திரும்பிச் செல்வோம் என்ற நம்பிக்கை பிழைத்து, இறுதியாக காணித் துண்டொன்றை வாங்கி அதனுள் புதிதாகக் கட்டிய வீட்டில்கூட சாமியறையில் அந்த வெள்ளித் திரிகுலத்துக்கு விளக்கேத்தி வந்தார்.

வெயிலுக்குத் தூக்கம்..

“தம்பி... இதுதான் எங்கடை விளாத்தித் திடல் சூல வைரவர்” என்று அந்தக் சீமெந்துக் கட்டடத்தினுள் குத்தப்படடிருந்த சூலத்தைக் காட்டினார்.

அம்மாவுக்கு கண்கள் பெருக்கெடுத்தன.

அதுவரை நெஞ்சோடு அணைத்துக் கைப் பையில் வைத்திருந்த அந்தச் சிறிய வெள்ளித் திரிகூலத்தை சீமெந்துக் கட்டடத்தினுள் துரு வேறிப்பேயிருந்த திரிகூலத்தோடு சேர்த்துப் பவ்வியமாகச் சாய்த்து வைத்தார். தொட்டு வணங்கினார். தன் மனதில் குடியேற்றி பதியம்வைத்திருந்த விளாத்தித்திடல் சூல வைரவரை நாற்பது வருடங்கள் கழித்து பிரதிஷ்டை செய்துவிட்ட திருப்தி அம்மாவின் கண்களில் பளிச்சிட்டது.

சூல்கொண்டலைந்த மேகம் ஒன்று மழையாய் கொட்டித்தீர்த்த வெளிப்பு அம்மா விடத்தில். கைகளைக் கூப்பினார். கண்களை மூடிக்கொண்டு வாயில் ஏதோ முணு முணுக்கத் தொடங்கினார்.

அம்மாவின் இந்த வேண்டுகல் எதற்கானது?... உதடுவரை வந்த இந்தக் கேள்வியை விழுங்கிக்கொண்டேன்.

“தம்பி காணியை துப்பரவாக்கி, அறுக்கையாக்கி அதுக்குள்ளை அப்பாவும் நானும் இருந்த எங்கடை மண்வீட்டைப் போலை ஒரு வீடு கட்டவேணும். அப்பா வைத்திருந்ததுபோலை ஒரு பனிசோனிக் ரேடியோ தேடி வாங்கவேணும். என்ரை உயிர் அந்த வீட்டுக்குள்ளைதான் போகவேணும். அதெல்லாம் செய்து முடிக்கிற வரைக்கும் வெள்ளிக்கிழமை வெள்ளிக்கிழமை வந்து விளாத்தித் திடல் சூலவைரவருக்கு விளக்கு வைக்கவேணும்”

வீடு பார்த்து திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தபோது இதைச் சொன்ன அம்மாவின் குரலில் ஒருவித ஓர்மம் கலந்திருந்தது.

அம்மா வெள்ளித் திரிகூலத்தை விளாத்தித் திடலில் விட்டுவிட்டு வந்த நோக்கம் அப்போதுதான் புரிந்தது.

மீளக் கையளிக்கப்பட்ட எங்கள் ஊரின் முகப்பில் அகற்றப்படாதிருந்த “படையினர் குடியிருப்பு” என்று எழுதப்பட்டிருந்த விளம் பரப் பலகை ஏனோ காரணமின்றி என் நினைவில் வந்துபோனது.

நெல்லவிக்க வேண்டுமென்றாள்
மனைக்கிழத்தி
நேரம் ஐந்து அதிகாலை
எழுந்து விட்டேன்

புல்லிடுக்கில் பனி காயா
அப்பொழுதில்
புன்னகைத்துச் சூரியனும்
புல்லிளிக்கும்

கல்லடுக்கி முப்புள்ளி
ஆக்கிவிட்டு
காய்ந்த கொள்ளிக் கட்டைகளை
அடுக்கி வைத்தேன்

சொல்லெடுத்துக் கவிபுனையும்
பொழுதுக்குள்ளே
சோறாகும் நெல்லெல்லாம்
பதமாய்ப் போகும்

மல்லடித்துப் படங்கினிலே
காயப் போட்டேன்
மப்பாகிச் சூரியனை
மேகம் கவ்வும்

இல்லிடத்தைக் குறி வைத்து
இரவி தாக்கும்
இருந்தாலும் இற்றை நாள்
வெயிலுக்குத் தூக்கம்

கவிஞர் : மு. இ. அக்சீ முகம்மது (சம்மாந்குறை)

1 = சீந்தாதேவி!

விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் இடையில்
ஓலங்களும் ஒப்பாரிகளும்
கரைந்தொழுகும் வெளியில்
ஏந்துவதற்கான கைகளும்
சொல்வதற்கான குரல்களும்
பிடுங்கி எறியப்பட்டிருந்தபோது...
எமக்கான பாத்திரம்
எதுவாக இருந்திருக்கும்?

அறிவாயா?

2 = சீந்தாதேவி!

மாதவன் பீடிகைக் கால்களில்
செவிகளற்று வீழ்ந்தபோது...
அதுவேர்
பழம்பிறப்பின் கதை மறுத்து,
கொத்தாகிப் பொழிந்த குண்டில் இறத்தலே
புரணமும் விடுதலையும் என்றதாயின்...
எமக்கான பாத்திரம்
எதுவாக இருந்திருக்கும்?

உணர்வாயா!?

3 = சீந்தாதேவி!

வைத்த அடிகளின் முன்னால்
இருந்த 'அடிகள்' எல்லாமே,
நாக்குகளை அறுத்துவிட்டு,
நாவாகிய கோலால்
வாயாகிய பறையில் அறைந்து
இழுத்தலை உரைத்துப் பரப்புவிர் என
அம்மணம் அளித்து
அதுவே 'நிர்வாணம்' என்றதாயின்
எமக்கான பாத்திரம்
எதுவாக இருந்திருக்கும்?

சொல்வாயா!?

4 = சீந்தாதேவி!

போதியின்கீழ் பிணக் குவியல்!
அதன்மேல்,
நிலத்தைக் காவியுள் முடிச்சிட்டுக் களவாடிய
போதிசத்துவன்!
வெள்ளரசுக் கிளையோடு
யாழில் கரையொதுங்கிய துறவால்,
இன்னொரு வாய்க்காலின் கரையில்
ஓராயிரம் உடல்கள் கரையொதுங்கியதாயின்,
எமக்கான பாத்திரம்
எதுவாக இருக்கும்?

பேசாயா!?

அமுத சுரபி அஞ்சலட்டைக் குறியுதல்

செ. சுக்தர்சன் (இலங்கை)

5 = சீந்தாதேவி!

மணிபல்லவத்தின்
இன்னொரு திசையில்...
பிணவெளியான வாய்க்காலின் கரையில்...
ஆபுத்திரர்களும் மேகலைகளும்
ஏந்திய பாத்திரங்கள்
நழுவிச் சென்றன.
உப்புக் கடலருகில் உப்பும்
உளுத்தல் அரிசியில் சத்தும் அற்று,
இறப்பிற்கும் இறக்கப்போவதற்கும்
இடையில்,
ஒரு சொட்டு உயிர்ப் பிச்சைக்காய்...
வாழவும் மீளவும், மீளவும் வாழவுமாகக்
காய்ச்சிய கஞ்சியேதான்
அட்சய பாத்திரம்!

தெரிவாயா?

6 = சீந்தாதேவி!

கண்கள் தேய்ந்து போகவும்
ஆவி கருகிச் சோரவும்
கால்கள் தளர்வு ஆகவும்
காலம் முழுதுமாகவும்
ஒரு நூறு அன்னையர்...

இருக்கிறானா? இல்லையா? என்றும்
இருக்கிறானா? இல்லையா? என்றும்
அங்குமிங்குமாக எங்குமென்றுமாகக்
காணாமல் போன மகவுகளைத்
தேடித்தேடி...
காணாமலே போனார்கள்!

ஊட்டவும் இயலாத
படைக்கவும் இயலாத
கொடுந்துயர் வெம்மை கவ்விய
அவர்களின் உயிர்வாயில்
'இருக்கிறான்' என்றும்
'இருக்கிறான்' என்றும் இடும்
சொற்களேதான்

அட்சய பாத்திரம்!

புரிவாயா?

திருனாய்வு நோக்கில் இசை நுண்மதி

புராசீர்யர் சபா ஜெயராசா

கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து நுண்மதி பற்றிய ஆய்வுகள் உளவியலிலே பல நிலைகளில் மேலெழுந்து வருகின்றன. பல்வேறு விதமான விளக்கங்களும் நுண்மதிக்கு வழங்கப்பட்டன. விரைந்து அறியும் ஆற்றல், விரைந்து சரியாகத் துலங்கும் ஆற்றல், தருக்க நிலையில் காரணங்காணும் திறன், பிரச்சினை விடுவிக்கும் திறன், முதலியவற்றை உள்ளடக்கியதாக நுண்மதி வரையறை செய்யப்பட்டது.

தொடக்க காலத்தில், நுண்மதி என்பது ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் மட்டும் விளக்கப்பட்டது. அதாவது, காரணங்காணும் திறனை அடியொற்றியே நுண்மதி என்ற கருத்து வடிவம் கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டது. அந்நிலையில் ஹவார்ட் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியல் **புராசீர்யர் கொவாட் கார்டீனர்** நுண்மதி பலவாகும், என்ற **பன்முக நுண்மதி**க் கருத்தை தமது ஆய்வுகளை அடியொற்றி 1983ஆம் ஆண்டில் முன்வைத்தார். பன்முக நுண்மதியில் ஒன்றாக **இசை நுண்மதி** (MUSICAL INTELLIGENCE) அமைவதைக் குறித்துரைத்தார்.

நுண்மதிஈவு (I.Q) கணிப்பில் இடம்பெறும் தவறுகளையும், பல ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டியதுடன் பன்முக நுண்மதி ஏற்பாடுகளுக்கு ஆதரவு வழங்கினர்.

நுண்மதி ஈவு (IQ) என்ற அளவீட்டை சமூகத்தின் அடித்தள மக்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திய அபத்தங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. அதாவது, நுண்மதி என்பது ஒருசாராரது பிறப்புரிமையோடு இணைந்த ஆற்றல் என வலியுறுத்தி அத்தகைய மேலாதிக்க எடுப்பு நிகழ்த்தப்பட்டது.

அத்தகைய ஒரு கருத்து தமிழ்ச் சூழலிலும் இடம்பெற்றிருந்தது. இசையாற்றல் ஒருவரது பிறப்பால் கிடைக்கப் பெறுகிறது

என்று வலியுறுத்துவோரும் உளர். சந்ததியே இசையைக் கையளிக்கிறது என்ற தொன்மமும் உண்டு.

கல்வியாலும், பயிற்சியாலும், ஒருவருக்குரிய நுண்மதித் திறனை வளர்க்கவும் முடியும், மேம்படுத்தவும் முடியும் என்பதை அண்மைக் காலத்து அறிகை உளவியல் ஆய்வுகள் நிறுவுகின்றன.

குறித்த துறையில் ஒருவரது ஆற்றலை பயிற்சியால் மேம்படுத்த முடியும் என்பதை வலியுறுத்தி, மார்க்சிய உளவியலாளர், வைக்கோட்சி **அண்மை வந்த வலயம்** (ZONE OF PROXIMAL DEVELOPMENT) என்ற கருத்து வடிவத்தை, ஆய்வுகளின் வழியாக முன் வைத்தார். அதனை அடியொற்றி **தாவல் கட்டல்** (SCOFFELD) என்ற கற்பித்தல் நடவடிக்கையும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இசையாற்றலையும் நுண்மதியையும் வளர்ப்பதற்கு அவை துணைசெய்தவண்ண முள்ளன. எவரும் ஆற்றலுடன் இசையைப் பயிலலாம், ஆற்றலுடன் நுகரலாம் என்ற செயற்பாட்டிற்கு அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது. இசைசாராத குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பலர் பெரும் இசை மேதைகளாக உலகில் மேலெழுந்துள்ளனர்.

கார்டீனர் இசை நுண்மதி பற்றிய உசாவலை முன்வைத்தமையைத் தொடர்ந்து, மனித உள ஆற்றலையும் இசையையும் ஆராயும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இசையை சிகிச்சை முறையாக (THERAPY) மேற்கொள்ளல் மேலும் விரிவு பெறலாயிற்று.

இசை நுண்மதியில், ஒலி, ஒத்திசைவு ஓசை, சுருதி, தொனி ஆகியவற்றை உணரும் திறனும், நுட்பமாகப் பிரித்தறியும் திறனும் முதலில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இசைக்கூறுகளையும் இசைக் கோலங்களையும் இனங்காணலும்,

விளங்கிக் கொள்ளலும் **இசை நுண்மத்** அல்லது **இசை எழுதறன்** (MUSICAL SMART) என்று குறிப்பிடப்படும்.

ஆய்வாளர்கள் இசை என்பதையும் **இசையம்** (MUSICALITY) என்பதையும் வேறுபடுத்தி நோக்குகின்றனர்.

பறவை ஒலி, விலங்குகளின் ஒலி, முதலாம் இயற்கை ஒலிகளையும், பொறிகளின் ஒலி, உள்திகளின் ஒலி முதலிய செயற்கை ஒலிகளையும் இசை என்ற பிரிவில் உள்ளடக்காது **இசையம்** என நோக்கப்படுகிறது. **இசையம்** இன்றி இசை இல்லை என்பதாகிறது. இசையத்திலிருந்தே அறிவு நிலையிலும், பண்பாட்டு நிலையிலும் இசை உருவாக்கம் பெறுகிறது.

அனைத்து மனிதரும் இசையை நுகரக் கூடிய ஆற்றல் கொண்டவர்கள். ஒலி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிலையில் வழங்கப்படுவதால், சிரமமின்றி இசையை நுகர்ச்சி செய்யக் கூடியதாக உள்ளது. அனைத்துப் பண்பாடுகளுக்கும் உரிய அகிலப் பண்புடையதாக இசை அமைந்துள்ளது. அடிப்படையான இசை நுண்மதி அனைவருக்கும் உண்டு என்பது பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

இசைநுண்மதி என்பது குடித்தொகையில் ஆயிரத்தில் ஒருவருக்குத்தான் உண்டு என்று கூறுவதை உளவியல் ஆய்வாளர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இசையை நுட்பமாகப் பிரித்தறியவும், விளங்கிக் கொள்ளவும் வல்ல அடிப்படை ஆற்றல் அனைவருக்கும் உண்டு. அனைவரது குரலும் இசைக்குரிய குரலே.

மொழியை விளங்கிச் செயற்படும் ஆற்றல் அனைவருக்கும் இருப்பது போல், இசையை விளங்கித் தொழிற்படும் ஆற்றல் அனைவருக்கும் உண்டு. மொழியைத் திரட்டிக் கொள்ளும் மூளையின் இயல்பு (LAD) குழந்தை நிலையிலிருந்தே, செயற்படத் தொடங்கிவிடுவதாக **நோம் சோம்ஸ்க்** குறிப்பிட்டுள்ளார். இசையைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்தக்கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

இசை நுண்மதி, மொழி நுண்மதியுடன் தொடர்புடையது. மொழி தருக்க வடிவமைப்பைக் கொண்டது. மொழியின் தருக்க அமைப்புக்கும் இசையின் தருக்க அமைப்புக்கு

மிடையே தொடர்புகள் உள்ளன. மொழிஒலி இசைக்குரிய ஒலியாகிறது.

மொழியை உள்வாங்குதல், வேறுபிரித்தறியல், இடம்மாறிப் பிரயோகித்தல், மொழி வடிவங்களைப் புரிந்து கொள்ளல், மொழியால் இலக்கியங்களை உருவாக்குதல் முதலியவை இசைக்கும் பொதுவான செயற்பாடுகளாகும்.

அச்செயற்பாடுகளை தனித்துவமாகவும் நுட்பமாகவும் இயக்கும் பொழுதும் நுண்மதி கூடியவர்கள் எனச் சிலர் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஒப்பீட்டளவில் அவர்கள் முன்னணி வகிக்கிறார்கள். அந்நிலையில் ஏனையோருக்கு நுண்மதி இல்லை என்று கூறுதல் தவறாகும். **கூடுதல்** என்பது சார்பு நிலை விளக்கமாகும்.

இசை நுண்மதி கூடியவர் வரிசையில் உலகில் முதலில் அடையாளப்படுத்தப்படும் **இசையாளர் மொசாட்** (1756-1791) தனது பதின் னான்காவது வயதில் இசை உருப்படிகளை ஆக்கத் தொடங்கிவிட்டார் என்றும் மொத்தம் 600 உன்னத படைப்புகளை உருவாக்கினார் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த **யூரான் சீரோ** (1915-1998) இசைநுண்மதி கூடியவர்களுள் மேலும் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். ஒரே நேரத்தில் பல்வேறு தொனிகளிற் பாடக்கூடிய ஆற்றல் அவரிடத்துக் காணப்பெற்றது. அவரது இசை எழிற்பதிவு (ALBUB) உலகில் 250 மில்லியன் பிரதிகளுக்கு மேல் விற்பனையாகிச் சாதனையை நிலை நாட்டியது.

இசை நுண்மதி என்ற கருத்து வடிவம் இடம் பெறாத தொன்மையான தமிழ்ச் சூழலில் இசைநுண்மதி மிக்கோர் **பாணர்** என அழைக்கப்பட்டனர். பின்னர் பாணர் என்பது குலப்பெயராக அமைந்தமை தமிழகச் சமூக வியல்பை அடியொற்றி நிகழ்ந்த தோற்றப் பாடாகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த ஆதி மும்முர்த்தி களாகிய **முத்துத்தாண்டவர்**, **அருணாசலக் கவர்**, **ராயர்**, **மார்முத்துப் பள்ளை** ஆகியோர் இசை நுண்மதி மிக்கோராக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

கர்நாடக இசையில் **த்யாகரய சுவாமிகள்**, **முத்துசுவாம் தீர்தர்**, **சியாமா சால்தர்கள்**, **மார்முத்துப் பள்ளை** ஆகியோர் இசை நுண்மதி மிக்கோராக அடையாளம் காணப்படுகின்றனர்.

இசை நுண்மதி என்ற கருத்து வழுவம் இடம்பெறாத தொன்மையான தமிழ்ச் சூழலில் இசைநுண்மதிமிக்கோர் “பாணர்” என அழைக்கப்பட்டனர்.

கருநாடக இசையில் தியாகராய சுவாமிகள், முத்துசுவாமி தீட்சிதர் சியாமா சாத்திரிகள் ஆகியோர் இசை நுண்மதியில் மிக உயர்ந்து மேலோங்கிநின்றனர். **சங்கீத மும்மூர்த்திகள்** என அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றனர்.

இசை நுண்மதி என்பது நிகழ்த்துகையுடன் மட்டும் கட்டுப்பட்டதன்று. இசை உருப்படிகளை ஆக்குதல், உருப்படிகளை வெவ்வேறு எழு நடைகளில் வெளிப்படுத்துதல், இசை அசைவுகளை (கமகங்களை) உருவாக்குதல், இசைக் கோலங்களை உருவாக்குதல், இசைக் கருவிகளை இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ளல், பல இசைக்கருவிகளை வாசிக்கும் திறன் பெற்றிருத்தல் முதலாம் செயற்பாடுகளை இசை நுண்மதி கொண்டது.

இசையை ஒழுங்கு முறையில் சிறப்பாகக் கற்றுக் கொடுத்தலும், பற்பல நுட்பங்களுடன் கற்றுக் கொடுத்தலும் இசை நுண்மதியில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

இசை நிகழ்ச்சியை வழிநடத்துபவரும் (CONDUCTOR), இசை இயக்குனரும், இசை நுண்மதிசூடியோர் என்றே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

இசை நுண்மதியானது வேறு துறைகளில் ஈடுபடுவோருக்கு நலன் விளைவிக்கும் ஏற்பாடாக அமைதல் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. மனதை அலையவிடாது ஒழுங்குபடுத்தல், தியானத்தில் ஈடுபடுத்தல், வழிபாட்டில் பங்கு பற்றல், தொழில்நிலையங்களில் பணிபுரிதல், முதலாம் பல்வேறு தொழிற்பாடுகளில் ஈடுபடும்வேளை அவற்றுக்குப் பலம் கொடுக்கின்றது. மேலும், பொருத்தமான இசைச் சூழல் குறித்த செயற்பாடுகளை மேம்படுத்தத் துணைசெய்கிறது. அதாவது பிற தொழில்களில் ஈடுபடுத்துவதற்கு துணை செய்யும் என்று குறித்துரைக்கப்படுகிறது.

இசைநுண்மதியில் சூடிய நிலையில் உள்ளோர் மற்றும் குறைந்த நிலையில் உள்

ளோர் என்போருக்கிடையேயுள்ள வேறு பாடுகள் பரிசோதனை உளவியல் நிலையில் ஆராயப்படுகின்றன.

இசை நுண்மதி சூடியோர் இசைவழியான மனக்கோல ஒழுங்கு படுத்தலில் (MUSIC MOOD REGULATION) சிறப்பாக இயங்குதல் கண்டறியப்படுகின்றது. மனவெழுச்சிக்குழப்ப நிலையை ஒழுங்கு படுத்தலிலும், தொழிற்பாடுகளை வினைத்திறண்படுத்தும் செயற்பாட்டில் நேர மனவெழுச்சிகளை பிரயோகித்து மேம்பாடுகொள்ளச் செய்வதிலும் ஒப்பீட்டளவில் ஆற்றல்மிக்கோராய் விளங்குகின்றனர்.

இசை நுண்மதி சூடியோர் செவ்வியல் இசையைக் கேட்பதில் விருப்புடையோராய் இருக்கின்றனர் என்றும் இசைநுண்மதியில் பின்னடைந்தோர் வர்த்தக இசை, பொப் இசை, பங் இசை முதலியவற்றைச் சுவைப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர் என்றும் பரிசோதனை உளச்சிகிச்சை ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

பிறிதோர் உற்று நோக்கலும் இத்துறையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இசை நுண்மதி சூடியோர் மென்மையான ஒலி அளவுகளுடன் உறவாடுவதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். அதேவேளை இசை நுண்மதியில் பின்னடைந்திருப்போர் பலத்த ஒலிகளையும் சூடிய கனதியில் ஒலியைப் பெருக்கிச் சுவைப்பதிலும் ஈடுபாடு காட்டுகின்றனர். என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. பரந்த அளவு ஆய்வுகளை மேலும் மேற்கொண்டே இக்கருத்தைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இசையியலாளரும், உளவியலாளரும், சீர்மிய நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவோரும் ஒன்றிணைந்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு இத்துறையில் மேலும் அறிவுப் பரவலைத் தரவேண்டியுள்ளது.

ஆடையின்றிப் பிறந்தோம்

பவானி சிவகுமாரன்

அறிக்கையை வாசித்து முடிக்க முடியவில்லை. நிமிர்ந்த போது இன்னமும் அந்தப் பெண் அதிபர் மேசையின் முன்னே அமர்ந்து கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். அருகே மூன்று பிள்ளைகள் பொறுமையிழந்து நின்று கொண்டிருந்தனர்.

”இந்தத் தடவ மன்னிச்சிடுங்க மேடம். இனிமே புள்ளங்கள் நேரத்தோட கொண்ணு கிட்டு வரறேன்.”

கோபமும், எரிச்சலுமாய் மறுபடியும் அறிக்கையில் பார்வையைத் திருப்பினாள் பிரேமா. இது முதல் தடவையல்ல. இந்தப் பெண் வருவதும், அதிபர் முன்னே அமர்ந்து பேசுவதும், கெஞ்சுவதும்.

அறிக்கையைப் படித்து, முடித்து நிமிர்ந்த போது அந்தப் பெண்ணைக் காணவில்லை.

“மேடம் எங்க ஆள் போய்ட்டாவா?”

அதிபர் நிமிர்ந்து பார்த்தார். “யார்?”

“தர்சிகா அம்மா.”

“க்ளாஸ் டீச்சரைப் பார்த்துக் கதைக்கப் போய்ட்டா.”

“அந்த உடுப்போடயா?...மேடம் ஸ்ரிக்டா இருங்கோ... ஸ்கூலுக்குள்ள வாறதெண்டால் டீசென்ட் ட்ரெஸ்சில வரச் சொல்லுங்கோ.”

கோபமாய், அலுவலகத்தை விட்டு வெளியேறினாள் பிரதி அதிபர் பிரேமா. வாசலில் நின்று பார்த்தால், மூன்று புறமும் எழுந்து நிற்கும் மாடக்கட்டிடங்கள். வெளியே ஒரு ஈ, காக்கையைக் காணவில்லை. மயான அமைதி.

மனசுக்குள் திருப்தி. இவளின் தலையைக் கண்டாலே எல்லோரும் தலை தெறிக்க ஓடிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் பிரேமாவிற்குச் சந்தோசம். விரும்புவதும் அதைத்தான்.

அவள் தேடி வந்த தலையைக் காணவில்லை. அதுக்கிடையில் போய்ட்டாவா? ஆரம்பப்பிரிவில் வகுப்பாசிரியருடன்கதைத்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது, இடுப்பிற்குக் கீழ், முழங்காலிற்கு மேல் இருபக்கமும் பிளந்து விடப்பட்டிருந்த “சல் வாரின்” முன்பக்கப், பின்பக்கத் துண்டுகள் ஒன்றையொன்று முறைத்துக்கொண்டு இரண்டு அடி அளவிற்கு விலகிக் கிடந்தன.

முன்பக்கத் துண்டு மார்பு, வயிறு எல்லாம் ஏறிக் குதித்து வந்ததில் ஒரு அடி மேலேயே நின்று விட்டிருந்தது. இறுக்கமான “லெக்கிங்ஸ்” ஊடே பிதுங்கும் பிருஷ்டமும், தொடையின் அபரிமித வளர்ச்சியும், உடலோடு ஒட்டிய ஆடை வெளிக்காட்டிய மார்பும், உப்பிய வயிறும் இங்கிருந்தே தெரிந்தன.

ஒரு பிள்ளை வகுப்பிலிருக்க, ஏனைய இரண்டு பிள்ளைகளும் தாயின் அருகே நிற்குகொண்டிருந்தனர். ஒரு “எக்ஸ்கியூஸ் மீ” ஐ வகுப்பாசிரியரை நோக்கி வீசி விட்டு, “இங்க எங்க வந்தனீங்கள்?”

தர்சிகா அம்மா கண்ணில் மிரட்சி தெரிந்தது.

“மேடம் கிட்ட பெர்மிஷன் கேட்டு கிட்டுத் தான் வந்தென்.”

“கடைசியா எப்ப பேரெண்ட்ஸ் மீட்டிங்கு வந்தனீங்கள்?”

“.....”

“கேட்கிறது விளங்கேல்லையா? பேரெண்ட்ஸ் மீட்டிங்கு வருறேல்ல, வகுப்பு நேரத்தில வந்து டிஸ்டேர்ப் பண்ணுறது.”

“ரெண்டு கெழமையா புள்ளங்க ஸ்கூலுக்கு வரேல்ல மேடம். அதான் சொல்லிக்கிட்டுப் போக வந்தீதேன்.”

“ஏன் அனுப்பேல்ல..”

“தர்சிகா அப்பா எங்கள் வீட்ட விட்டு அனுப்பிச்சிட்டாரு.”

“உந்தச் சொந்தக் கதை சோகக் கதை எனக்குத் தேவையில்லை. பிள்ளைகளை ஏன் அனுப்பேல்ல.”

“அதான் மேடம்... புள்ளங்களோட பொஸ்தகம், யூனிபோர்ட் எல்லாம் இங்க வீட்டில. நா இப்ப அக்கா வீட்டில இருக்கேன்... ரொம்ப தூரம்.”

“இண்டைக்கு எப்படி வந்தனீங்கள்?”

“அவரு வேலைக்கு போனதுக்கு அப் புறமா வீட்டைத் தெறந்து பொஸ்தகம், யூனிபோர்ட் எல்லாம் எடுத்துக் கூட்டிக்கிட்டு வந்தென்.”

“இதை முதல்லேயே செய்திருக்கலாமே?”

“.....”

“ஆ, என்ன?”

“வந்து கூப்பிடுவாருன்னு பார்த்துக்கிட்டிருந்தேன்..... வழக்கமா முணு, நாலு நாளை அழைக்க வருவாரு..”

“தூரமெண்டா பிள்ளைகளை அங்க அக்கா வீட்டுக்குப் பக்கத்தில இருக்கிற ஸ்கூலில சேர்க்கிறது தானே?”

“அங்க ரொம்ப நாளைக்கு இருக்க முடியாது மேடம்... அவங்களுக்கு விருப்பமில்லை.”

வகுப்பாசிரியர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். இதைப் பிரின்சிப்பல் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். மூன்று பிள்ளைகள் பாடசாலையை விட்டு விலகுவதை நிச்சயம் அதிபர் அனுமதிக்கமாட்டார். சடுதியாய்ச் சரியும் மாணவர் எண்ணிக்கை. காரணம் பிறப்பு வீதக் குறைவு. இந்தப் பிரச்சனை பெரிய பாடசாலைகளிலும் காணப்பட்டதால், சிறிய பாடசாலை மாணவர்கள் அங்கு எளிதாக அனுமதி கிடைக்கப் பெற்றார்கள்.

சிறிய பாடசாலைகள் மூடப்படும் அபாயம் நாடளாவிய ரீதியில்.

பிரேமா, தர்சிகா அம்மாவை மேலும், கீழுமாகப் பார்த்தாள். அடுத்தது என்ன தர்சிகா அம்மா குழப்பத்துடன் பார்த்தாள்.

“அது இருக்கட்டும்... இது என்ன ட்ரெஸ்?.. இது ஆம்பிளைப் பிள்ளைகள் படிக்கிற இடம்... ஏன் ஒரு கால் மீற்றரை கூட வாங்கி வடிவா, லூசா தைச்சா என்ன? இப்படியா இறுக்கமா போடுறது..? பேரெண்ட்ஸ் மீட்டிங்கு வந்தால் தானே தெரியும். நான் அங்க திரும்பத், திரும்ப சொல்லுறனான். ஸ்கூலிற்கு உள்ள வாறதென்றால் டிசென்ட் ட்ரெஸ்சில வரோணும் எண்டு. ஸ்கூல் கோயில் மாதிரி... உங்களைப் பார்த்துத் தான் பிள்ளைகளும் பழகும்.”

“.....”

தர்சிகா அம்மாவைக் கண்டாலே பிரேமாவிற்கு அலர்ஜி. தான் கட்டி எழுப்பிய “டிசிப்பிளின்” சாம்ராஜ்ஜியத்தைத் தகர்க்க வரும் எதிராளியாகத் தெரிந்தாள், தர்சிகாவின் அம்மா. வகுப்பாசிரியர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ஏற்கனவே பெற்றோர் கூட்டத்திற்கு வரும்போது அணியும் ஆடை பற்றிய பிரச்சனை தேசிய பாடசாலையொன்றில் பூதாகாரமாக வெளிக்கிளம்பி, பெற்றோர் விரும்பிய ஆடையில் பாடசாலைக்கு வரலாம் என அது தொடர்பாக அமைச்சு அறிக்கை வெளிவந்திருந்தது. இது இவருக்குத் தெரியாதா? விரும்பிய ஆடையில் வரலாம். ஆடை இல்லாமல்தான் வரக்கூடாது. ஆசிரியரின் கண்ணிலும், உதட்டிலும் நொடியில் சிரிப்பு மின்னி மறைய அதைப் பிரேமா பார்த்து விட்டாள். கோபம் திசை திரும்பியது.

“நீங்கள் இதுகளைக் கவனிக்கிறேல்லையா..? படிப்பிக்கிறது மட்டும் க்ளாஸ் டிச்சேரோட வேலையில்லை...யூனி போர்ட், வகுப்புப் பிள்ளைகள், டிசிப்பிளின், வாற பேரெண்ட்ஸ் எல்லாரையும், எல்லா நடவடிக்கைகளையும் கவனியுங்கோ.”

வகுப்பாசிரியர் கவனியாதது போல்கரும் பலகையில் எழுதத் தொடங்கினார். பிரேமா அருகே நின்றுருந்த பிள்ளைகளைப் பார்த்தாள்.

“இது என்ன உங்கட பிள்ளைகளின் யூனிபோர்டின் கலர்..? சப்பாத்து... கடைசியா எப்ப கழுவினீங்கள்?”

“இன்னிக்குத் தான் எடுத்தேன் மேடம். நாளைக்கு கழுவி அனுப்பறன்.”

“யூனிபோர்ட் என்றா தனியா சட்டை மட்டுமில்லை. சப்பாத்து... சொக்ஸ், டை, ரிபன் எல்லாம்... சரி மற்றப் பிள்ளைகளை வகுப்பில் விட்டுட்டு கெதியாய்ப் போங்கோ.”

திரும்பி நடந்தாள். இந்தப் பிள்ளைகளைச் சப்பாத்துப் போட வைத்து, “டை” வாங்க வைத்து, உரிய நேரத்திற்கு “நீட்”டாக வர வைத்து இந்தளவிற்குக் கொண்டு வந்ததே பெருஞ் சாதனை. தன் முதுகில் தானே தட்டிக் கொண்டாள்.

மிக இள வயதில் அதிபர் சேவைக்குத் தேர்வாகி விட்டிருந்தாள், பிரேமா. மன முதிர்ச்சி இன்னமும் இல்லை என்பது அனை வரினதும் அபிப்பிராயம். அது தவிர அதிபர் சேவைக்குத் தெரிவாகியபின் கற்பித்த தேசிய பாடசாலையிலிருந்து மாற்றலாகி, இந்தப் பாடசாலைக்கு வந்ததில் இங்கு எல்லாமே பிழையாகவும், துச்சமாகவும் தெரிந்தன. “டிசிப்பிளின்” விடயத்தைத் தானே முன்வந்து பொறுப்பேற்றதால், அதிபர் இவ்விடயத்தில் தலையிடுவதில்லை.

நகரத்துப் பாடசாலை என்று பெயர்தான். இப் பாடசாலையில் படிக்கும் மாணவர்கள் பெரும்பாலானோர் வறுமைக் கோட்டிற்குக்கீழ் வாழும் ஏழைத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள். பிரேமாவின் கடும் நடவடிக்கைகளும், பேச்சுக்களும் சீருடை விடயத்தில் எந்த அள விற்கு சாதனை நடத்தியிருந்ததோ அந்த அளவிற்கு வெறுப்பையும் சம்பாதித்துக் கொடுத்திருந்ததன. ஆசிரியர்கள் விடயத்திலும் அதே கடும் போக்கு.

பாடசாலை முழுதும் கட்டளைகளையும், அறிவுறுத்தல்களையும் அள்ளித் தாராளமாக

வழங்கிவிட்டு அலுவலகத்தை அடைந்த போது அந்தப் பெண் - தர்சிகா அம்மா - அதிபர் முன் நின்று கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“நான் பிள்ளைகளை வகுப்பில் விட்டிட்டுப் போகத்தானே சொன்னன்?... இங்க என்ன செய்யிறியள்?... ஒபிசில் என்ன வேலை உங்களுக்கு?... எல்லாரர் வேலையையும் கெடுக்கிறீங்கள்.”

அந்தப் பெண் வேகமாக வெளியேறினாள் . ஏறக்குறைய ஓட்டம்.

“மேடம் இவைக்கெல்லாம் இடம் குடுக்காதேங்கோ. நான் நிறையத் தரம் “கொம்பிளைன்ட்” பண்ணி இருக்கன். பிள்ளைகளை “ரெகுலரா” அனுப்பிரேல்ல, அதோட லேட்...”

“அதுகள் இப்ப தூரத்தில இருந்து வருகுதுகள். ஹஸ்பண்ட் குடிச்சிட்டு சண்டை போட்டுத் தூரத்தீட்டான். வீட்டிலிருந்து வரேக்க டைமுக்கு வாறவை தானே?”

“தூரமெண்டா அங்க பக்கத்து ஸ்கூலில் சேர்க்கிறது தானே?... நீங்கள் மாணவர் தொகை குறைஞ்சிடும் என்து யோசிக்கிறீர்களா?”

“இல்ல. அவைன்ர வீடு இங்க தானிருக்கு. இங்க, அயல் பாடசாலையில்தான் பிள்ளைகள் படிக்கோணும்.”

“யூனிபோர்ட், சப்பாத்து எல்லாம்.... ஸ்கூல் பீஸ்கம் கட்டுறேல்ல.”

“அது நான் சொல்லீட்டன். நாளை இருந்து பிள்ளைகளை “நீட்டா, “ஏரலி”யா அனுப்பிறன் என்து சொன்னவ... பார்ப்பம். உங்களுக்கு நினைவிருக்கா ரெண்டு வரு சத்துக்கு முந்தி, பொலிஸ்சோட போய் வீடு வீடா இடை விலகின பிள்ளைகளைத் தேடித் பிடிச்சுக் கொண்டு வந்தம்....”

“.....”

“இந்தச் சந்தியா அம்மா ஒரு நாளைக்கு மூண்டு வீட்டில வேலை செய்யுது...”

“அவவின்ர சொந்தக் கதை எங்களுக்கு ஏன் மேடம்?”

“பொறுங்கோ.. இதில நாங்களும் இறுக்கிப் பிடிச்சா ஏற்கனவே இருக்கிற “ட்ரோப் அவுட்ஸ்”சோட இந்த மூண்டு பிள்ளைகளும் சேர்ந்திடும். இயலுமானவரை வரட்டும், படிக்கட்டும். பிள்ளைகள் விலக நாங்கள் காரணமாகக் கூடாது.

ஒரு நாளும் பேரண்ட்ஸ் மீட்டிங்ற்கு வாறதேயில்லை.

காலைல செவென் தேர்ட்டிக்கு பிள்ளைகளைக் கொண்டு வந்து விட்டதோட

அவ வேலைக்குப் போயிடுவா. மூண்டு பிள்ளைகள், எல்லாமா குடும்பத்தில் அஞ்சு பேர். பசியா, படிப்பா என்ற கேள்வி வந்தால். பசிதான் வெல்லும்.”

இந்த நெகிழ்வுப் போக்கு, பிரச்சினையை அணுகும் தன்மை ஏன் பிரேமாவிற்குத் தெரிவதில்லை. அதில் உடன்பாடில்லை.

“கால் மீற்றர் துணி கூட வாங்கி தைச்சா என்ன, ஆம்புளைப் பிள்ளைகள் படிக்கிற இடம், இவையைப் பார்த்துத்தான் பிள்ளைகளும் பழகும், கெடும், தனிப்பட்ட சொந்தக் கதை, சோகக் கதை தேவையில்லை” போன்ற விடயங்களை படபடப்புடனும், ஆக்ரோஷமாகவும் சொல்லிக் கொண்டே போனாள், பிரேமா.

“மேடம் சில விசயங்களில் நாங்கள் “ப்லேக்ஸ்சிபிள்”னா இருக்கக் கூடாது. மோர்னிங் செவென் தேர்ட்டிக்கு ஸ்கூல் என்டா, பிள்ளை பைவ் மினிட்ஸ்க்கு முதல்வே நிக்க வேணும். நீங்க ட்ரெஸ் ஐப் பற்றி

இறங்கிப்போக விரும்பவில்லை. இனிமே இப்பிடி வந்தா உள்ள விடமாட்டன். இவ்வளவு டைட்டா ஒரு அம்மா ட்ரெஸ் போட்டு நான் பார்க்கேல”.

“நீங்கள் சொல்லுற மாதிரி துணி வாங்கித் தைக்கிறதா இருந்தா வடிவாத் தைச்சப் போடலாம். வேலைக்குப் போற வீடுகளில குடுக்கிறதைத்தானே அவ போடுறா. அது பெரிசா, சின்னதா, அளவா, அழகா, பொருத்தமா, இறுக்கமா என்று பார்க்கிற நிலையில அவையிலலை.”

முகத்தில் அறைந்தாற் போல் வெளிப்பட்ட இந்த உண்மை இவ்வளவு நாளும் பிரேமாவிற்கு எட்டவேயில்லை. எதிர்பார்க்கவுமில்லை. ஒரு கணம் திகைத்தாலும் மறுகணம் சுதாகரித்துக் கொண்டாள். இறங்கிப்போக விரும்பவில்லை.

“என்னவோ நான் சொல்லுறதைச் சொல்லீட்டேன், இனி உங்கட இஷ்டம்...மேடம் ஸ்கூல் பீஸ் கட்டாத பிள்ளைகளுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போறீங்கள்?”.

○○○

சின்னஞ்சிறு கால் கொலுசன் அசைவுகளில் வண்ணமாய் நிறைந்த வளையல்களில் - அவள் கொஞ்சமும் அந்த மழலைச் சரீர்பில் மலர் போன்ற மெல்லிய வர்ல்களை கொண்டுள்ளாள்

பட்டு புத்தாடைகளும் அவள் பத்து குறும்புகளும் நத்தம் ஒரு நாளும் அவளை முத்தத்தால் கொஞ்சம் நானும் - தங்கமும் வைரமும் பொறாமை கொள்ளும் செல்லம் இன்று இல்லமே பள்ளிக்கூடமாய் மாறிய தருணம்

அவளுக்கென தாலாட்டும் வீசம் தென்றலும் அவளின் பால் வாசமும் சின்னச் சன்னாங்கலும் - வீடெங்கும் வளையாட்டு பெயர்மையும் தாயின் செல்ல கோபமும் பள்ளிக்கு சடையும் அவளின் அழகை முகமும்

வீட்டினுள் செல்ல சண்டைகளும் தாயின் சேலையை அணியும் தருணமும் தந்தைக்கு தாயாகவும் தாயின் முதல் தோழியாகவும் - அண்ணனுக்கு எலியாகவும் தமக்கைக்கு முதல் குழந்தையாகவும் வலம் வரும் செல்லப்பிராட்டியான அன்பு மகளே...

என் வாழ்நாளில் பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் கனாவிலே பெண் குழந்தையை சுமக்கும் வல்கொண்டேன் - ஒரு நாள் என் மனதின் இல்லத்தரசர்களாக வாழ வரும் மருமகள்களை மகள் என அழைக்க காத்திருக்கிறேன்

அன்பு மகளே!

சாரன் இராஜகிருஷ்ணன்

மலேசியா

- மலையாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையில் பயிலும் மூன்றாம் படிவ மாணவி

தேர்தல் வந்தது தேர்தல் வந்தது
புதுமையான தேர்தல் வந்தது!

மாறி மாறி ஆட்சி செய்த
பச்சை நீலக் கட்சி யெல்லாம்
கூறுபட்டுக் கூறுபட்டுக்
குழம்பி நின்ற குட்டைக்குள்ளே
வேறுபட்டு வேறுபட்டு
வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்தும்
வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு பிழந்து
வேதனையில் வீழ்ந்து விட்டார்.

வடக்கு கிழக்கு மலை நாட்டில்
வாழுந்தமிழ் பேசும் மக்கள்
நாற்பத் தெட்டுச் சுதந் திரத்தால்
நன்மை யேதும் அடைந் திடாமல்
அடக்கு முறை ஆட்சி களால்
முடக்குப் பட்டுத் தொடர் கதையாய்
முடிந்திடாத பிரச்சனைக்குத்
தீர்வு கேட்டும் பச்சை நீலக்
கட்சியிரண்டும் அக்கறையைக்
காட்டாமல் இழுத்தடித்தார்.

குட்டக் குட்டக் குனிந்தவர் பேயர்
குனியக் குனியக் குட்டினோரும் பேயர்
பட்டுப் பட்டுப் பழுத்தது போதும்
எங்கள் வாக்கு இனியுமக் கில்லை
ஏமாற்றம் வேண்டாம் மாற்றம் வேண்டி

ஊழல் களவு போதைப் பொருள்கள்
பலதும் ஒழித்துச் சுத்தப் படுத்திப்
பாராளுமன்றை அமைப்போமென்றே

புதுமைத் தேர்தல்

அறைகூவினோர்க்கு நல்வாழ்வுக்குத்
திசை காட்டுவோர்க்கு ஆதரவளிக்க
மனத் திடம்கொண்டே புள்ளடியிட்டார்.

மூன்றிலிரண்டு பெரும்பான்மையோடு
திசைகாட்டி வென்றிடத் திகைத்தனர் பலரும்.
பத்தாம் மன்று கூடிய தினத்தில்
நாட்டின் தலைவர் ஆற்றிய உரையில்
இனமதபேதம் இந்நாட்டில் இனியும்
எங்கும் என்றும் தோன்றாத்தென்றார்
நம்பிக்கை வைப்போம் நல்லதே நடக்கும்.

கற்றோர் பல்லோர் புதியோர் பல்லோர்
மகளிர் பல்லோர் இளைஞர் பல்லோர்
ஒற்றைக்கட்சி தனித்து நின்றே
மூன்றிலிரண்டுக்கு மேலால் வென்றதும்
கடந்த காலப் பழுத்த புள்ளிகள்
புள்ளடியின்றி விழுத்தப்பட்டு
வீட்டுக்கனுப்பி வைக்கப்பட்டதும்
முன்னெப்போதும் இல்லாப் புதுமை

தேர்தல் வந்தது தேர்தல் வந்தது
புதுமையான தேர்தல் வந்தது!

நலவூர்ச் சித்திரவேல்
திருகோணமலை

பஞ்ச இரத்தினம் [மகாபாரதம்]

● நூனம் பாவச்சந்திரன்

தத்துவம்சார் சிந்தனைகளைப் பகிர்வதற்கு வினாவிடைமுறை அல்லது உரையாடல்முறை அடித்தளமாக அமைவதைக் காணலாம். சீடன் வினாக்களைத் தொடுப்பதும், அவற்றுக்கான விடைகளை குரு விபரிப்பதுமாகவும் இம்முறை கட்டமைகிறது. தாக்க அடிப்படையில் படிமுறையாக வினாக்கள் எழுப்பப்படுமபோது அவை நூலைக் கற்பவனின் மனதில் எழும்பும் வினாக்களாக அமைகின்றன. இம்முறையினால் சிக்கலான தத்துவச் சிந்தனைகள் படிப்படியாக கட்டவிழ்க்கப்பட்டு முன்வைக்கப்பெறுகின்றன.

இந்தப் பின்னணியில் வியாசரின் மகாபாரத இதிகாசமும் அதற்குள் இரத்தினங்களாகக் கூறப்பெறும் ஐந்து உபநூல்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன. அவைபற்றிய ஓர் அறிமுகத்தை முன்வைப்பதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1 - இந்திய அறிவுப் பகிர்வு

இந்திய உபகண்டப் பரப்பில் குருகுல கல்விமுறையானது மிகமுக்கிய பங்கினை வகித்துவந்துள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக அறிவுசார் விடயங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்தப் பட்டு வந்தமைக்கு குருகுல கல்விமுறை இன்றியமையாத பங்கினை வகித்துள்ளது.

குருகுல பின்னணியில் தத்துவம் சார் சிந்தனைகளைப் பகிர்வதற்கு **வீனா வ்டைமுறை** அல்லது **உரையாடல்முறை** அடிப்படையாக இழையோடியிருப்பதைப் பரவலாகக் காணமுடிகிறது. **சீடன் வீனாக்களைத் தொடுப்பதும் குரு அவற்றுக்கான வ்டைகளை விபரிப்பதாகவும்** இம்முறை அமைந்துள்ளது.

வேதத்தின் முடிவுப் பகுதியான **உபநிடதங்கள்**, பெரும்பான்மையாக இங்கு குறிப்பிட்ட உரையாடல் முறையில் அமைந்துள்ளதை நாம் கண்டு கொள்ளலாம். சில எடுத்துக் காட்டுகள் :

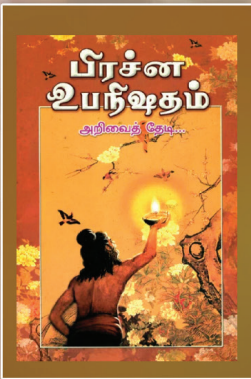
- **நச்சேசன்** மரணத்தைப் பற்றி வினாவும் வினாக்களுக்கு **யமதர்மன்** அளிக்கும் விடைகளாக **கட உபநிடதம்** அமைகிறது.
- 'உயிரினங்கள் எங்கிருந்து தோன்றுகின்றன?', 'மனிதன் நித்திரை கொள்ளும்போது அவனில் நித்திரை கொள்

நச்சேசன் - யமதர்மன் உரையாடல் (கட உபநிடதம்)

ளாமல் இருப்பவன் யார்?' போன்ற வினாக்களை வினாவிய ஆறு சீடர்களுக்கு **பிப்பலாத முனிவர்** அளித்த விளக்கங்களாக **பிரச்சன உபநிடதம்** அமைகிறது.

- **சௌனகர்**, **அங்கீரனை** அணுகி 'எதை அறிந்தால் அனைத்தும் அறிந்ததாகும்?' எனும் வினாவுக்கான விளக்கமாக **முண்டக உபநிடதம்** தொடங்குகிறது.
- **கார்க்க** மற்றும் **மைதேரீய** ஆகிய பெண்கள்

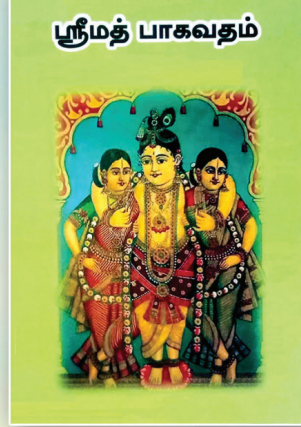

பிப்பலாத முனிவர் - ஆறு சீடர்கள் உரையாடல் (பிரச்சன உபநிடதம்)

பரீக்ஷித் மகாராஜாவுக்கு
பாகவத புராணத்தை வி்யாசரீன்
புதல்வரான சுகர்,
உபதேசம் செய்தார்.
அர்ச்சுனரீன் பேரனான பரீக்ஷித்,
ஔறக்கும் தறுவாயில்
ஔந்த உபதேசம் நடைபெற்றது.

வினாவிய ஞானக் கேள்விகளுக்கு **யாக்கு வல்லயர்** வழங்கிய உபதேசமாக **புருஔதாரணய உபந்நதம்** அமைகிறது.

வினாக்களுக்கு விடைகூறும் ஔந்த உரையாடல் முறையை உபந்நிடதங்களைத் தாண்டி மேலும் பல ஔலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

பதினாறு குணங்களை நிரற்படுத்தி, அந்த நற்குணங்களைக் கொண்ட மனிதன் யாரா வது தற்போது வாழ்கின்றானா? என **வால்மீகீ** கேட்ட கேள்விக்கு **நாரதர்** விடைகூறத் தொடங்கியதன் விளைவாக **ஔராமாயண ஔதகாசம்** வால்மீகியினால் எழுதப்பெற்றது.

சுகர் ரிஷியிடம், 'எது ஔருவனுக்கு உயர்ந்த லட்சியம்? மரணமடையும்முன் நான் என்ன செய்யவேண்டும்? போன்ற வினாக்களை **பரீக்ஷித்** மகாராஜா கேட்கிறான். ஔதனடிப்படையில் எழுந்ததே **பாகவத புராணம்** ஆகும். ஔதனால், பாகவதத்தை 'பரீக்ஷித் - சுகர் சம்வாதம்' (உரையாடல்) என்றும் சொல்வதுண்டு.

ஔராமனுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகங்களுக்கு **வசுஷ்டர்** அளித்த உபதேசம் **ஔயாக வாசுஷ்டம்** என்று அமைகிறது.

ஔவ்வாறாக உபந்நிடதங்கள், ஔதிகாசங்கள், புராணங்கள், கீதைகள் உட்பட்ட பல ஞான நூல்களில் உரையாடல் முறையைக் கண்டுகொள்ளலாம். ஔவ்வாறு **வீனாவீடை - உரையாடல் முறையில்** அமைவது அந்நூல்களைக் கற்க முனைவோருக்கு **உளவீயல் சாரீந்து உறுதுணையாக ஔமைவது** குறிப்பிடத்தக்கது.

தர்க்க அடிப்படையில் வினாக்கள் எழுப்பப்படும்போது அவை கற்பவனின் மனதில் எழும்பும் வினாக்களாக அமைந்துவிடுகின்றன. ஔந்தமுறையினால் சிக்கலான சிந்தனைகள் படிப்படியாகக் கட்டவிழ்க்கப்பெற்று முன்வைக்கப்படும். சிக்கலான ஔரு சிந்தனையை கட்டுரை வடிவத்தில் முன்வைப்பதிலும் பர்க்க, உரையாடல் முறையில் முன்வைப்பது நூல் எடுத்துக்கொண்ட நோக்கத்தை அடைவதற்கு துணைபுரிகிறது.

ஔந்த அடிப்படையில் **வீயாசர்** அருளிய **மகாபாரத ஔதகாசமும் ஔதற்குள் ஔருக்கும் சல உப நூல்களும்** முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன. அவை பற்றிய ஔர் அறிமுகத்தை ஔங்கு நோக்குவோம்.

2 - வியாச பாரதமும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளும்

பரீக்ஷித் ராஜாவின் மகனான ஜனமேஜயன் என்பவனுக்கு வைசம்பாயனார் விபரிப்பதாக வியாசரின் மகாபாரதம் ஆரம்பிக்கின்றது. அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த உக்ரஸ்ரவஸு எனும் சூத குலத்து முனிவர், சௌனகாத் முனிவர்களுக்கு பின்னர் சொல்கிறார். இவ்வாறாக உரையாடல் முறையில் வியாச பாரதம் கடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

வியாச பாரதத்திலுள்ள 18 பர்வங்களும் பல உபபர்வங்களாக பிரிக்கப்பெற்றுள்ளன. எண்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் மகாபாரதம் அமைந்துள்ளது.

சங்ககாலத்தில் மகாபாரதத்தை தமிழில் பெருந்தேவனார் பாடினாரெனும் அது கிடைக்கப்பெறவில்லை. 9^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெருந்தேவனார் பாடிய பாரத வெண்பாவிலும் சில நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களே இன்று எமக்கு கிடைக்கப்பெறுகின்றன. 15^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வில்லபுத்தாரர் பாடிய வில்ல பாரதம் முதல் 10 பர்வங்களை மாத்திரம் 4351 பாடல்களில் உள்ளடக்கியுள்ளது. பின்னர் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நல்லாப் பள்ளை என்பவர், வியாச பாரதத்தின் 18 பர்வங்களையும் 14,000க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் தமிழில் பாடியுள்ளார்.

நல்லாப்பிள்ளை அவர்களின் பாரதத்தில் முன்னர் பாடிய வில்லி பாரதத்தின் பல பாடல்கள் அவ்வாறே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

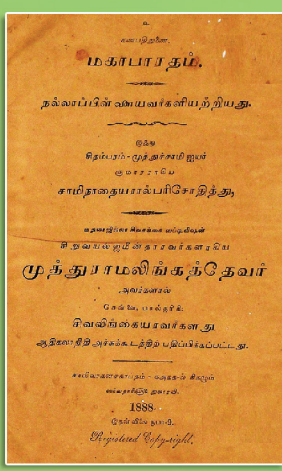
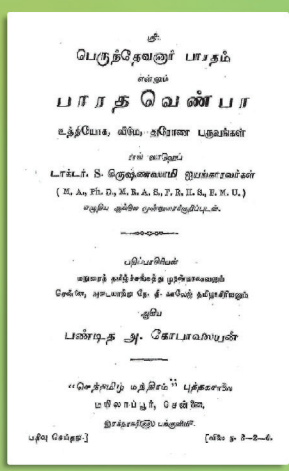
இந்த வரிசையில் தற்காலத்தில் ஜெயமோகன் வசன காவியமாக மகாபாரதம் முழுவதையும் வெண்புராசு எனும் தலைப்பில் எழுதியுள்ளமை கவனத்துக்குரியது.

இந்தப் பின்னணியில் வியாச பாரதத்தின் அனைத்து வடமொழிப் பாடல்களையும் மொழிபெயர்த்து வசன வடிவத்தில் த. ஈ. மூர்நவாலாசாரியர் அவர்கள், 1923^{ஆம்} வருடம் வெளியிட்ட கும்பகோணப் பதிப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

3 - பஞ்ச இரத்தனம்

நான்கு வேதங்களுக்கு அடுத்து ஐந்தாவது வேதமாக வைக்கப்பெற்றுள்ள மகாபாரதத்தல் கூறப்பட்டிருள்ளவைதான் பிறநூல்களில் இருக்கும்: மகாபாரதத்தல் இல்லாதது வேறு எங்கும் இருக்காது எனும் செய்தியை, வியாசர் பாரதத்தில் குறித்துள்ளார்.

பல வரலாறுகளையும் பல நூற்றுக்கணக்கான உபகதைகளையும் கொண்டமைந்த பெருநூலான மகாபாரதத்தை முழுமையாக உணர்ந்து கற்பது என்பது வாழ்நாள் முயற்சியாகும். மகாபாரதத்திலுள்ள உச்சமான ஐந்து தத்துவப்பகுதிகளை பஞ்ச இரத்தனம் என பிற்காலத்து அறிஞர்கள் தொகுத்துள்ளனர்.

தர்மே சார்தே ச காமே ச மோக்ஷே ச பரதர்ஷய
யதிஹாஸ்தி ததன்யத்ர யன்னேஹாஸ்தி ந தத்க்வசித் (18.5.38)

அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு குறித்து மகாபாரதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவைதான் பிறவிடங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும்; மகாபாரதத்தில் கூறப்படாத விடயங்கள் வேறு எங்கும் கூறப்பட்டு இருக்காது.

மகாபாரதத்தில் அமைந்துள்ள பஞ்ச இரத்தின நூல்களானவை தனித்தனி நூல்களாகவும் கையாளப்படுகின்றன. இருப்பினும் பஞ்ச இரத்தினங்களாக ஐந்து நூல்களை நிரற்படுத்தலில் இருவேறு பட்டியல் காணப்படுகின்றன.

பட்டியல் 1

- 1 - கஜேந்திர மோக்ஷம்
- 2 - பீஷ்ம தவம்
- 3 - அனுஸ்மிருதி
- 4 - பகவத் கீதை
- 5 - சகஸ்ரநாமம்

முதலாம் பட்டியலானது வைஷ்ணவ பாரம்பரியத்திலுள்ள சரணாகத் தத்துவத்தை முன்னிறுத்த அமைந்ததாகும்.

பட்டியல் 2

- 1 - யக்ஷ பிரஸ்னம்
- 2 - விதுர நீதி
- 3 - சனத்கஜாதியம்
- 4 - பகவத் கீதை
- 5 - சகஸ்ரநாமம்

இரண்டாம் பட்டியலானது தத்துவப் பின்னணியை முன்னிறுத்த அமைந்ததாகும். இவை தொடுக்கப்பட்ட சந்தேக வினாக்களுக்குக் கூறப்பெறும் உபதேசங்களாக அமைந்துள்ளன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இரண்டாம் பட்டியலில் கூறப்பெற்றுள்ள விபரங்களை இங்கு நாம் நோக்குவோம்.

கஜேந்திரன் எனும் யானையின் அபயக் குரலைக்கேட்டு, விஷ்ணு வந்து அபயம் அளித்ததைக் கூறும் கஜேந்திர மோக்ஷம் வைஷ்ணவ பாரம்பரியத்தின் சரணாகத் தத்துவத்திற்கு உதாரணமாக உள்ளது.

4 - யக்ஷ பிரஸ்னம்

யக்ஷனால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் ஆகையால் யக்ஷ பிரஸ்னம் (கேள்வி) எனும் பெயர்பெற்றது. ஆரண்ய (வன) பர்வத்தின் இறுதிப் பகுதியாக, பாண்டவர்களின் பன்னிரு வருட வனவாசம் நிறைவுறும் காலப் பகுதியில் நடைபெற்றது.

ஒருசமயம் தாகம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் நகுலன் நீர் எடுத்துவரச் சென்றான். குளமொன்றில் நீர் எடுக்க முனையும்போது 'தன்னுடைய கேள்விகளுக்கு விடைகளைக் கூறியபின் நீரைப் பருகும்படி' அசரீரி ஒன்று கேட்கிறது. நகுலன் அந்த அசரீரியைப் புறக்கணித்து நீரை அருந்தியமையால் இறந்து விடுகிறான்.

கொள்கிறான். யக்ஷனின் கேட்கும் 124 வினாக்களுக்கும் தர்மன் பொறுமையாக விடைகளைக் கூறுகின்றான்.

தத்துவக் கருத்துக்கள் பொதிந்த இந்த வினா - விடைப் பகுதிக்கு ஆழமான வியாக்கியானங்களைப் பலர் வழங்கியுள்ளனர்.

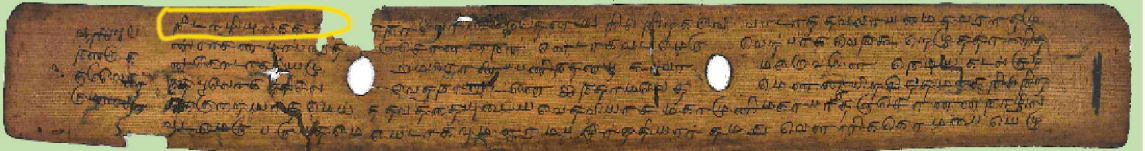
யக்ஷ பிரச்சன பகுதியிலுள்ள சில வினா - விடைகளை இங்கு காண்போம்.

- யக்ஷன்** - புற்களைக் காட்டிலும் அதிகமானது எது?
தர்மன் - கவலை
யக்ஷன் - காற்றைவிட வேகமுள்ளது எது?
தர்மன் - மனம்
யக்ஷன் - எது சிறந்த பொறுமை?
தர்மன் - சுகதுக்கங்களை பொறுத்துக்கொள்ளல்
யக்ஷன் - தேசாந்திரம் செல்பவனுக்கு யார் தோழன்?
தர்மன் - கற்ற வித்தை
யக்ஷன் - எது முடிவில்லாத வியாதி?
தர்மன் - பேராசை
யக்ஷன் - திரும்பப் பெறமுடியாதது எது?
தர்மன் - அவமே கழிந்த நாட்கள்

நகுலனைத் தொடர்ந்து சென்ற, சகாதேவன், அர்ச்சுனன், பீமன் ஆகியோரும் நகுலனைப் போன்று விடைகூறாமல் நீரை அருந்தி இறந்துவிடுகின்றனர். இறுதியில் குளக்கரைக்கு வந்த தர்மன், இறந்த தன் தம்பிகளைக் கண்டு கவலையுறுகின்றான்.

அப்போதும் அசரீரி **நொக்கு** ஒன்றின் வாயிலாகக் கேட்கிறது. இருப்பினும் தான் கொக்கல்ல என்றும் தன்னை ஒரு **யக்ஷன்** எனவும் அவன் அறிமுகப்படுத்திக்

வில்லி பாரத பாடல் எண்ணிக்கை

கடவுள் வாழ்த்து

நீடு ஆழ் உலகத்து, மறை நாலொடு ஐந்து என்று நீலைநிற்கவே,
 வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாயாரதம் சொன்ன நான்,
 ஏடு ஆக வடமேரு வெற்பு, ஆகவம் கூர் எழுத்தாண் தன்
 கோடு ஆக, எழுதும் பீராணைப் பணர்ந்து அன்பு கூர்வாம்அரோ.

பாரத ஆதிபருவத்தந்தாதி என்னும் ஏட்டுப்பிரதியில் பழைய பாடல் ஒன்று காணப்படுகிறது.

கலியுக வியாதன் சொல்லக் கணபத எழுது பாடல்
 பொல்வறு தம்முன் ஆறாயிம் என வருத்தம் போற்றிச்
 சல்வற வல்லபுத்தார் இறைவனாம் சார்வநாமன்
 ஒல்கெழு மறையோர் கோமான் உயர்ந்தருவம்பச் சொன்னான்

இதனால் வில்லிபுத்தூர் ஆறாயிரம் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் என அறியமுடிகிறது. ஆனால், தற்போதைய பதிப்புகளில் 4351 பாடல்கள் மாத்திரே காணப்படுகின்றன. எஞ்சிய 1649 செய்யுள்களும் இதுவரை அச்சுவாகனம் ஏறியதாக அறியமுடியவில்லை. ஏட்டுப்பிரதி எங்குள்ளதோ!

மூலம் - வில்லிபுத்தூர் சரிதம் (சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார்) 1933

யசுஷன் - எவன் மகிழ்ச்சியடைகிறான்?

தர்மன் - எந்த மனிதன் கடனில்லாதவனாகவும், பிறதேசம் போகாதவனாகவும், கீரையயாவது தன் வீட்டிலேயே சமைத்து உண்பவனாகவும் இருப்பவனே மகிழ்ச்சியடைகிறான்.

விடைகளால் மகிழ்ச்சியடைந்த யசுஷன், தர்மனின் ஒரு சகோதரனை உயிர் பெற வைப்பதாக சொல்கிறான். பாண்டுவின் ஒரு மனைவியான குந்தியின் மகன்களில் தான் உயிரோடு உள்ளதால், மற்ற மனைவியான மாதூரியின் மகன்களான நகுலன் சகாதேவனில் மூத்தவனான நகுலனை உயிர்ப் பிக்குமாறு தர்மன் கேட்கிறான். தர்மனின் அத்தகு தர்ம சிந்தனையில் மகிழ்ச்சியுற்ற யசுஷன் நான்கு சகோதரர்களையும் உயிர் பெற வழிசெய்கிறான்.

பின்னர் யசுஷனாக வந்த அவன், தான் **தர்மதேவதை** என்பதைத் தெரிவிக்கின்றான். பின்னர் தர்மதேவதையின் வழிகாட்டலுக்கு அமைய பதின்மூன்றாவது வருடத்திற்குரிய அஞ்ஞாதவாசத்தை விராட நாட்டில் பாண்டவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள்.

தமிழில் வில்லி பாரதத்திலும், நல்லாப் பிள்ளை பாரதத்திலும் இந்தப் பகுதி மூன்று பாடல்களில் பதினொரு கேள்விகளை மாத்திரமே உள்ளடக்கியுள்ளது. ஒரு பாடல் வருமாறு:

'நிற்பது ஏதுகொல்?'-'நீடு இசை ஒன்றுமே, நிற்கும்.'
'கற்பது ஏதுகொல்?'-'கசடு அறக் கற்பதே கல்வி.'
'அற்பம் ஆவது ஏது, அனைத்தினும்?'-'அயல் கரத்து ஏற்றல்.'
'சிற்பம் ஆம் இவை செப்பு' என, செப்பினன் சிறுவன்.

யசுஷன் - நிலைநிற்பது எது?

தர்மன் - நீண்ட கீர்த்தி

யசுஷன் - கற்றுக் கொள்ளவேண்டியது எது?

தர்மன் - குற்றமில்லாது கற்பதே கல்வி

யசுஷன் - அனைத்திலும் அற்பமானது எது?

தர்மன் - பிறரிடம் இரந்து பெறல்

5 - வீதுர நீத

பன்னிரு வருடங்கள் வனவாசமும் ஒரு வருடம் அஞ்ஞாதவாசமும் நிறைவுற்ற பின்னர், பாண்டவர்கள் திரும்பி தங்களுக்குரிய உரிமையை கௌரவர்களிடம் கேட்டார்கள். பாண்டவர்களுக்கு உரியதை வழங்காவிடில் கௌரவர்கள் அழிவார்கள் என ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனிடம் கூறினான். இதன் காரணமாக திருதராஷ்டிரனின் மனம் அமைதியை இழந்தது.

இரவல் அவனுக்கு நீதரை வரவில்லை. ஆகையால் தன் தம்பியான விதுரனை அழைத்து தனக்கு அரிய மொழிகளைக்

மனம் கலங்கிய திருதராஷ்டிரனுக்கு நீத உபதேசக்கும் வீதுரன்

கூறுமாறு கேட்கிறான். இந்தப் பின்னணியில் **உத்யோக பர்வத்தல்** திருதராஷ்டிரனுக்கு **விதூரன்** வழங்கிய, **விதூரநீத** பகுதி அமைந்துள்ளது.

விதூரன், திருதராஷ்டிரனுக்கு நீண்ட அறிவுரைகளைக் கூறுகின்றான். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துக்காட்டுவோம்.

1. அகிம்சை **ஒன்றே** சுகத்தை தரும்.
2. சக்தியுடையவனாக இருந்தும் பொறுத்துக் கொள்பவன், ஏழையாக இருந்தும் தானம் செய்கிறவன் ஆகிய **இரண்டு** திறத்தினரும் உயர்ந்த இடத்தில் உள்ளவர்கள்.
3. நரகத்திற்கு **மூன்று** வாயிற்படிகள் : 1. காமம், 2. குரோதம், 3. லோபம்.
4. அற்ப அறிவுள்ளவர்கள், விரைவில் செய்ய வேண்டியதை தாமதித்துச் செய்பவர்கள், சோம்பேறிகள், விணாகத் துதிக்கின்றவர்கள், ஆகிய

விதூர நீதி

உறுதியான புத்தி ஒன்றின் உதவியினால், **இது செய்யத் தகுந்தது** **இது செய்யத்தகாதது** என்ற **இரண்டையும் தீர்மானம்** செய்யவேண்டும்.

நண்பர்கள், எதிரிகள், நடுநிலையில் உள்ளவர்கள் ஆகிய **மூன்று குழுவினரையும்** சாம், தான, பேத, தண்டம் எனும்

நான்கு உபாயங்களால் வசமாக்கவேண்டும்.

ஐந்து இந்திரியங்களை வெற்றி கொண்டு,

ஆறு ராஜநீதி

உபாயங்களையும் அறிந்து,

ஏழு குற்றங்களையும் விட்டு

சுகமாக வாழவேண்டும்.

ஏழு குற்றங்கள்:

1. பெண் மோகம்
2. சூதாட்டம்
3. வேட்டை
4. மதுபானம்
5. கடுஞ் சொல்
6. கொடிய தண்டனை
7. பொருள் வீணாக்கல்

நான்கு பேர்களிடத்தும் குறித்த ஒரு விடயம் பற்றி ஆலோசனை செய்யக்கூடாது.

5. **ஐந்து** புலன்களில் ஒரு புலன் சரியானபடி பாதுகாக்கப்படாவிடில் அதன் வழியாக அவனுடைய புத்தி, ஓட்டைப் பாத்திரத்திலுள்ள நீர்போல் அழிந்துவிடும்.
6. நோயற்ற வாழ்வு, கடனில்லாமல் இருத்தல், சுற்றாத்தாரைவிட்டு அயல்நாட்டில் வாசம் செய்யாமலிருத்தல், நல்ல மனிதர்களுடன் நட்பு, சொந்த புத்தியைக் கொண்டு காரியங்களைத் தீர்மானித்து அதன்படி நடத்தல், பயமற்ற வாழ்க்கை இவை **ஆறும்** இவ்வலகில் சுகத்தை அளிக்கக்கூடியவை.

6 - சனத்சஜாதியம்

விதூர நீதியின் தொடர்ச்சியாக திருதராஷ்டிரனுக்கு **சனத்சஜாதர்** ஆகிய **சனத்குமாரர்** வழங்கிய சனத்சஜாதியம் எனும் உரையாடல் பகுதி அமைந்துள்ளது. இந்திய தத்துவப் பாரம்பரியத்தில் சனகாதி முனிவர்களில் முதலாவதாக வைக்கப் பெற்றுள்ள சனத்குமாரர் முக்கியமானவர்.

விதூரன் எத்துணை அறிவுரை கூறியும் திருதராஷ்டிரனின் மனம், நிலை கொள்ளாமல் மீண்டும்மீண்டும் திரும்புவதால் இதற்குமேல் தன்னால் கூற முடியாது என சனத்குமாரரை அவ்விடத்துக்கு விதூரன் அழைக்கின்றான்.

திருதராஷ்டிரனின் சந்தேகங்களுக்கு சனத்குமாரர் அறிவுரைகளை வழங்குகின்றார். அதனுள் ஒரு சிறிய பகுதி :

ஒன்று கிட்டாமையினால் ஏற்படும் மனக் கொதிப்பு, பெண் விடயத்தில் ஆசை, லோபம், செய்யத்தக்கவை, தகாதவை பற்றிய பகுத்தறியாமை, மேல்மேல் இலாபம் ஏற்படும் திருப்தி இல்லாமை, தயை இல்லாமை, பிறர் குணங்களில் தோஷத்தை வெளியிடுதல், தன்னை பெரியவனாக நினைத்தல், விரும்பிய பொருட்களை இழந்தபோது மனதின் தளர்ச்சி, அனுபவப் பொருள்களின்மீது ஆசை, பிறரின் உயர்ச்சியில் பொறாமை, பிறரை நிந்தித்தல் ஆகிய **பன்னிரு** விடயங்களும் எப்போதும் விலக்கப்படவேண்டியவை.

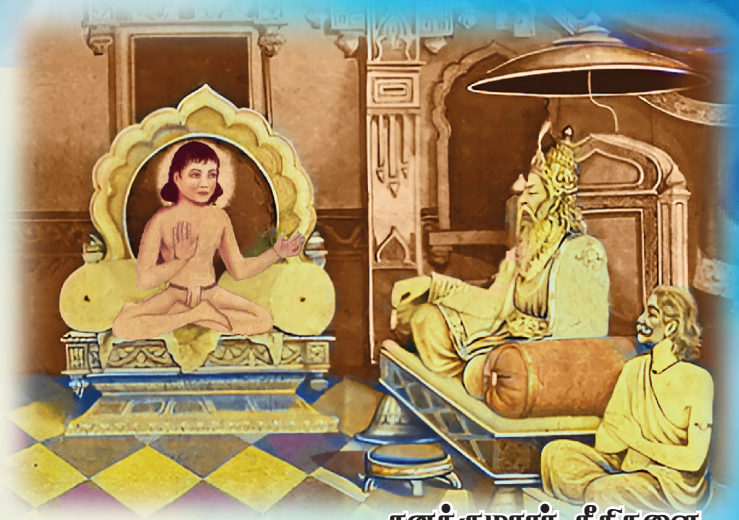
பேராசை உள்ளவனும், இரக்கம் அற்ற வனும், கடுமையாகப் பேசுவனும், அதிகமாக பேசுவனும், மனதில் கோபம் தரிப்பவனும், தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்பவனும் ஆகிய ஆறு மனிதர்கள் குரூரமான தன்மை உடையவர்கள்.

அன்றிரவு முழுவதும் விதூரனும் சனக்குமாரரும் திருதராஷ்டிரனின் சந்தேகங்களுக்கு விளக்கங்களை அளித்தனர். அத்தனை அறிவுரைகளையும் கேட்டுவிட்டு

மறுநாள் காலை, சபைக்கு திருதராஷ்டிரன் சென்றான். இருப்பினும் அவர்களின் அறிவுரைகளின்படி அவன் நடக்கவில்லை.

சனத்சஜாதியம் கருப்பொருளின் ஆழம் காரணமாக இப்பகுதிக்கு **ஆத்சங்கரர்** உரை செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விதூர நீதி மற்றும் சனத்சஜாதியம் பகுதிகள் வில்லி பாரதம் மற்றும் நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் ஆகியவற்றில் இல்லை என்பது கவனத்துக்குரியது.

சனக்குமாரர், நீதிகளை திருதராஷ்டிரனுக்கு உபதேசித்தல். அருகில் வீதூரன்.

உபதேசித்த பகவத் கீதை ஆகும். இந்திய தத்துவப் பரப்பில் மிகவும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளதுடன் பிரசித்திபெற்ற நூல்களில் ஒன்றாகவும் பகவத் கீதை அமைகிறது.

மகாபாரத யுத்தம் தொடங்கும் தறுவாயில் கலங்கிநின்ற அருச்சுனனுக்கு கிருஷ்ணன் வழங்கிய உபதேசமே கீதையாகும். வடமொழியில் 18 அத்தியாயங்களில் 700 பாடல்களில் அமைந்துள்ளது.

கீதைக்கு காலங்காலமாக பல விளக்கவுரைகள் தமிழிலும் எழுந்துள்ளன. கீதையிலுள்ள இரு பாடல்களின் சாரத்தை மாத்திரம் இங்கு தொட்டுக்காட்டுவோம்.

அருச்சுனன் - கிருஷ்ணா, மனம் அலையும் தன்மை உடையது; திகைக்கச் செய்வது; வலிமை உடையது; திடமுடையது; அதை அடக்குவது காற்றை அடக்குவது போன்று இயலாதது என்று நினைக்கிறேன். (6.34)

கிருஷ்ணன் - மனம் கட்டுப்படாதது, அலையும் தன்மையுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் **பயிற்சயாலும் வைராக்கியத்தாலும்** (புலன்களில் பற்றில்லாமல் இருப்பதாலும்) மனதை அடக்கலாம்.

மகாபாரதமாகிய **அமுதக் கடலைக் கடைந்து அதன் சாரமாகிய கீதையை எடுத்து கிருஷ்ணன் அருச்சுனனுக்கு ஊட்டினான்** என மகாபாரதத்தில் ஒரு குறிப்பு உள்ளது.

7 - கீதை

குரு கீதை, அவதூத கீதை, அஷ்டவக்ர கீதை, இராம கீதை, ரிபு கீதை, நாரத கீதை, சிவ கீதை, ஹனுமத் கீதை என முப்பது வரையிலான பிரபல்யமான கீதைகள் இருப்பினும், **கீதை** எனும் அடையாளத்தைப் பெற்றது **கிருஷ்ணன் அருச்சுனனுக்கு**

அனுக்த்தை

கீதையின் இறுதியில் உபதேசத்தை ஒருமுகப் பட்ட மனதுடன் கேட்டாயா என கிருஷ்ணன் வினவ, அருச்சுனனும் ஆம் என்றும் தனது சந்தேகம் தெளிவடைந்ததாகவும் உறுதியளிக்கின்றான். (18.72)

கருஷ்ணன் - இந்த கீதா சாஸ்திரம் உன்னால் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட மனத்தோடு கேட்கப்பட்டதா? மேலும் அஞ்ஞானத்தால் உண்டான உன் மோகம் அழிந்துவிட்டதா?

அருச்சுனன் - உங்கள் அருளால் எனது மோகம் அழிந்தது. மேலும் என்னால் ஞான ஒளி பெறப்பட்டது. இப்போது நான் சந்தேக மற்றவனாக உறுதியாக இருக்கிறேன். ஆகையால் உங்கள் ஆணையை நிறைவேற்றுவேன்.

இருப்பினும் பிற்காலத்தில் அர்ச்சுனன் கீதா உபதேசத்தை மறந்துவிடுகிறான். யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னொருநாள், தான் கீதையை மறந்துவிட்டதால் அதை மீண்டும் உபதேசிக்கும் படி கேட்கிறான். அதனைக் கேட்ட கிருஷ்ணன், அதை மறுபடியும் கூறுவது சாத்தியமில்லை என்று கூறி, **கீதையின் தொடர்ச்சியாக** பல விடயங்களை புராண கதைகளின் ஊடாக கூறுகின்றான். அது அனுக்த்தை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த கீதை **அஸ்வமேத பர்வம்** எனும் பகுதியில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் மிகவும் விரிவாக உள்ளது.

அன்பர் ஒருவர், **ரமண மகர்ஷ்யிடம்** 'கீதையில் தாங்கள் முக்கியமானதாக கருதும் பாடல் - கருத்து எது?' என வினவியதற்கு கிருஷ்ணனின் கூற்றாக **ஏகத்தைக் குறிக்கும் 10:20 பாடலைக் குறிப்பிட்டார்.**

எல்லா உயிர்களினதும் உள்ளத்தில் உறையும் ஆத்மா நானே (இறைவனே - ஏகமே). உயிர்களின் ஆதியும் இடையும் இறுதியும் நானே (இறைவனே - ஏகமே).

இதன்தொடர்ச்சியாக ரமண மகரிஷி அவர்கள் கீதையில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 42 பாடல்களை தமிழில் பாடியுள்ளார்கள். அது **ரமண மகர்ஷ்யின் பகவத் கீதாசாரம்** எனும் பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. அவற்றில் ஒரு பாடலை இங்கு தருகிறோம்.

பிறந்தார் இறக்கப் பெறுதல் உறுதி
இறந்தார் பிறப்பது எனலும் உறுதி
வில்க்கற்கு அரிய விதியிது நீ வீணே
கலக்கமுறல் ஏன் கமுறாய் (2.27)

ஈழத்து அறிஞர்களிடமும் இத்தகு முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த **புலவர்மணி ஏ.பொய்யம்பியர்** எனும் பவர் **பகவத்கீதை வெண்பா** எனும் நூலை எழுதியுள்ளார். **சேர் பொன். இராமநாதனும்** கீதையை வசனநடையில் தமிழில் எழுதியுள்ளார்.

ரமண மகர்ஷி

8 - சகஸ்ர நாமம்

யுத்தம் முடிந்து பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்திருந்தபோது தர்மன் அவரை அணுகி,

சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட ஓப்புயர்வற்ற இறைவன் யார்? யாரைத் துதித்தால் துன்பங்களில் இருந்து விடுபடுவான்?

போன்ற வினாக்களை வினவ, பீஷ்மர் இறைவனின் ஆயிரம் நாமங்களை தொடர்ச்சியாகக் கூறுகிறார். ஆயிரம் நாமங்களைக் கொண்ட இந்தப் பகுதி, சகஸ்ரநாமம் அல்லது விஷ்ணு சகஸ்ரநாமம் என அழைக்கப்பெறுகிறது.

இறையின் குணங்கள், இந்த ஒவ்வொரு நாமத்திலும் பொதிந்துள்ளன. இந்தப் பகுதிக்கு காலங்காலமாக பலரும் விரிவான உரைகளை எழுதியுள்ளனர்.

முதலாவது பெயர் **வீஷ்வம்** என அமைகிறது. இதற்கு எங்கும் **வியாபித்தருத்தல்** என பொதுவாகப் பொருள் பெறப்படும். பூமி, சந்திரன், சூரியன், கோள்கள், உட்பட பல

நட்சத்திரங்கள் அடக்கிய, பிரபஞ்சத்தையும் அவற்றிலுள்ள உயிர் மற்றும் உயிரில் பொருட்கள், அவற்றை இயக்கும் ஆற்றல் ஆகிய அனைத்தையும் இந்த விஷ்வம் எனும் பெயர் குறிக்கும். இவ்வாறாக ஆயிரம் பெயர்களை பீஷ்மர் நிரற்படுத்துகிறார்.

பொதுப்பார்வையில் வைஷ்ணவ பாரம்பரியமாக விஷ்ணு சகஸ்ரநாமம் அடையாளம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் பகவத்கீதை போன்று சகஸ்ரநாமமும் குறித்த ஒரு தத்துவக்கொள்கையை மட்டும் சார்ந்திராது பல்வேறு இந்தியத் தத்துவக்கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவோராலும் தத்தம்நிலையில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகு விரிவான தளங்களிலான உள்வாங்கலுக்கு வசதிசெய்யும் வகையில் சகஸ்ரநாமமும் விரிந்த கருத்துக்களை தம்முள்ளே கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றும் நித்திய பாராயணமாக சகஸ்ரநாமம் பலராலும் பாராயணம் செய்யப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அம்புப்படுக்கையில் இருந்தவாறு தர்மனுக்கு
சகஸ்ரநாமத்தை பீஷ்மர் கூறல்

	பர்வம்	உப பர்வம்	அத்தியாயம்	பாடல்
01	ஆத் பர்வம்	19	227	8884
02	சபா பர்வம்	09	78	2111
03	ஆரண்ய பர்வம்	16	219	1114
04	வ்ராட பர்வம்	04	67	2050
05	உத்யோக பர்வம்	11	186	1198
06	பீஷ்ட பர்வம்	05	117	5884
07	துரோண பர்வம்	08	170	8909
08	கர்ண பர்வம்	01	69	4914
09	சல்லிய பர்வம்	04	59	3120
10	சௌப்திக பர்வம்	03	18	870
11	ஸ்தீர் பர்வம்	05	27	775
12	சாந்த பர்வம்	03	39	14732
13	அனுசாசன பர்வம்	02	146	8000
14	அஸ்வமேத பர்வம்	01	103	3120
15	ஆஸ்ரமவாசக பர்வம்	03	45	1506
16	மௌசல பர்வம்	01	08	320
17	மகாய்ரசுதானிக பர்வம்	01	03	320
18	சுவர்க ஆரோகன பர்வம்	01	05	209

1923^{ஆம்} வருடம் வெளியாகிய மகாபாரத சும்பகோண பதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட அட்டவணை

9 - நிறைவாக.....

சீடன் வினாக்களைத் தொடுப்பதும், குரு அவற்றுக்கான விடைகளை விபரிப்பதாகவும் அமைந்த உரையாடல்முறையில் தத்துவம்சார் சிந்தனைகள் வலியுறுத்தப்பெற்றுவந்துள்ளன. தத்துவம்சார் சிந்தனைகளுக்கு இவ்வரையாடல் முறை சிறப்பாக பொருந்தியுள்ளதைக் காணலாம். வியாச பாரதத்திலுள்ள உயரிய உரையாடல் பகுதிகளில் ஐந்திணை, பஞ்ச இரத்தினம் என அறிஞர்கள் வகுத்துள்ளனர்.

இவைபற்றி அறிவதும், இவற்றில் கூறப்பெற்றுள்ள கருத்துக்களைப் புரிவதும் தத்துவம் கற்கும் மாணவர்களின் கடமையாகும். இவ்வயரிய நூற்கருத்துகள் தத்துவ நிலை கடந்து அன்றாட வாழ்க்கையிலும் உறுதுணையளிப்பவை என்பது கவனத்துக்குரியது.

அறிவோம், புரிவோம், பகிர்வோம்.

○○○

பாரதாந்திர ஸர்வஸ்ய கீதாய மதிதஸ்ய ச ஸாரமுத்தூய கிருஷ்ணேன அர்ஜுனஸ்ய முகே ஹுதம் மகாபாரதமாகிய அமுதக் கடலைக் கடைந்து அதன் சாரமாகிய கீதையை எடுத்து கிருஷ்ணன் அருச்சுனனுக்கு உண்டானான்.

சீறுகதை

நல்லதோர் வீணை விசய்து

வல்லாவளி விவேகானந்தன்

“நர்த்தகி அழுகிறாள்.. நீ எங்க இருக்கா காவேரி கெதியா வாவன்”. அவள் கணவன் சிறிதரன் சத்தம் போட்டு அழைத்தான். நர்த்தகி நான்கு வயதுக் குழந்தை.. நித்திரையில் இருந்து எழும்பி தாயைத் தேடி அழுதது.

“நான் ‘கிச்சனில்’ இருக்கன்.. இன்னும் சமையல் முடியல்ல.. பிள்ளைய நங்க.. கொஞ்சம் அழாமப் பாருங்க.. நான் பால் அடிச்சி எடுத்துக்கொண்டு வாறன்”.

குசினியில் இருந்து காவேரியின் குரல் கேட்டது. காவேரியும் பள்ளிக்கூட ரீச்சர்.. காலையில் எழுந்ததும் மதிய சமையல் வேலையை முடித்து விடுவாள். காலையில் இட்டிலியோ, தோசையோ கடைச் சாப்பாடுதான். இல்லாது போனால் ‘பேக்கரித்’ தின்பண்டங்கள்தான்.

நித்திரை விட்டு எழும்பியதில் இருந்து போனை நோண்டிக் கொண்டு இருந்தான் சிறிதரன். பாடசாலை அதிபர் அவன். ‘வாட்ஸப்’ குறுஞ் செய்திகளை மேய்ந்தான். வலயக் கல்வி அலுவலகம் அடிக்கடி அவசர விடயங்கள் தொடர்பான குறுஞ் செய்திகளை அனுப்பி வைக்கும். அவற்றைப் பார்த்து செயற்பட வேண்டிய கட்டாயம் அவனுக்கு.

நர்த்தகியின் அழுகையை நிறுத்த அவன் எடுத்த முயற்சி எதுவும் பலனளிக்கவில்லை. காவேரியும் வந்த பாடில்லை. கையில் இருந்த அந்த ‘ஸ்மார்ட் போனை’ நர்த்தகி கையில் திணித்தான். குழந்தையின் அழுகை நின்றது. இப்போது குழந்தையின் கவனம் போனில் குவிந்தது. அவளும் போனைத் தொட்டு.. தட்டித் தடவிவிட்டாள். அதில் வரும் படங்களைக் கண்டு அவளும் குதூகலித்தாள்.

ஏழாம் வகுப்பில் படிக்கும் பிரணவனும்.. ஐந்தாம் வகுப்பில் படிக்கும் பிரியனும்.. இன்னும் நித்திரை விட்டு எழும்பவில்லை.

“இஞ்சு பாருங்கப்பா.. நர்த்தகி.. உங்கட போனில்.. எப்படியெல்லாம் ஆர்வமாக விளையாடுகிறாள்”.

நர்த்தகிக்குப் புட்டிப்பால் கொண்டு வந்த காவேரி சிறிதரனிடம் சொல்லி பெருமைப்பட்டாள்.

“நர்த்தகிக்குப் போன் மட்டும் இருந்தாப் போதும் நாம யாரும் தேவையில்ல அவளுக்கு”.

அவனும் செல்லக் குழந்தை நர்த்தகிக்குப் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கினான்.

“பிரணவா.. எழும்பன். பிரியன்.. நீயும் எழும்புடா. நான் ‘டீ’ போட்டு கொண்டந்து இருக்கன். எழும்பிக் குடிங்க.. இந்தாங்க உங்களுக்கு.. டீ”.

கணவனுக்குக் கொடுத்து விட்டு காவேரி தன் தாய் கண்மணிக்கும் ‘டீ’ கொண்டு போய்க் கொடுத்தாள்.

“பிள்ள காவேரி.. நீங்க சின்னஞ் சிறுக களிடம் போனக் கொடுத்துக் கெடுத்து விடு வியள் போல இருக்கு. நர்த்தகிக்கு எதுக்கு இப்ப போன். உங்கள நாங்க இப்படியா வளத்தம்”.

தாய் கண்மணி புத்தி சொன்னாள் காவேரிக்கு. கண்மணி ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை.. எழுபதைத் தாண்டிய வயது. அந்த சின்ன குடும்பத்தின் பாதுகாப்பு அரண் கண்மணிதான்.

“அம்மா உங்கட காலம் வேறே.. இப்ப காலம் வேறம்மா. அதுகளும் இந்த உலகத்துக்கு ஏற்ற மாதிரி வளர வேணாமா”.

“காவேரி எங்கட காலத்தில.. நாங்க உங்கள் வளத்த விதம் வேறு. ஆனால் உங்கள இந்த உலகத்துக்கு ஏத்த மாதிரி வளக்கலையா சொல்லு. ஓய்வு நேரத்தில விளையாடி.. நம்மட சொந்தங்களோட சிரிச்சுக்.. கதைச்சுப் போய் வந்ததெல்லாம் மறந்து போச்சா.. இப்ப அதெல்லாம் நீங்க எங்க செய்றிங்க”.

“போதும் அம்மா உங்கட பழைய பல்லவி. என்னய விடுங்க.. எனக்கு நிறைய வேல கிடக்கு நான் ஸ்கூலுக்குப் போக வேணாமா”.

நர்த்தகி நாலு வயதுக் குழந்தையாக இருந்தபோது தன் தாய் சொன்ன புத்தி மதிகளை நினைத்துப் பார்த்துக் கண் கலங்கினாள் காவேரி ரீச்சர்.

“நாங்கதான் நர்த்தகிய வளர்த்ததில் தப்புப் பண்ணிட்டம் போல”.

தங்கள் பிழையை உணர்ந்தபோது சம் மட்டியால் அடி விழுந்தது போன்ற வலியை அனுபவித்தாள் காவேரி ரீச்சர்.

நர்த்தகி பெரியவளாகி இப்போது பதி னோராம் வகுப்புப் படிக்கிறாள். வயதுக்கு ஏற்ற வளர்ச்சி. துடுக்குத்தனம் அவளிடம் அதிகமாகவே இருந்தது.

“நான் குழந்தையாக இருக்கும் போதே படுகட்டியாம். நான் வளர வளர என் பிடிவாதக் குணம் என்னய விட்டுப் போகல்லயாம். நான் நல்ல கெட்டித்தனமாம். எனக்குப் “போன்” விளையாடத் தராவிட்டால் அழுது அடம் பிடித்து ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணுவனாம். அப்பா என் குழந்தை பருவத்தை நேரம் கிடைக்கும் போது எல்லாம் என்னிடம் கதைகளாகச் சொல்லுவார்”.

நர்த்தகி தன் சிநேகிதி ‘அபி’யிடம் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டாள்.

“நான்தான் ஐந்தாம் வகுப்பு ‘ஸ்கோலர் ஷிப்’ பரீட்சையில் ஸ்கூலில் ‘பெஸ்ட் ராங்’ எடுத்தன். இப்பவும் எனக்கு ‘போன்’தான் உலகமாகிவிட்டது. அபி.. எனது சின்ன வயதில் இருந்தே என்னுள் பெரிய பெரிய கனவுகள்”.

“கேட்கவே உன் கடந்த காலம் ‘இன்ரஸ் ராக்’ இருக்கு நர்த்தகி”.

அபி மட்டுந்தான் நர்த்தகியின் ஒரேயோரு தோழி. மற்றவர்களோடு நர்த்தகிக்கு எந்த ஈடுபாடும் இல்லை. போனும் தனிமையும் பழகிப் போனது அவளுக்கு.

“நம்ம மகள் நர்த்தகிய அவள் விருப் பதுக்கு வளர விட்டதுதான் நாம செஞ்ச மிகப் பெரும் தப்புக் காவேரி”.

சிறிதரன் தன் மனைவி காவேரியிடம் சொல்லி குமுறினான். யார் யாருக்கு ஆறுதல் சொல்வது.

“அம்மா எனக்கு கண் சில நாட்களாக நோகுது.. ஏனோ தெரியல்ல”.

பாடசாலையில் இருந்து வந்த நர்த்தகி தாயிடம் சொல்லிய மறு வினாடி.. மேசையில் இருந்த தாயின் போனைக் கையில் எடுத்தாள்.

“நர்த்தகி போனைப் புறகு பாக்கலாம். முதலில் நீ வந்து சாப்பிடு.. அப்பா வரட்டும். உன்னக் கண் டொக்டரிடம் கொண்டு போய்க் காட்ட வேணும்”.

“கொஞ்சம் பொறும்மா.. இதோ வாறன்”.

போனில் நர்த்தகியின் கவனம் திரும்பியது.

“நான்தான் படிச்சுப் படிச்சுச் சொன்னன் யாராவது கேட்டயளா.. இப்ப எங்க கொண்டு போய் விட்டிருக்கு பாருங்க. அவளது கண்ணில் என்னதான் பிரச்சனயோ தெரியல்ல”.

காவேரியின் தாய் கண்மணி பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் வருத்தத்தோடு சொன்ன தையும் இப்ப நினைத்துப் பார்த்தாள் காவேரி.

“என்னம்மா நீங்க பிள்ளையைக் கவன மாகப் பார்ப்பதில்லையா.. பிள்ளையின் கண்கள் உலர்ந்து போய் இருக்கு அதுதான் கண் நோ வந்திருக்கு”.

நர்த்தகியின் கண்களைப் பரிசோதித்த டொக்டர் மேலும் தொடர்ந்தார்.

“போன் அல்லது “லேப்டாப்” தொடர்ந்து பார்க்கிறாளா உங்க மகள்”.

“ஓம் சேர்.. குழந்தையாய் இருக்கும் போதே போனை விளையாடக் கொடுத்துப் பழக்கிப் போட்டம். இப்ப எங்கட சொல்லக் கேக்காம அவள் தட்டிக் கழிக்கிறாள்”.

“அதுதான் பெற்றார்கள் செய்யும் பெரும் தப்பு. பிள்ளைகள் கையில் போன் கொடுத்து அவர்கள் வாழ்க்கைய நாசமாக்கி விடுகிறார்கள். இனிமேலாவது பிள்ளையக் கவனமாகப் பாருங்க.. பிள்ளைக்கு கண்ணில் விடுவதற்கு மருந்து எழுதியிருக்கன். மூணு வேளை இரு கண்ணிலும் தவறாம விடுங்க”.

“சரிங்க சேர்”.

“இனியும் போன் அல்லது ‘லேப்டாப்’ தொடர்ந்து பார்த்தால் கண்ணுக்கு இன்னும் பிரச்சனை வரும். ஏன் பார்வைக் குறைபாடு கூட ஏற்பட வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கு”.

எச்சரித்தார் டொக்டர். பயந்து போயினர் பெற்றவர்கள் இருவரும்.

‘சூம்’ கிளாஸ் ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதால் நர்த்தகி அடம் பிடித்து தனக்கு ஒரு ஸ்மார்ட் போன் வாங்கி விட்டாள்.

“நர்த்தகி இனி நீ படிப்பு சம்பந்தமான விடயத்துக்கு மட்டும் போனை ‘யூஸ்’ பண்ணு.. டொக்டர் அட்வைஸ் உனக்கும் தெரியும்”.

மகள் நர்த்தகியைக் கண்டித்து வைத்தார் தந்தை. ஆனால் தனக்கான போன் கிடைத்த பிறகு நர்த்தகி அதிலே மூழ்கிப் போனாள். இரவில் நீண்ட நேரம் கழித்தே தூங்கச் செல்வாள். நர்த்தகி நன்றாக படிப்பதாக எண்ணிக் கொண்டார் தந்தை.

அதிபர் பணியோடு கூடவே அதிக வேலைப் பளுவும் பாடசாலையில் சிறிதரனுக்கு வந்து சேர்ந்தன. வீட்டில் தன் பிள்ளைகளைக் கவனிக்க நேரமே இல்லாமல் போனது அவனுக்கு.

“எப்ப பாத்தாலும் போன் இல்லாது போனா.. லேப்டாப்லதான் பிள்ள நர்த்தகி குந்திக் கொண்டு இருக்காள்.. அவளப் பாரு புள்ள”.

தாய் கண்மணி அடிக்கடிச் சுட்டிக் காட்டுவது குரூபகத்துக்கு வந்தது காவேரிக்கு.

“அம்மா.. அவள நீங்க குழப்பாதிங்க ‘சூம்’ கிளாஸ் போகுது”.

“சரி காவேரி.. அதை நான் குழப்பல்ல, ஆனால் நீ கார்த்தியைக் கவனமாகப் பாத்துக்க”.

“சரியம்மா அவள நான் பாக்கிறேன் எனக்கு வேல கிடக்கு”.

“பிரியனப்.. பாரு கொஞ்ச நேரந்தானே போன் பாக்கிறேன். நல்லா படிக்கிறான். வெளியில் போய் விளையாடிப் போட்டு வாறான். அப்படிதான் பிரணவனும், இருந்தான். எனக்குத்தான் ஏலாமப் போச்சு. நீதான் நர்த்தகிக்கு அளவுக்கு மிச்சமா செல்லம் கொடுத்துக் கெடுத்து வைச்சிருக்கா. நர்த்தகிக்கு நீ நல்லத சொல்லிக் கொடு”.

“அம்மா, அவளும் நல்லாத்தான் படிக்காள்..”.

“நர்த்தகி படிக்கிறது சரிதான். ஆனா அவளத் தனிய விடாத”.

காவேரிக்கு ஓய்வே கிடைப்பதில்லை. பள்ளிக்கூட வேலை போக வீட்டு வேலை. ஓய்வில்லாமல் துவண்டு போவாள்.

“சரி..யம்மா நான் பாக்கிறேன்”.

“நர்த்தகியின் கண்ணுக்கு நேரத்துக்கு மருந்தப் போட்டதா காவேரி. அவள் கண்ணைக் கவனமாகப் பார். நான் சொல்லிக் கேப்பாளா நர்த்தகி. நீதான் அவளுக்கு நல்லது கெட்டத எடுத்து சொல்ல வேணும்”.

“என் பலம் எல்லாமே.. என் அம்மாதான். எனக்கு எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னா. நான்தான் கேக்காம விட்டேனா”.

தாயின் நினைவுகளில் கலங்கிப் போனாள் காவேரி. நர்த்தகியைத் திரும்பவும் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுபோனபோது தாயை நினைத்துப் பார்க்க அழுகை வந்தது காவேரிக்கு.

“செல்போனின் கதிர் வீச்சு குழந்தைகளை எளிதில் பாதித்து விடுகிறது. அவர்களது சிந்தனையைப் பறித்து விடுகிறது அதுதான் உங்க மகளுக்கு உள்ள பிரச்சனை”.

நர்த்தகியைப் பரிசோதித்த டொக்டர் உறுதிபடச் சொன்னார். கண்ணுக்குச் சில மருந்துகளை எழுதிக் கொடுத்தார்.

“ஸ்மார்ட் போன்களில் எத்தனையோ நல்ல விசயங்கள் இருந்தாலும் வாட்ஸ்அப், பேஸ்புக், வீடியோ கேம் போன்ற சமூகவலைத் தளங்கள் எளிதில் இளவயதினரைப் பாதித்து விடுகிறன. அவர்களுக்கு எது சரி.. எது தப்பு என்று புரிவதில்லை. சிறு பராயத்தினரை வீட்டு முற்றத்தில் விளையாட விட்டு அழகு பாத்த காலம் போய்விட்டது.

பிள்ளைகள் மூளை சுறுசுறுப்பு அடையவும் தசை நார்கள் வலுப்பெற உதவியதும் அது தான். இப்போதுள்ள பெற்றார்கள் அதை மறந்து பிள்ளைகள் வீடியோ கேம் ஆடுவதைக் கண்டு மகிழ்கின்றனர். நீங்களும் அந்த வகைதான். உங்க பிள்ளைய நீங்கதான் கவனமாகப் பார்க்க வேணும்”.

டொக்டர் கண்டிப்புடன் கூடிய நீண்ட ஆலோசனைகளைச் சொல்லி அனுப்பி வைத்தார்.

மூத்த மகன் பிரணவன் வைத்தியத் துறைக்குத் தெரிவாகி கம்பஸ் போய் விட்டான். பிரியன் மூன்று ‘ஏ’ சித்திகள் பெற்று பொறியியல் துறைக்குத் தெரிவாகி இருந்தான். அதைக் கண்டு பெருமைப்பட்டனர் அவர்கள். நர்த்தகி ஓ.எல் பரீட்சையில் சுமாரான சித்தியைப் பெற்ற போதுதான் அதிர்ச்சியும் கலக்கமும் அடைந்தனர்.

“நர்த்தகி இப்ப உனக்கு தெரியுதா. எப்பவாவது நீ எங்கட சொல்லக் கேட்டியா”.

“நான் என்னம்மா செய்ற.. படிக்கிறது எல்லாமே மறந்து போகுது. என் மூளையில எதுவும் நிக்குதில்ல”.

“இனியாவது போன் பாப்பத விடு நர்த்தகி. நாங்க சொல்வதக் கேட்டு நீ திருந்தப் பாக்கணும்”.

நர்த்தகிக்கு என்ன சொல்லியும் அவள் நடத்தையில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

“என்ட அம்மா எத்தனை வாட்டி எனக்கு படிச்சப்.. படிச்சச் சொன்னாவு.. நர்த்தகியக் கவனமாகப் பாருங்க என்று. நான்தான்..”. தாயை நினைக்க அழுகை வந்தது காவேரிக்கு.

“நர்த்தகி நீ ஏ.எல் ‘ஆர்ட்ஸ்’ படி. உன் ஓ.எல் ‘ரிசல்ட்’ சயன்ஸ் படிக்கத் திருப்தி இல்லாமல் இருக்கு”.

காவேரி பக்குவமாக எடுத்துச் சொன்னாள் நர்த்தகிக்கு .

“எனக்கு அதில விருப்பம் இல்லம்மா. என் கனவுகள் என்னாவது.. நானும் டொக்டராகி.. அதில ஆய்வுகள் செய்து சிறகடிக்க ஆசைப் படுறன். நான் ‘பயோ’ படிக்க போறன். என்ட ‘கிளாஸ் மெற்’ எல்லாரும் ‘பயோ’ செய்யப் போறாங்க நான் ஆர்ட்ஸ் படிப்பதா. பிரணவன் அண்ணா என்னயப் ‘பயோ’ படிக்கச் சொல்லி போட்டாரு”.

நர்த்தகி தன் விருப்பம் எதுவோ அதில் பிடிவாதமாக இருந்தான்.

“உன் விருப்பம் போலச் செய்.. ஆனா நீ படிக்கிற வேலய மட்டும் பாக்கணும் சும்மா போன நோண்டற வேலைய மட்டும் இனிச் செய்யாத”.

“தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” என்று சும்மாவா சொன்னார்கள். நர்த்தகி எவ்வளவுதான் சொன்னாலும் தனது பழக்கத்தில் இருந்து அவளால் மீண்டு வர முடியாமல் தனிமைச் சிறைக்குள் தன்னை முடங்கிக் கொண்டாள். பிரணவன்.. பிரியன்.. சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்பாள். ஆனால் அவளையும் அறியாத ஏதோ ஒன்று அவளை தனியே யோசிக்க வைக்கும். அவள் போனைக் கையில் எடுத்து விட்டால் அதில் மூழ்கிப் போவாள். ஏ.எல் பரீட்சையில் மூன்று ‘எஸ்’ சித்திகளை அவள் பெற்ற போதுதான் அவள் கனவுகளை சிதைத்தன. அவளைப் பெற்றவர்கள் கூட ஏமாற்றம் அடைந்தனர்.

“என் அண்ணன்கள் டொக்டரும் என்ஜினியரும் என் நிலமை என்னாவது. நானா இப்படி..”.

குழம்பிப் போனாள் நர்த்தகி அதுவும் மனவழுத்தத்தை அவளுக்கு இன்னும் அதிகரிக்கச் செய்தது.

“என் சிறகடிக்கும் ஆசை சீக்கரமாய் முடிந்து போய் விடுமா”.

அவளும் அறியாத.. அவளை மற்றவர்களும் புரிந்து கொள்ள முடியாத மன நோய்க்குள் அவள் தள்ளப்பட்டாள்.

“சரி.. நர்த்தகி நீ யோசிக்காத. நீ நல்ல கெட்டிக்காரி.. சொல்லப் போனால் என்னை விடக் கெட்டிக்காரி நீதான். உன்னைக் கொஞ்சம் மாற்றிக் கொள்ள வேணும் அவ்வளவுதான். நீ இன்னொரு தடவை எக்ஸாம் எடன். பயப்படாமப் படி.. நாங்க இருக்கம். நீ சாதிப்பாய்.. நீ சாதிக்கப் பிறந்தவன்”.

அவளது அண்ணன் பிரணவனின் ஆலோசனை செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போலாயின. எந்த புத்திமதியையும் கேட்கும் நிலையில் நர்த்தகி இல்லை. உண்மையில் அவளது கிரகிக்கும் ஆற்றல் டொக்டர் சொன்னது போல் மந்தமாகி விட்டது. தனிமை, ஏமாற்றம், விரக்தி இவை எல்லாம் அவளது மனதை வதைத்தன. திரும்பவும் ஏ.எல் எக்ஸாம் எழுத அடியோடு மறுத்து விட்டாள். குடும்பத்தவரோடு மட்டுமல்ல உறவினர்களோடும் கதைப்பதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்துக் கொண்டாள்.

“அம்மா.. நர்த்தகிய வேறு ஏதாவது படிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது நர்த்தகி வீட்டில் தனிமையில் இருந்தால் இன்னும் மன அழுத்தம் அவளுக்கு ஏற்படலாம்”.

அவளுக்கு இப்ப வந்திருப்பது மன நோய். பிரணவனின் ஆலோசனை தாய் தந்தைக்குச் சரியாகப்பட்டது.

“அவளை எப்படியாவது அதிலிருந்து மீட்டு எடுக்க வேணும் மகன்”.

“அம்மா பிறைவேற் கம்பஸில் ‘ஐ.ரீ’ படிக்கட்டும் அதை நர்த்தகியும் விரும்புவாள்”.

“நீ.. சொல்வது சரிதான் மகன். அவளது மன நிலையில் அதனால் மாற்றம் ஏற்படலாம். அவளது தனிமைகூட அங்கு போனால் மாறி விடும். நீயும் கொழும்பில் இருப்பதால் அங்கு போய் அவளை பார்த்துக் கொள்ளலாம்”.

எல்லோரும் நர்த்தகியிடம் எடுத்துச் சொல்ல.. அதனை வேண்டா வெறுப்பாக ஏற்றுக் கொண்டாள்.

“ம்மா.. எனக்கு இஞ்ச படிக்க விருப்பம் இல்லாம இருக்கம்மா. நான் வீட்டுக்கு வரப் போறன்”.

மனோகர் ஐசுவரன்

(வெள்ளவத்தை - கொழும்பு)

ஊஞ்சல்

சிறுவர் மைதானத்து ஊஞ்சலில்

உச்சியுச்சியாடிப்

பூமியை உதைத்து

காற்றைத் தடவிக்கிழித்து

மீண்டு

மீண்டும் மீண்டும்

பேரப்பிள்ளை

ஆடுவதைக் காண்கையில்

நீயும் நானுமே

அங்கு தெரிகின்றோம்

மூன்றாங்கால் முளைத்த பின்

மறதி தின்னா நினைவுகளில்

இதுவுமொன்று

கிளித்தட்டு

கிட்டிப்புல்

கெந்தல்

ஓடிப்பிடித்தல்

என்ப்பல விளையாட்டுகள்

எம்மிடையே இருந்தாலும்

எம்மைக் கட்டிப்போட்டது

ஊஞ்சலாட்டமே

வீட்டுக்கு வீடு

தோதான மரத்தில்

கட்டப்பட்ட ஊஞ்சல்

உன்வீட்டில் நானும்

என்வீட்டில் நீயும்

நண்பிகள் சிலரோடும்

ஆடிய ஊஞ்சலாட்டம்

ஆனந்தத்தையே எமக்கு

அள்ளித்தந்தது

எங்கள்

மாலைப்பொழுதுகளும்

விடுமுறை காலங்களும்

ஆடியலையாவே வைத்தது ஊஞ்சலை

தூறலும் மழையுமே

அமரவைத்து

ஆறுதல் கொடுத்தது

ஊஞ்சலுக்கு

ஆடும்போது நாம்

அறியாமலே

பூமிக்கும்

புல்பூண்டுக்கும்

கொடுத்த உதை

அயலிலுர்ந்த

எறும்புபூச்சியை

ஊன்படுத்திச் செய்த வதை

நினைவில் ஊர்கையில்

நெருப்பையே அள்ளியள்ளித்

தின்னுகின்றது மனது

ஆனால்

கயிறுறுந்து விழும்போதெல்லாம்

வீழ்ந்தவர் எழுவதற்கு உதவி

அப்பிய மண்ணைத் தட்டி

கன்னந் தடவிக்கண்ணீர் துடைத்த

நிகழ்வுகள் நினைவிலாடும்

போதுமட்டும்

நெகிழ்ந்து மனது

நேசத்தை அப்பிக்கொள்கிறது

கொன்றே போட்டார்

அதுதருமானந்ததை

ஆரோக்கியத்தை

ஏதோவொரு

கட்டாயத்துக்காய் மட்டுமே

மைதானம் பூங்காக்களில் இன்று

ஊஞ்சல்

ஊசலாடுகின்ற ஊஞ்சலை

வேடிக்கை பார்க்க மறுக்கிறது மனது

அலைபேசியும் கணனியும்

சிறுநேரம் ஓயத்தானே

இந்த ஏற்பாடு

வீட்டுஞ்சலை அறுத்தது

அலைபேசியும்

கணனியும் தானே

குமுறும் மனதை அடக்க

நினைவை மைதானத்தில்

தந்திரமாய் நிறுத்தி

ஆடிமுடித்த பேரனுடன்

மெல்ல நகர்கிறேன்

வீட்டை நோக்கி

நர்த்தகி 'ஐரீ' கம்பஸ் போய் மூன்றே மாதங்கள்தான். அதற்குள் பல தடவைகள் போனில் கதைத்தும் விட்டாள்.

“நர்த்தகி நீ விரும்பித்தானே 'ஐரீ' செய்யப் போனா.. இப்ப ஏன் மகள் என்ன நடந்தது”.

நர்த்தகி பிறைவேற் கம்பஸில் படிக்கப் போனதில் கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருந்த காவேரி ரீச்சருக்கு இப்ப அழகை அழகை யாக வந்தது.

“நான் விரும்பி வரல்லம்மா.. நீங்க எல்லாரும் விரும்பினதால் நான் வந்தன். என் கனவுகள் ஆசைகள் வேறு.. ம்மா”.

“மகள்.. நீ இன்னும் கொஞ்ச நாள் அங்க இரு. உனக்கு ஐரீ பிடிக்கும்தானே. நான் அண்ணன் பிரணவனோடு கதைக்கிறேன்”.

“நான் அண்ணாவோடு கதைச்ச புறகுதான் உங்களிட்ட கதைக்கனம்மா. என்னை என் வழியில் விடுங்க”. நர்த்தகியின் நிலையைப் பார்க்க காவேரியின் மனது வலித்தது. பெற்ற மனம் பித்தல்லவா.

“என்னங்க நீங்க எப்பவும் உங்க வேலையில்லதான் இருக்கிறயள். நான்தான் அழ வேண்டி இருக்கு”.

“என்ன காவேரி நீ என்ன சொல்றா”.

“நான் இப்பதான் நர்த்தகியோட கதைச்சன் அவள் படிப்ப விட்டுப் போட்டு வரப் போறாளாம்”.

“என்ன காவேரி.. நாம நல்லது செய்யப் போய்.. அதுவும் பாதகமாத்தான் வருகுதா. மகன் பிரணவனிடம் ஒருக்காக கதையன்”.

“அவனோடயும் இப்பதான் நான் கதைச்சன். நர்த்தகிய நல்ல ஒரு 'சைக்கலாஜி ஸ்பெசலிற்றிடம் காட்ட ஏற்பாடு செய்து உள்ளானாம். நாங்களும் ஒருக்காக கொழும்புக்குப் போய் வருவம். பிரணவன் மட்டும் என்ன செய்வான்”.

காவேரி.. இருக்கிற வேலை.. இருக்கட்டும் மகனிடம் கேட்டுத் திகதிய கேட்டு எடு. நானும் முன் கூட்டியே லீவு எடுக்கணும்”.

நர்த்தகி மனநோய்க்கு உள்ளாகி இருப்பதை 'ஸ்பெசலிற்' தெளிவாகச் சொல்லி இருந்தார். மனநல மருத்துவரிடம் ஆலோசனை பெற வேண்டும் எனக் கூறினார். நர்த்தகி தனியாக இராமல் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து இருக்க வேண்டும் எனவும், அப்போதுதான்

அவள் மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்படும் என ஆலோசனை வழங்கி இருந்தார்.

நர்த்தகி பிறைவேற் கம்பஸில் படித்தாலும் அவள் மற்றைய மாணவர்களுடன் சேராமலும், அவர்களோடு பழகாமலும் தனிமையில் இருக்கிறாள் என்பது தெரியவந்தபோது அவளது பரிதாப நிலையைப் பார்த்து உடைந்து போனது அந்தக் குடும்பம்.

அன்று நர்த்தகி பிரணவனுக்கும் சொல்லாது திடீரென கம்பஸில் இருந்து பஸ் எடுத்து வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். மகளைக் கண்டதும் பதறிப் போனாள் தாய் காவேரி.

“ஏன் நர்த்தகி திடீரென கிளம்பி வந்த நீ..”.

தந்தை சிறிதரன் பரிவுடன் நர்த்தகியை அணுகினார்.

“அப்பா எனக்கு எதுவும் பிடிக்கல்ல நான் உங்களுக்குப் பாரமாகிப் போய் விட்டேனா”.

“சேச்.. சே.. ஏன் மகள்.. அப்படி நாங்க நினைப்பமா.. சொல்லு. நீயும் விரும்பிய படியால தான் 'ஐரீ' படிக்க விட்டம்”.

“போதும் அப்பா போதும்.. என்னை என் பாட்டில் விடுங்க”.

நர்த்தகியின் பேச்சில் தெளிவு இருந்தது. ஆனால் விரக்தி ஏமாற்றம் அவள் வார்தைகளில் தெரிந்தது.

“வா மகள் வந்து சாப்பிடு”.

தாய் காவேரி மகளை எவ்வாறு ஆற்றுப்படுத்தலாம் எனத் தெரியாது குழம்பி நின்றாள்.

“நான் அப்புறம் சாப்பிடுவன்.. என்னக் கொஞ்சம் தனிய விடுங்க”.

அவள் தனது அறைக்குள் போய் கட்டில் படுத்து விட்டாள்.

“அவள் போக்கில் கொஞ்சம் விடு காவேரி”.

“என்னால முடியல்லங்க.. அவளுக்கு என்னவோ ஆயித்து அது எனக்கு தெரியுது”.

கணவனின் ஆறுதல் வார்த்தைகள் எதனையும் கேட்காமல் காவேரி தேம்பி அழுதாள்.

நர்த்தகி கம்பஸில் இருந்து வந்து ஒரு வாரம் கடந்துபோனது.

“திரும்பவும் படிக்க அங்கு போக மாட்டன்”. என்று தெளிவாக நர்த்தகி தெளிவாக சொல்லிவிட்டாள். ஆயினும்

தனது மிதி வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு வெளியில் போய் வருவாள். அன்றும் காலையில் அப்படித்தான் போனாள்.

“நர்த்தகி நீ வெளிய எங்கம்மா போறா”.

காலையில் ஸ்கூலுக்குப் போகும் அவசரத்தில் தாய் கேட்டாள்.

“வெளிய கொஞ்சம் வேலை இருக்கு போன் ரீ லோட் பண்ண வேணும்”.

தாயிடம் கூட ஒரு சில வார்த்தைகள் மட்டுமே கதைத்துக் கொண்டாள்.

“கெதியாக வந்திடு மகள். நீ வந்த பிறகு தான் நான் ஸ்கூலுக்குப் போக வேணும்”.

“செரி.. செரி.. வாறன்”.

நர்த்தகியின் கடைசி வார்த்தை அதுதான் என்பது அந்தத் தாய்க்கு புரியவில்லை. மிதி வண்டியில் ஒரு தீர்மானத்துடன் தான் வீட்டில் இருந்து புறப்பட்டாளா.. அல்லது அவள் மிதி வண்டியில் போய்க் கொண்டு இருக்கும் போது அந்த தீர்மானம் எடுத்தாளா.. அது யாருக்குத்தான் புரியும்.

நகரினை அண்மித்து இருந்த மிக மிக ஆழமான அந்த வாவிவின் மேலால் போடப்பட்டிருந்த நீண்ட அந்தப் பாலத்தை அவள் அண்மித்து விட்டாள்.

சன நடமாட்டம்.. வாகன போக்குவரத்து மிகுந்த அந்தப் பாலத்தின் அருகே தன் மிதிவண்டியை விட்ட மறுகணம்.. எவரும் எதிர்பாராத அந்த வேளையில்.. பாலத்தின் மேல் இருந்து வாவிக்குள் திடீரென்று குதித்து விட்டாள். அவள் குதித்ததைக் கண்டு பாதசாரிகள் போட்ட சத்தம் பெருங்கூட்டத்தை அங்கு கூட்டி விட்டது.

வாவிவில் தோணி மீது இருந்து வீச்சு வலையால் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்த மீனவர்கள் தோணிகள் சகிதம் அவ் இடத்தை சூழ்ந்து தேடலில் ஈடுபட்டனர். ஆயினும் நர்த்தகியின் உடலை அன்று பிற்பகல்தான் அவர்களால் மீட்க முடிந்தது.

இல்லாததை இருக்கென்று பேசு
இருக்கு இருக்கென்று அழுத்திப்பேசு
உரத்துப்பேசு பொய்யைப்பேசு
திரும்பத்திரும்பப் பேசு
உண்மையை மறைத்துப்பேசு
இயல்பிற்குமாறாக மாற்றி மாற்றி பேசு

இருக்கா இல்லையா உண்மையா பொய்யா
என்பதை ஆராயாமல் விவாதிக்காமல்
உன்னைப்பற்றியே பேசுவர்
உனக்குள் இருக்கா இல்லையாவென
உன்னைப்பற்றியே பேசுவர்
நீயே பிரபலமாகி
பேசுபொருளாகி விடுவாய்

- ச.கருணாநிதி

காகங்கள் வந்த வெயில்

முக்தையின் வரவை விரும்பாத
ஆட்காட்டியின் ஆரவாரம்
இன்று கேட்கவில்லை
மயிலேறி வந்தவனின் ரகசியச் சந்திப்பில்
தீர்மானிக்கப்பட்ட பணப் பெறுமதி உறுதி
செய்கிறது
அந்தச் சிறுவன் இறந்துவிட்டான்!
மரணத்தைத் துரத்த நினைத்து குரைத்துக் களைத்த
நாய்
துக்கத்தைப் பகிர்ந்துவிட்டு
ஓய்ந்து கிடக்கிறது!
சிலுவையில் அறையப்பட்டவராய்
சிறுவனின் அப்பா
செத்துச் செத்து உயிர்க்கிறார்
காகங்கள் கரைகின்றன!
கட்டியணைத்த ஆறுதல்களும் தேற்றுதல்களும்
முடித்து
இழப்பின் வலியைச் சுமந்தவாரே
சிறுவனின் அம்மாவும் உறவினர்களும்.....!
கந்தகத் தாள்களில் அச்சடிக்கப்பட்ட
சிறுவனின் இழப்பை
வீடுகள் தோறும்
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது
வெயில்.

- கனகசபாபதி செல்வநேசன்

(அல்வாய்)

நூல் அறிமுகம்

ஜீவநதி வெளியீடு - 398

சங்கரி சிவகணேசனின் 'அலையோடு நீராடு'

பேராசிரியர்-என். சண்முகலிங்கன்

தன்னை அறிதல் என்ற மந்திரச் சொல் இன்பமாய் சங்கரி சிவகணேசனின் 'அலையோடு நீராடு' - கவிதைத்தொகுதி வசமாகின்றது.

நான்
பால்யத்தின் வீதிகளில்
பட்டாம்பூச்சி தூரத்தித் திரிகின்றேன்
தீப்பெட்டிக்குள் வளரும்
பொன் வண்டிற்கு
கிளுவை இலை பறிந்துக்கொண்டிருக்கிறேன்
புத்தகத்துக்குள் வைத்த
மயிலிறகிற்கு பவுடர் தூவி
குட்டி போடுமேன காத்திருக்கிறேன்

என இயற்கையோடு இயைந்தபிள்ளை மனவாழ்வைப் பாடும் சங்கரியின் கவிதைகள், நவீன சூழலில் பால்யத்தை தொலைத்து வலைக்குள் படபடக்கும் பட்டாம்பூச்சிகளையும் கவனத்துக்குரியதாக்குகின்றன. பிறர் வலியைத் தன்வலியாக உணரும் கவிதா மனத்தின் பேறுகளாக இத்தொகுதியின் கவிதைகள் வாய்க்கப்பெற்றுள்ளன.

சமூக வாழ்வின் நிறுவனமயமாக்க மோலாண்மை அலைகளுக்குள் அந்தரிக்கும் இதயங்களுக்கான ஆற்றல் வீச்சுகளாக சங்கரியின் கவிதைகள் சமூக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

முகமடிகளைத் தாண்டி
முகத்தைக் காணும் கண்கள்
வாய்த்த பின்புதான்
வாழ்க்கை புரிய ஆரம்பிக்கின்றது

என முதற்கவியையிலேயே இன்றைய வாழ்வின் உறவுப்போலிகள் பற்றிய அறிதலும் உணர்தலும் அடிக்கோடிடப்படுகின்றன.

இந்த அறிதலையும் உணர்தலையும் தாண்டிய எழுதலே சங்கரி கவிதைகளின் தனித்துவம் என்பேன்.

கடந்து செல்லுதல் என்பதே இக்கவிதைகளின் உயிர் மூச்சாகும்.

உணர்வுகளோடு அறையப்பட்ட
நினைவெனும் ஆணிகளை
கழற்றி எறிகிறான்
மலைகளுக்கு அப்பால்

.....
கடக்கத் துணிந்தபின்
மலை கூட கடுகளவுதான்

என்றவாறு அலையோடு நீராட அழைக்கும் சங்கரியின் சொல்லாடல் வல்லமைகளாக

- வலி தாங்கி வலி பெறல்
- தினந்தினம் பிறந்திடும் மீள் பிறப்பு
- உயிர்த்தெழல்

என்பன அடிநாதமாக ஒலித்து நிற்கின்றன. சிறகிலிருந்து இறகொன்று உதிர்ந்த பின்பும் பறத்தலை கைவிடுவதில்லை பறவை

.....
தடுக்கி முட்டி மோதும்
அத்தனை திசைகளிலும்
ஒரு வலியோடும்
ஒரு துணிவோடும்
பறந்துகொண்டிருக்கும் பறவைகள்
ஒரு பொழுதும்

திக்கற்று உறைந்ததில்லை
வெறும் உணர்வு வெளிப்படாது இல்லாமல் அறிவார்ந்த ஒரு பெருந்தவமாகவே இந்தக் கடத்தலின் படிமுறைகளை இக்கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நினைவுகளின் வலியில் மீந்து போகாமலும்
கனவுகளின் வெளியில் மிதந்து திரியாமலும்
ஒரு சமநிலை சரியாது
பார்த்துக் கொள்கிறேன்
சுயம் ஒளிரும் அகக்கண்ணாடிகள்
யாவற்றிலுமிருந்து என்னைப்
பிரித்தெடுத்து விட்டு
பெருமிறுமாப்புடன் தனித்திருக்கிறேன்

இந்தத் தனிமை என்ற பேரமைதியின்
கனத்த மௌனமாகிய நெடுந் தவப் பயனாகவே
சங்கரியின் கவிதைகள் எமதாகின்றன.

மனதின் கூக்குரல் ஓர்மத்தை
ஒரு கவிதையாய் எழுதி முடிக்கும் போது
அத்தனை அனல்களும் அடங்கிப்போகின்றது..

தனித்திருந்து தன்னைத்தான் செதுக்கிக்
கொள்ளும் சுய தரிசனமும் (Self realization),
அதன் வழியான சுய திறனியல் எய்துகையும்
(Self actualization) வசப்பட்டுவிட்டால்

மலைகளைத்தாண்டி எழுகின்ற சூரியனின்
விடியல் நிரம்பிய வானத்தை
விரல்கள் நீட்டித்தொட்டுவிடலாம்

என சங்கரியின் கவிதா இலக்கு தெளி
வாகவே இக்கவிதைகளின் வழி வெளிப்
படக்காணலாம் **கவிதைக்குள் உலகைச் சுற்றுவரும்
பாக்கியம்** என அலையோடு நீராடும் இந்தக்
கவிதைகளினூடு நிமிர்வது சங்கரியின் சுயம்
மட்டுமல்ல அவளது கவிதா அனுபவத்தினைத்
தனதாக்கும் எங்கள் தமிழ் கவிதை உலகமும்
தான் என்றால் மிகையில்கலை.

சிறைக்கூடம்

அது சாத்தியம்
சில வேளைகளிலாவது சாத்தியம்
முக்கியமாக இப்பொழுது!
சிறைக்கூடத்தினுள்
ஒரு குதிரையில் தாவி
தப்பியோடுவது சாத்தியம்

சிறைச் சுவர்கள் மறைவதும்
சிறைக்கூடம் எல்லைகளைற்ற
ஒரு தூரதேசமாவதும் சாத்தியம்
“சுவர்களை என்ன செய்தாய்?”
அவற்றைப் பாறைகளிடம் திருப்பிக்
கொடுத்தேன்
“அதுசரி சீலிங்கை என்ன செய்தாய்?
அதைச் சேணமாக்கினேன்
“உன்னைக் கட்டிய சங்கிலியை?”
அதை ஒரு பென்சில் ஆக்கினேன்
சிறைக்காவலன் சினமடைந்தான்
என் உரையாடலை நிறுத்தினான்
“கவிதைகளைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை”
எனச் சிறைக்கதவைத் தாழிட்டான்

மறுநாள் காலை என்னைக் காணவந்தான்
“இவ்வளவு தண்ணீரும் எங்கிருந்து வந்தது?”
நைல்நதியிலிருந்து கொண்டு வந்தேன்
“அப்ப மரங்கள்?”
டமஸ்கஸின் பழத்தோட்டங்களிலிருந்து
“சங்கீதம்?”

என் இதயத் தூடிப்பிலிருந்து!
சிறைக் காவலன் கடுங்கோபடைந்தான்
என் உரையாடலை நிறுத்தினான்
என் கவிதை தனக்குப் பிடிக்கவில்லையாம்!
கதவைத் தாழிட்டும் போனவன்
மாலை திரும்பி வந்தான்

“சந்திரன் எங்கிருந்து வந்தது?”
பக்தாதின் இரவுகளிலிருந்து?
“அப்ப உவவன்?”
அல்ஜீரியாவின் திராட்சைத்
தோட்டங்களிலிருந்து
“அப்ப இந்த சுதந்திரம்?”
நீ நேற்றிரவு என்னைக் கட்டிய
சங்கிலியிலிருந்து
சிறைக் காவலனுக்குத் துக்கம் மேலிட்டது
தன் சுதந்திரத்தைத் திருப்பித் தருமாறு
அவன் என்னைக் கெஞ்சினான்

மஹ்மூத் தர்விஷ் (1941 - 2008) வட
பலஸ்தீனத்தில் பிறந்தவர். பலஸ்தீனத்தின்
முக்கிய எதிர்ப்புக் குரல் அவருடையது.
அராபி மூலத்திலிருந்து பென் பெனானியால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இக்கவிதை
“இதேவானம்” என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றது.

அரபி மூலம் : மஹ்மூத் தர்விஷ்
ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு : பென் பெனான்
உபயம் : சேரன்
தமிழல் : சோ.பு

ஆறுமுகம் சந்திரமோகன்
(இரட்டைப்பாதை)

கூண்டிருக்கிறீர்கள் ஒரு சந்தை

கைப்பேசி ஒலித்தது. மனோஜ் ஆசிரியர் அழைப்பை எடுத்து “ஹலோ யாரு” எனக் கேட்டார்.

“ஹலோ மச்சான், அடே நம்பர் சேவ் பண்ணலையா?, தயாளன் பேசிறன் மச்சான்”

“ஹலோ தயா, நல்லாயிருக்கயா? எப்பிடி இருக்கே? Life எப்பிடிபோகுது? குடும்பத்தில் எல்லாரும் நல்லா இருக்காங்களா? அடுத்தடுத்து கேள்விகளைக் கேட்டார் மனோஜ் சேர்.

“அடே, அடுத்தடுத்து கேள்விகளைக் கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்வது ஒவ்வொன்றாகக் கேள்”

“அடே சொறி மச்சான் ஏதேன் முக்கியமான விஷயமா? கோல் பண்ணியிருக்கே..” என்றார் மனோஜ் சேர்.

“ஆமாடா, என்னுடைய வைப்க்கு Birthday மச்சான் நாளையின்றைக்கு” என்றார் தயாளன்.

“அடே, அட்வான்ஸ் வாழ்த்துக்கள்” என்று கூறினார் மனோஜ் சேர்

“Birthday பார்ட்டிக்கு வந்துரு, எல்லாமே இருக்கு”

“எல்லாமே இருக்கு என்றால் அது இருக்கா?” என்றார் மனோஜ் சேர்.

“தண்ணி வென்னி இல்லாத பார்ட்டியா?” என்றான் தயாளன்

“OK மச்சான் கண்டிப்பா வாறேன்” என்றார் மனோஜ். சேர்.

ஆமாம், மனோஜ் தனியார் கம்பனி ஒன்றில் பணிபுரிகிறார். இவருடைய நண்பன்

தயாளன் கண்டியிலுள்ள தனியார் கம்பனி ஒன்றில் வேலை செய்கிறார். இருவருமே நீண்ட கால நண்பர்கள். தற்போது தொழில் நிமித்தம் காரணமாக மனோஜ், இறம்பொடையில் தொழில் புரிகிறார்.

தனது நண்பனின் மனைவியின் பிறந்த நாள் என்பதால் நல்ல விலையுயர்ந்த பரிசுப் பொதி யொன்றை எடுத்துக்கொண்டு தனது மோட்டார் சைக்கிளில் புறப்பட்டார் மனோஜ். இறம் பொடையிலிருந்து புறப்பட்ட மோட்டார் சைக்கிள், நெளிவு வளைவுகளுக்கிடையே தொலுவ, பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தைக் கடந்து கண்டியை அடைந்தது. இயற்கை அழகை இரசித்தபடியே கண்டி தலதா மாளிகை வாயியைக்கடந்து செல்கையில் ஸ்ரீஇராஜ சிங்கனுடைய நினைவை எண்ணியபடி நத்தரம் பொத்த ஊடாக பன்விலையை அடைந்தது.

நண்பர் எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்கும் போது ஒருவரை ஒருவர் கட்டியணைத்து ஆரவாரம் செய்தனர்.

மனோஜ் எளிமையான தோற்றமுடையவர். சிவந்தமேனி எதிரணியைக்கூட கண்டியிழுக்கும் கண்கள், இளமையான தாடி!

நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இருந்தபோது அடித்த கூத்து பற்றி ஒருவருக்கொருவர் சொல்லி ஆரவாரம் செய்தனர். நண்பர்களுடைய கொண்டாட்டம் மேலும் அதிகரித்தது.

“எவ்வளவு நேரம்தான் Wait பண்ணுறது?” என்றார் ஒருவர்

“சரி மச்சான் கோவிக்காதை” என்றார் மனோஜ்

“சரி... சரி, ஸ்ரூட் பண்ணுவம்” என்றார் இன்னொருவர்.

ஆங்கிலேய முறைப்படி கேக் வெட்டப் பட்டு கேக்கை பகிர்ந்து கொண்டனர். தமிழர்கள் தமிழ் பண்பாட்டை மறந்தனர் போலும்!

சற்று நேரத்தில் போத்தல்கள் தம் வாயைத் திறந்து கொண்டன. மனோஜ் குடிப்பவர் அல்லர், எனினும் மேசை நாகரிகத் திற்காக இரண்டு Glass பியரைக் குடித்தார். மச்சான் டிரைவ் பண்ணனும் கோவித்துக் கொள்ளாத என்றார் மனோஜ் சேர். நண்பனின் வற்புறுத்தலால் சற்று குடித்தார். பரிசில்கள் பரிமாறப்பட்டு இரவு உணவு உண்டபின்னர் நண்பர்கள் விடைபெற முடியாமல். கட்டி யணைத்து விடைபெற்றனர்.

மனோஜ் தனது மோட்டார் சைக்கிளில் புறப்படும்போது, “மச்சான் கவனமாய் போய்ட்டு வா” என்றான் தயாளன்.

இரவு பத்து மணி என்பதால் மனோஜ் தனது பைக்கில் வேகத்தை அதிகரித்துச் சென்றார்.

மோட்டார் பைக் கண்டியை அடைந்தவுடன் பழைய போகம்பரை சிறைச்சாலை ஊடாகக் கடந்து வரும்போது விசில் சத்தம் ஒன்று கேட்டது. விசிலோடு டோர்ச் வெளிச்சமும் பைக்கை நோக்கி அசைந்தது.

மனோஜ் பைக்கை நிறுத்தினார். ஆமாம் அது வீதி போக்குவரத்து பொலிசார் “Licence ஒக்கோம கெனியண்ட” என்றார் ஒருவர்.

கெட்ட நேரத்துக்கு மனோஜ் தனது தலைக்கவசத்தைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு, தனது Licence, வாகனக் காப்புறுதி பத்திரத்தை எடுத்துச் சென்றார்.. அருகில் சென்றவுடன்,

“தம்ச பீல் எனவத” என்றான் ஒருவன்

“நே சேர்” என்று மழுப்பினான் மனோஜ்

“நே ஓய், தம்ச பீல் எனவா ஓய்” என்றான் மற்றொருவன் மரியாதைக்குறைவாக.

மனோஜ்ஊக்கு கெட்ட கோபம் வந்தது. “நே சேர், பொடி பார்ட்டி எக பியர் சொட்டக்க..”.

“ஏம் பொண்ட புலுவந்த”, “யங் யங்” என்றான் தரக்குறைவாக.

“சேர், சேர் மொனவாஹரி உதவு கரணங் சேர்” என்றார் மனோஜ்.

ஒருவன் விரைவாகச் சென்று மோட்டார் சைக்கிளின் சாவியை எடுத்துக் கொண்டான்.

எவ்வளவு சொல்லியும் பயனில்லை

“யங் யங் பொலிசியட்ட” என்று கண்டி பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு சென்றவுடன் பலூன் ஒன்றைக் கொடுத்து ஊத வைத்தனர்.

அப்பொழுது மனோஜ், “எவ்வளவு தீவிர விஷயங்களை செய்தவர்களையும், கள்ளக்கடத்தல் செய்தவர்களையும் விட்டு விட்டு என்னைப்போல அப்பிராணியை பிடித் தார்களே” எனத் தாறுமாறாகப் பேசிவிட்டார்

கோபம் அடைந்த உயர் அதிகாரி, “மேயாட கேஸ் தெக்க எகது கரன்ன” எனச் சொல்லிவிட்டு வாகனத்தில் ஏறிச் சென்றுவிட்டார்.

இரண்டு முன்று முறைப்பாடுகளை ஒரே தாக எழுதி மனோஜை பொலிஸ் கூண்டுக்குள் அடைத்துவிட்டனர்.

ஒன்றும் செய்வதறியாது மனோஜ், திக்கு முக்காடினார். கைத் தொலைபேசி உட்பட எல்லாவற்றையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டனர்.. தகவலும் சொல்லமுடியாத நிலை.

அடுத்தநாள் நீதிமன்றத்திற்கு ஆஜர் படுத்தப்பட்டார். கண்ணீரும் கவலையுமாக இருந்த மனோஜிற்கு காதும் கேட்கவில்லை.

ஒவ்வொருவராக நீதிமன்றத்தில் ஏற்றப் பட்டனர். மனோஜின் முறைவந்ததும் கூண்டில் ஏறிநின்றார்.

நீதவானின் உதவியாளர் ஏதோ விசாரிக்கிறார். ஒன்றும் விளங்கவில்லை. தீர்ப்பும் வழங்கப்பட்டது.. அதுவும் என்ன வென்று விளங்கவில்லை. பின்னர் மீண்டும் அழைக்கப்பட்டார். திரும்ப அழைக்கும்போதே விளங்கியது இரண்டு மூன்று குற்றச்சாட்டு என்பதால் 14 நாட்கள் சிறைக்குள் அனுப்பப்பட்டார்.

பிற்பாடு சிறைக்கைதிகள் யாவரும் எந்தவித இரக்கமும் இன்றி நிர்வாணம் ஆக்கப்பட்டு சோதனை செய்யப்பட்டனர். சிறையில் நல்ல வார்த்தைகளே இல்லை. பேசுகிற சொல் அனைத்தும் தர்மத்திற்கு எதிரானது. ஒரு அறையில் ஏறக்குறைய 50 கைதிகள் இருந்தனர்.. பெரிய தட்டு ஒன்றில் மிருகங்களுக்கு உணவு வழங்குவது போல் ஐந்து ஆறு பேர் உணவு உண்ணவேண்டிய நிலை. முதியவர் பெரியவர் என்று பாராமல் எல்லோருமே ஒரே மாதிரி நடத்தப்பட்டனர்.

ஒரு அறைக்குள் ஒரு தாதா. அவனுக்கு இரண்டு உதவியாளர். விடியற்காலை 2.00-4.00 மட்டும் தான தண்ணீர்வரும். அதில்தான் அனைவரும் குளிக்கவேண்டும் குடிக்க

தண்ணீர் நிரப்பவேண்டும். தாதா அதில் குளித்துக் கொண்டிருந்தான். மனோஜ் தங்கியிருந்த அறைக்கு முன்பாக இளம்வயதினர் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர்

உள்ளே தேவையான போதை வஸ்துக்கள் கைமாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன வெளியே இருப்பவர்களால் எப்படித்தான் பரிமாற்றப்படுகிறதோ தெரியவில்லை. உள்ளே தேவையான பொருட்கள் எல்லாம் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தன. போதைவஸ்து பாவிப்பவர்கள் வெளியில் இருந்து பாவிப்பது போலவே உள்ளேயும் பாவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மனோஜ் வீட்டார் விஷயம் அறிந்து ஐந்து நாட்களில், சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளியே

செல்ல வழக்கறிஞர் ஊடாக நடவடிக்கை எடுத்தனர். அனுமதிக்கிடத்தது.

தான் உள்ளிருந்து சிந்தித்து கொண்டிருந்த போது நல்ல ஓழுக்க விழுமியங்கள், கட்டுப்பாடுகளை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய சிறைச்சாலைக்குள் இப்படி நடப்பது வேடிகையாக இருந்தது. பெருமூச்சுடன் சிறையை விட்டு வெளியேறினார் மனோஜ். தீர்ப்புகள் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவருக்கு விளங்க வேண்டும் நீதியாக நடுநிலையாக இருக்க வேண்டும். என மனதில் நினைத்தவாறு தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

○○○

வாழ்வு வறுமையின் முடிவு

கல்வி கற்க வாய்ப்பற்ற
இளைஞன் ஒருவன்
அறியாமையில் மூழ்கிய
அவன் பெற்றோர்கள்

வழிகாட்டல் கிடைக்காத
வழிதவறிய வாழ்வு அவன்
உடல் உழைப்பை உறிஞ்சிய
வஞ்சக பண முதலைகள்

வாலிப வயதில் இயற்கையின்
அடக்க முடியாத காமப் பசி
பசி அடக்க நாதியில்லாமல்
பக்குவமற்ற வயதுத் திருமணம்

சிறிய சேமிப்பில் இரவல் நிலத்தில்
குடிசை வாழ்க்கை இலக்குகளின்றி
குவிந்தன குழந்தைகள் குடலில்
குறைவில்லாமல் கடவுளின் பரிசாக

தந்தையின் உழைப்பில் பெரும்பகுதி
போன இடம் தெரியவில்லை போதையில்
தாயின் உழைப்பு உள்நிறியது கஞ்சி வாட்டிய
வறுமை கள்வராக்கியது பிஞ்சுகளை

- குப்பினான் குமரன்

வெறுமையைக் காண்கிறேன்

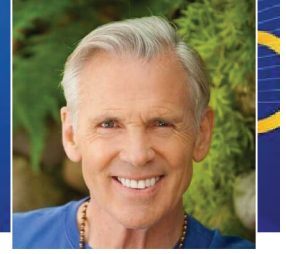
உடைந்த கண்ணாடியில்
உருவமொன்றை காண்கிறேன்
உலவும் மேகத்தில்
உதவும் மனிதரை காண்கிறேன்
தேய்ந்து போன நிலவிலும்
தேசம் ஒன்றை காண்கிறேன்
பறந்து செல்லும் பறவைகளின் வரிசையில்
மறந்து போகா மாண்பினை காண்கிறேன்
அப்பாவின் சிரிப்பினில்
அழகின் தேடலை காண்கிறேன்
அம்மாவின் அரவணைப்பில்
அன்பின் மொழிதலை காண்கிறேன்
என்றெல்லாம் புகழ்மொழி சொன்ன
உன்னிடமே என் காதலை காண்கிறேன்
நெஞ்சமெல்லாம் நினைவுகள் நிரப்பி
நீ சென்றுவிட்ட நாளினை தேடுகிறேன்
இப்பவெல்லாம் எந்தவொரு மனிதரிடமும்
வெறுமையை காண்கிறேன்
இம்மொழிகளை நீ சொல்லும் போது
உன்னருகில் நானில்லை எனும்
இதயத்தில் வெறுமையை காண்கிறேன்..!

- சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

இந்திய வேதாந்தத்தால் கவரப்பட்ட

மேலைநாட்டு எழுத்தாளர்

ஜெப்ரி ஆம்ஸ்ரோங் (Jeffrey Armstrong-1946)

இந்திய மெய்ஞானத் தத்துவவியலாளர் களான ரிஷிகளின் வாழ்வியலை வேதங்களின் இராடாகக் கற்றறிந்த அமெரிக்க நாட்டவரான ஜெப்ரி ஆம்ஸ்ரோங் ஒரு தத்துவவியலாளர். பல்வேறு நூல்களின் படைப்பாளரான அவர் வேதங்கள், உபநிடதங்களில் உள்ளனவற்றைக் கற்றறிந்து அவற்றில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தனது ஆய்வுகளை மெய்ஞானத்துறையியல் பற்றி மேற்கொண்டார். அதன் பயனாக பல்வேறு நூல்களை அவர் எழுதியுள்ளதோடு மெய்யியல் போதிக்கும் பாடசாலை ஒன்றை வன்கூவரில் ஆரம்பித்து தனது சீடர்களுக்கு இந்திய தத்துவம் பற்றியும், அதன் உண்மைப் பொருள் பற்றியும், ஒப்பீட்டு ரீதியாக விளக்கமளித்து வருகின்றார். உளவியல், வரலாறு, ஒப்பீட்டு மதங்கள், இலக்கியம் ஆகியவற்றைக் கற்றறிந்தார். அவரால் வன்கூவரில் அமைக்கப்பட்ட மெய்யியல் கல்வி நிறுவனத்தை விஞ்ஞான மற்றும் கலைகளின் வேதாந்த கல்விநிலையம் (VASA – Vedic Academy of Sciences & Arts in Vancouver Canada) நடத்தி வருகின்றார். அத்தோடு இந்திய தர்மம், பண்பாடு என்பனபற்றிய ஒரு சிறந்த பேச்சாளராகவும் யோக தத்துவம் மற்றும் கீழைத்தேய மெய்யறிவு பற்றியும் கற்பதற்காக வழிமுறைகளையும் செய்து வருகின்றார்.

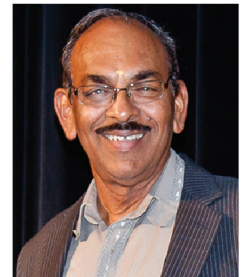
இந்திய வேதங்களும் அவற்றில் உள்ள ஆதிகால பறக்கும் இயந்திரங்களுக்கும் பண்பாட்டுக்குமான தொடர்புகள் பற்றிய உண்மைகளை ஆய்ந்தறிந்து எடுத்துக்காட்டும் ஒரு ஆய்வாளராகத் தன்னை வரித்துக் கொண்ட ஜெப்ரி ஆம்ஸ்ரோங் **‘சனாதன தர்மம்’** பற்றி உலகறிய கருத்துக்களை முன் வைத்து வருகின்றார். 2010இல் **“அவதாரம் பற்றிய ஆன்மீகப் போதனைகள். நவீன உலகநிகாண பண்டைய மெய்யறிவு”** என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

அவரது எழுத்துக்கள் வேதாந்த விஞ்ஞானம் உயர்நிலைக் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படுவதாக அமைகின்றது. அவரால் எழுதப்பட்ட ஏனைய நூல்கள்:

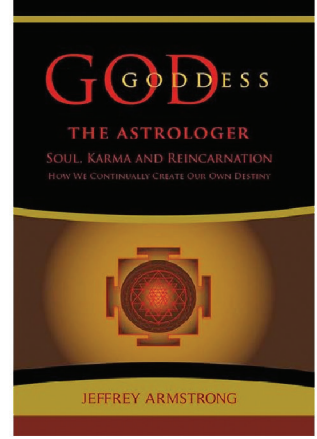
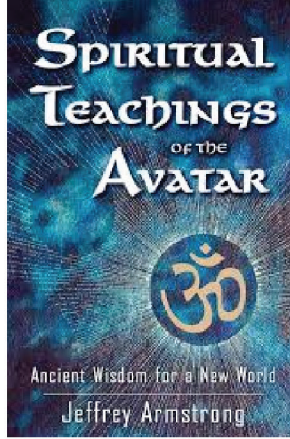
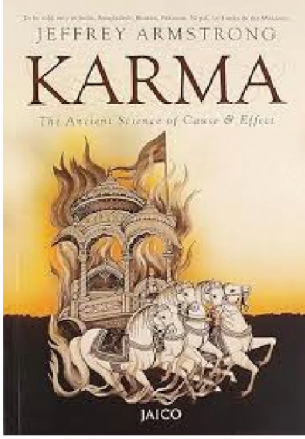
- ❑ *“The Night We First Met: A Mystical Journey Finalis”* என்னும் கவிதை நூல் அவருக்கு சுயாதீன பதிப்பாளர்களின் விருதினைப் பெற்றுத்தந்தது.
- ❑ **‘கர்மா’** இந்திய வேதாந்தத்தில் மெய்யறிவு என்பதுபற்றிய நூலாகும். இறைவனே சோதிடர்: ஆன்மா கர்மாவும் மறுபிறப்பும் பற்றியது. ஆயுள்வேதம் மற்றும் வேத வானசாஸ்திர அட்டவணையை உள்ளடக்கியது.

கவிதை நூல்கள்:

- ❑ Poetry Chap Books by Jeffrey Armstrong 1980 – 2009
- ❑ Lotus Eyes
- ❑ Swan of Endless Love
- ❑ This Way Never Lies
- ❑ The Mountain Climbed Me Up
- ❑ Smile When You’ve Had Enough
- ❑ Black Light of the Goddess
- ❑ Visions From the Fire
- ❑ Heart of the Night
- ❑ Love Letters Series
- ❑ Swept Away – A Collection of Meditations on Divine Love
- ❑ There is Only One Love

க. சீவபாலு
(B.Ed.Hons, M.A.)
கனடா

இவற்றிற்கு மேலாக 400 இறுவட்டுக் களைப் பல்வேறு தலையங்களில் கீழைத் தேயம் தத்துவம், ஆயுர்வேதம், வேதாந்த சோதிடம், தாந்திரிக யோகம் போன்றனவாக அமைந்துள்ளன.

மெக்சிக்கன் மாகாணத்தில் டீரோயிற் னன்னும் நகரத்தில் பிறந்த ஜெப்ரி ஆம்ஸ் ரோங் இளமைக் காலந்தொட்டே நான் யார் னன்னும் வேத விசாரணையில் மிகவும் நாட்டங்கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். அதன் வழி நாம் ஏன் இந்தப் பூவுலகில் உள்ளோம், எங்கிருந்து வந்தோம், வாழ்க்கை என்றால் என்ன? என்பனபோன்ற கேள்விகளுக்கு விடைகாண ஆவல் கொண்டவராக தனது ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்தார். **“நான் என்ன டெய்தாலும் அது என்னை வ்டைகூறுவதற்கான யாதைக்கே இட்டுச் டென்றது”** என வியப்படைந்த அவர், பல்கலைக் கழகத்தில் ஐந்து ஆண்டுகள் தத்துவவியல் மற்றும் ஆக்க பூர்வமான (Creative Writing) எழுத்து பற்றிய கல்வியை மேற்கொண்டார். அதாவது இலக்கியம், கவிதை ஆகிய இருதுறை களில் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை பற்றிய சிறப்புப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். 1960களில் சமூக அபிவிருத்தியில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் இந்திய பண்பாட்டுத்துறையில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியதாகக் கூறுகின்றார். இந்தியா ஒட்டுமொத்தமாக மிகப் பாரிய விஞ்ஞான ஆன்மீக நூலகமாக விளங்கு வதைக் அறிந்தபோது அது மேலும் ஈடு பாட்டை என்னிடம் ஏற்படுத்தியது என்று

ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்ட அவர், யோக ஆச்சிரமத்தில் ஐந்து ஆண்டுகள் கடும பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டதனால் இந்திய தத்துவார்த்த அறிவிடயலைத் அறிந்து அதில் தேர்ச்சிபெற்றுக் கொள்ளவைத்தது. ஜோதிடத்தைக் கற்றுக்கொண்ட அவர் மேற் குலகின் ஜோதிடத்தையும் இந்திய ஜோதி டத்தையும் ஒப்புநோக்கி **“மேற்குலகல் ஜோதடம் ஒரு மகழ்ச்சீதரும் வொழுதுபோக்காகக் டொள்ள்ப்பும் டதேவேளை இந்திய ஜோதடம் மகவும் கடினமானதும் மகத்தீவரமானதமான ஒரு வஞ்ஞானமாகவே காணப்படுகின்றது”** என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை அவரது புலமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சீன மூலிகை மருத்துவம், தற்காப்புக்கலை, குதிரையோட்டம், நவீன நடனம், தென் னாசிய கற்கைகள் பற்றி விஸ்கொன் பல கலைக்கழகத்தில் மீண்டும் கற்றுக்கொண்ட அவர் தொடர்ந்து இந்திய வேதங்கள் பற்றியும் உபநிடதங்கள் பற்றியும் ஆய்வுகளை நடத்தியுள்ளார்.

சிலிக்கன் வலி எனப்படும் அமெரிக்காவின் மேற்குப்பகுதியில் 1980இல் அப்பிள் கணினி நிறுவனத்தில் அதன் மத்திய கிழக்குப் பிரதேசத்தின் விற்பனை முகவராக ஏழு ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். அதன் பின்னர் விற்பனைக்கான ஆலோசனைகளை மேற்கொள்ளும் தனித்துவமான பணியை ஆரம்பித்தார். அவரிடமிருந்த பேச்சாற்றல் மற்றும் கவிதை புனையுந்திறன் என்பன அவரை பல்வேறு சர்வதேச நிறுவனங்களின் விற்பனைவிருத்திக்கான ஆலோசனைகளை பெற்றுக்கொள்ள வைத்துள்ளது. அவர் இந்திய

பண்பாடு, கோட்பாடுகள் பற்றி 1,600க்கு மேற்பட்ட கவிதைகளைப் புனைந்துள்ளார்.

இந்து மதம் உண்மையான வாழ்க்கை முறையைப் போதிக்கின்றது. அதனை ஒரு மதம் அல்லது சமயம் என்ற வரையறைக்குள் மட்டுப்படுத்தமுடியாது. மதம் என்னும் பதம் மத்திய ஆசிய அபிராமிக் மதங்களான யூதம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் என்பனவற்றிற்குப் பொருத்தமானது, ஆனால் இந்தியாவில் காணப்படுவது தர்மம் பண்பாடு. தர்மம் என்பது பல்வேறு ஆன்மீக மற்றும் உலகியல் அறிவுசார்ந்த ஒரு நூல்நிலையமாக அமைந்துள்ளது. மற்றையவை ஒவ்வொரு நூல்களைக் கொண்டிருக்க இது ஒரு நூல் நிலையமாகவே தோற்றமளிக்கின்றது. அதன் கோட்பாடுகள் கொள்கைகளை ஒரு நூலுக்குள் அடக்கிவிடமுடியாதவாறு பரந்து பட்டது. சமயம் என்னும் பதம் Religion என்னும் பொருளில் ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தச் சொல்லின் தோற்றம் இலத்தின்மொழியில் re-legare என்பதில் இருந்து தோன்றியது. இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு சட்ட முறைமை என்னும் கருத்தைக் கொண்டது. இந்திய தர்மமுறைமை அப்படியானது அல்ல, அது மதம் என்பதற்கு அப்பால் ஆழமான கருதுகோளைக் கொண்டுள்ள மேன்மை மிக்க தத்துவமாகவே கருதுகின்றார்.

“நான் ஒப்பீட்டு ரீதியில் எது உண்மை என்பதனைவிட அக்ஷரீதியாக உண்மை எது என்பதனை அறிந்துகொள்ள முற்பட்டமை எனது வாழ்நாள் முயற்சியாகும். மகப் பீரமாண்டான நூல்நிலையமாக தகவல்களைக் கொண்டிருள்ள மையம் இந்தியாவில்தான் உள்ளது. இந்தியா 1200 ஆண்டு காலமாக வெளியிடக்கூடாது வன்முறை மக்கப் படைபெய்யுப்கள். குடியேற்றங்கள் என்பன போன்ற ஆக்கிரமிப்பு சக்திகளால் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. அறிவியல் என்னும் நூலகம் பெட்டகம் ஆய்ரம் ஆய்ரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக யுர்து விரிந்துள்ளது. அக்ஷரீதியிலான மகப் பெய்ய உண்மைக் களஞ்சியம் எமது நூல்பந்தல் உள்ளது இந்தியாவில்தான்.” என்று ஜெபர்சன் இந்திய தத்துவத்தைப் பற்றியும் வேதங்கள் உபநிடதங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்தியாவில் உள்ள வழிபாட்டு முறைகள் பற்றிப் பல்வேறு இடங்களில் பிரசங்கம் செய்துள்ளார்.

“கணேச மந்திரமும் அதன் விளக்கமும்”
“புரண்பத்திற்கான அறகுறிகள்”, **“ஆத்மாவிற்கான அறமுதம்”**, **“குருமந்திரமும் அதன் விளக்கமும்”**, **“யோக அனுட்டானத்தின் நோக்கம்”** என்பனபற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியதோடு அவற்றை பல்வேறு மேடைகளில் பேசியுமுள்ளார். அவரைப்பற்றியும் அவரது பணிகள் பற்றியும் பல்வேறுபட்டவர்களால் பாராட்டப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்துமத நம்பிக்கைகளை மேற்குலகில் பரப்பிவரும் ஜெப்ரி அவர்கள் **“கவிர்திர ரிஷி”** என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படும் அளவிற்கு இந்திய தத்துவம், வாழ்வியல் பற்றிய கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகின்றார் அவர் பெற்ற பாராட்டுக்கள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

- “Revolutionary and revealing. A work of inspired Divine Art. Knowledge worthy for study from anyone interested in discovering their sublime potential.” —Madhuri Honeyman
- “A real hallmark of a great teacher.” —Zohara M. Hieronimus
- “With clarity, insight and humor...I hate to contradict Bob Dylan, but you DO need a Veda-man to know which way the wind blows.”—Steve Bhaerman
- “I truly enjoyed the unfolding of our ancient Hindu/Vedic culture and philosophy finding a fresh voice. I so admire what has been accomplished here.” —Paramacharya Palaniswami
- “A book that will open the doorways to many higher dimensions, new hidden horizons, new worlds of delight, and new ways of vision.” —David Frawley, Editor-in-Chief Hinduism Today
- “Rooted in an awareness of the true nature of consciousness, Jeffrey awakens our intuition to what it has forgotten.” —Terry McBride founder of yoga, director, American Institute of Vedic Studies,

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

ரோசிரியர் துரை மனோகரன்

ஒரு புதிய தோற்றம்

தேர்தல் திருவிழாக்கள் முடிவடைந்த பின், நாட்டில் ஒரு புதிய தோற்றம் தென்படத் தொடங்கியுள்ளது. நாட்டின் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக இத்தோற்றம் அமைந்துள்ளது. இவ்வளவு காலமும் நாட்டை நாசமாக்கிய, மோசமாக்கிய “விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.” நாட்டில் நம்பமுடியாத நல்ல பல காட்சிகள் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளன. “நாம் அனைவரும் இலங்கையர்” என்னும் புத்துணர்ச்சி மெதுவாகத் துளிர்விடத் தொடங்கியுள்ளது. தொடர்ந்தும் இந்நிலை நீடிக்குமா என்பதற்குக் காலம்தான் பதில்சொல்ல வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, அரசுதான் அதை நிகழ்த்திக் காட்டவேண்டும்.

தேர்தல் திருவிழாவின்போது, ஒரு முக்கிய நல்ல விடயம் இடம்பெற்றுள்ளது. நாட்டின் உயர்சபையிலும், வெளியிலும் பேரின வாத்ததைப் பரப்புவதற்காகவே தாம் பிறந்தது போலச் செயல்பட்டுவந்த இருவர், இருந்த இடம் தெரியாமல் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டனர். இவர்களைப் போன்ற ஒருவர், தோல்வி நிச்சயம் என்பதை உணர்ந்து, தேர்தல் திருவிழாவில் பங்குகொள்ளாமலே தப்பிப்பிழைத்துக் கொண்டார். இந்நாட்டில் பேரினவாத்தத்துக்கு இனிமேல் இடமில்லை என்பதைப் பெரும்பான்மை இன மக்கள் தேர்தல் திருவிழாவில் தெளிவாகத் தெரிவித்துவிட்டனர்.

ஒருகாலத்தில் உயர் சபையில் என்ன மாதிரி இருந்த ராஜவம்சம், இன்று அதே சபையில் கூனிக் குறுகி நிற்கிறது. ஒருகாலத்தில் அவர்கள் “ஆடிய ஆட்டம் என்ன? பேசிய வார்த்தை என்ன? திரண்டதோர் சுற்றம் என்ன?” காலம் ராஜவம்சத்துக்குச் சரியான பதிலடி கொடுத்திருக்கிறது. சென்று தேய்ந்து இற்ற கதைதான் ராஜவம்சத்தின் கதை.

தமிழர் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரை, “வீட்டுக்கு” மக்கள் மத்தியில் இன்னமும் மதிப்பு உண்டு. அதனாலேயே, மக்கள் நாட்டின் உயர்சபையில் “வீட்டை” மூன்றாம் இடத்தில் உயர்த்தி வைத்துள்ளனர். எட்டுப் பேரை

“வீட்டில்” வசிக்கவும் அனுமதித்துள்ளனர். உண்மையில் “வீட்டின்” மதிப்பை “வீட்டில்” உள்ளவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை ஆளுக்காள் குடுமிச்சண்டை பிடித்து, “வீட்டைக்” குட்டிச்சவராக்கிவிட்டார்கள். “ஒற்றுமையாய் வாழ்வதாலே உண்டு நன்மையே, வேற்றுமையை வளர்ப்பதனாலே விளையும் தீமையே” என்பதை இனிமேலாவது உணர்ந்தால், நல்லதே நடக்கும். முன்னர் “வீட்டில்” வசித்துவந்தவர்கள் சிலரை மக்கள் தற்போது ஒதுக்கிவிட்டார்கள். ஆனால். அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் இன்னமும் பாடம் கற்றதாகத் தெரியவில்லை.

தன் வழி தனி வழி என்று எப்போதும் காட்டிக்கொள்ள விரும்பும் ஒரு தமிழ்த் தேசியக் கட்சி “ஒண்ணை ஒண்ணு கண்ணை கண்ணு” என்று ஒரேயொரு ஆசனத்தோடு திருப்திகொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. இம் முறை தேர்தலில் மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடிய முக்கிய விடயம், முன்னைய அரசுகளுடன் சார்ந்து, பல்வேறு அட்டூழியங்கள், அடாவடித்தனங்களில் ஈடுபட்டு, தம்மை வளர்த்துக் கொண்ட இருவரை, வடக்கிலும், கிழக்கிலும் மக்கள் புறக்கணித்துள்ளனர்.

மலையகத்தின் முக்கிய கட்சி, ஆசைக் கொரு ஆசனத்தைப் பெற்று, உயர் சபையில் வீற்றிருக்கிறது. தொலைக்காட்சி ஒன்றில் பல்லாயிரக்கணக்கான பார்வையாளர் முன் “வீர விளையாட்டு”க் காட்டிய ஒருவரும் தேர்தல் திருவிழாவில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். மக்கள் இத்தகையவர்களையும் ரசிக்கிறார்கள் போலும்!

முஸ்லிம் கட்சிகளும் தேர்தல் திருவிழாவில் ஒருவாறு தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்ற ரீதியில் இருக்கின்றன. முஸ்லிம் மக்களுக்கும் பாரம்பரிய முஸ்லிம் கட்சிகளின் விளையாட்டுகள் புரியும். அவர்களும் அரசியலில் விழிப்படைந்து வருகிறார்கள். இம் முறை உயர் சபையில் முஸ்லிம் கல்விமான் ஒருவர் பிரதிச் சபாநாயகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

பொன்னான நினைவுகள்

இலங்கையின் சிறந்த பல்கலைக்கழகங்கள் ஒன்றாக விளங்கும் **யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்**, இவ்வாண்டு, தனது **ஜம்பதாவது** நிறைவு தொடர்பாகப் பொன்விழா வினைக் கொண்டாடுகிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில், அதன் ஆரம்ப கால கட்டத்தில் (1975 - 1978) நான் அங்கு தற்காலிகத் துணை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியவன் என்ற வகையில், எனது வாழ்த்துகளையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அங்கு கடமையாற்றிய காலத்தில் **புராசீர்யூர் கைலாசப்த** முதல் வளாகத் தலைவராகவும், அவரின் பின் **புராசீர்யூர் வீத்தியானந்தன்** அதன் முதல் துணைவேந்தராகவும், **புராசீர்யூர் இந்திரபாலா** கலைப் பீடாதிபதியாகவும், **புராசீர்யூர் சண்முகதாஸ்** தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் இருந்தனர். இவர்களில் பேராசிரியர்கள் வித்தியானந்தன், இந்திரபாலா, சண்முகதாஸ் ஆகியோர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள். அக்கால கட்டம் பற்றிய பொன்னான நினைவுகள் இப்போதும் என் மனத்தில் பசுமையாக இருக்கின்றன.

நான் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கடமை யாற்றியபோது, எனது முதலமைச்சர் (ஏம்.ஏ) பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டேன். எனது ஆய்வு மேற்பார்வையாளராக விளங்கிய பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்கள் சிறந்த முறையில் எனது ஆய்வினை நெறிப்படுத்தி உதவினார். பேராசிரியர் கைலாசபதியும் ஆய்வினை ஊக்கமூட்டி, எனது ஆய்வுக்குப் பயன்படும் என அவர் கருதிய ஆங்கில நூல் ஒன்றைக் களனிப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் இருந்து எடுப்பித்துத் தந்தார். அந் நூல் எனது ஆய்வுக்கு மிகவும் பயன்பட்டது. பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களும் எனது ஆய்வு தொடர்பான அறிவுரைகளை வழங்கி வழிகாட்டினார், இவர்கள் அனைவரின் சிறந்த வழிகாட்டல்கள் வாயிலாக, நான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது எம். ஏ. பட்டதாரியானேன். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஆய்வுத்துறையில் எனக்குச் சிறந்த அனுபவத்தைத் தந்தது.

நான் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றிய அக்காலத்தில், ஒவ்வொரு

வியாழக்கிழமையும் மாலைவேளையில் தமிழ்த் துறை சார்ந்த ஆசிரியர்களும், வெளியிடங்களைச் சேர்ந்த இலக்கிய ஆர்வலர்களும் பல்கலைக்கழகத் தேநீர்ச் சாலையில் ஒன்று கூடுவோம். அப்போது வளாகத் தலைவராக இருந்த கைலாசபதியும் அடிக் கடி கலந்துகொள்வார். அந்தச் சந்திப்பு நிகழ்ச்சிக்கு '**வியாழ வட்டம்**' என்று பெயரிடப்பட்டது. அந்த நேரங்களில் கலை இலக்கிய விடயங்கள் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறும். அத்தகைய கலந்துரையாடல்களின் விளைவாக, 1976 இல் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு ஆய்வு மாநாடு கொண்டாடுவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தமிழக எழுத்தாளர் **அசோகமந்திரன்** பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். அம்மாநாட்டில் நானும் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரை வாசித்தேன்.

அக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகக் கலை விழா ஒன்றின்போது, நான் எழுதி இயக்கிய **சமுதாய வலங்கு** என்ற நாடகம் பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்டது. **கலாந்த நா. சுப்பிரமணியம்** (பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது ஆசிரியராக இருந்தவர்), **ஆ. சுவநேச்செல்வன்** (பின்னர் வீரகேசரி, தினக்குரல் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராக விளங்கியவர்) போன்றோர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் எனது நல்ல நண்பர்களாக விளங்கினர்.

1979இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் நிரந்தரத் துணை விரிவுரையாளர் நியமனம் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது மாணவர்களாக இருந்தவர்களுள் **அமரர் புராசீர்யூர் நாசெஸ்வரன்**, **புராசீர்யூர் சுவல்ங்கராஜா** (அவரது துணைவி **சரஸ்வதியும்**), **புராசீர்யை அம்மன்சன்**, **ரூப் வலஸ்ரீனா**, **கலாந்த பாலசுமார்** ஆகியோரும் அடங்குவர். வடக்கு - கிழக்கு மாகாண முன்னாள் முதலமைச்சர் **வரதராஜப் பெருமாள்**, அப்பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது முதலாம் ஆண்டில் எனது மாணவராக இருந்தவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் போலவே, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமும் என் மனத்தில் என்றும் நிறைந்திருக்கிறது.

‘சாஹித்தியரத்னா’

மு.பொ. அவர்களின் மறைவு

மு.பொ. என்று அழைக்கப்படும் பிரபல எழுத்தாளரான மு.பொன்னம்பலம் 11-07-2024 திங்கட்கிழமை அதிகாலை அமரரானார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மு. பொ. அவர்கள், முருகேசு, மாரிமுத்து (சின்னத்தங்கம்) தம்பதிக்கு 26-08-1939 அன்று மகனாகப் பிறந்தார்..

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் கடந்த ஆறு தசாப்தங்களாக எழுதிவந்த மு.பொ., ஆரம்பக் கல்வியை தனது கிராமத்தில் உள்ள சண்முகநாதன் வித்தியாசாலையிலும் பின்னர் இரத்தினபுரியில் உள்ள சென்ற லூக்ஸ் (St. Lukes College) கல்லூரியிலும் பயின்று உயர்கல்வியை பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்றார்.

1958இல் தினகரன் சிறுவர் பகுதியில் வெளியான “மழையும் வெயிலும்” என்ற படைப்பே இவரது முதற் படைப்பாகும். இக்காலங்களில் “தீவான்” என்ற புனைபெயரில் சுதந்திரன், வீரகேசரி ஆகியவற்றில் சில சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய “அரைநாள் பொழுது”, “ஒரு நாள்பொழுது” ஆகிய சிறுகதைகள் அக்காலத்தில் பெரும் கணிப்புக்கு உள்ளாகின.

இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி “அது” 1968இல் வெளியாகியது. இவரது ஏனைய கவிதைத் தொகுதிகளாக, “வில்ங்கை விட்டெழும் மனிதர்கள்” (1989) “விடுதலையும் புதிய எல்லைகளும்” (1990), “காலி லீலை” (1997), “பொறியில் அகப்பட்ட தேசம்” (2002) “சூத்திரர்வருகை” (2003) “கவிதையில் துடிக்கும் காலம்” (2009), “சூந்திசேத்திரத்தின் குரல்” (2017) என்பன வெளிவந்துள்ளன.

“கவிதையில் துடிக்கும் காலம்” கவிதைத் தொகுதி அவ்வாண்டின் தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றுக்கொண்டது.

2002இல் “பொறியில் அகப்பட்ட தேசம்” என்ற இவரது கவிதை A Country Entraped என்ற தலைப்பில் ஏ. ஜே. கனகரட்னாவால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. அத்துடன் மு.பொ. ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இன்னொரு நீண்ட கவிதையும் The Song of Liberated Zone என்ற மகுடத்தில் இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளது.

“ஊஞ்சல் ஆடுவோம்” (2001) “நீர்க்கோலம்” என்பன மு.பொ. எழுதிய சிறுவர் ஆக்கங்களாகும்.

இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாக “கடலும் கரையும்”, “முடிந்துபோன தசையாடல் பற்றிய கதை” என்பன வெளிவந்துள்ளன. இத்தொகுப்புகள் பெரும்பாலும் ஈழத் தமிழர் போராட்டம் பற்றியும் அதன் விளைவுகள் பற்றியும் பேசியுள்ளன. இவரது “கடலும் கரையும்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வடக்கு கிழக்கு மாகாண விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

இவருடைய சிறுகதையான “கைது செய்யப்பட்ட கிராமம்” என்ற சிறுகதை “முடிந்து போன தசையாடல் பற்றிய கதை”த் தொகுதியில் அடங்கியுள்ளது.

மு.பொ.வின் நாவல்களாக “நோயில் இருத்தல்” (1999), “சங்கிலியன்தரை” (2016) ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. “நோயில் இருத்தல்” அவ்வாண்டுக்கான தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றது.

“நோயில் இருத்தல்” கதாநாயகனின் நோயை மட்டுமல்ல இது எங்கள் தேசத்தின் நோய் என்பதையும் குறியீடாக இந்நாவல் பேசுகிறது.

மு.பொ.வின் விமர்சன நூல்கள் இலக்கிய உலகில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. “யதார்த்தமும் ஆத்மார்த்தமும்” (1992), “திறனாய்வு சார்ந்த பார்வைகள்” (2000), “திறனாய்வின் புதிய திசைகள்” (2011) ஆகிய நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. இவற்றுள் “திறனாய்வின் புதிய திசைகள்” நூலுக்கு மலேசியா “தான்ஸ்” சோமசுந்தரம் கலை இலக்கிய அறிவாரியம் 2010-2011 ஆண்டுக்கான அனைத்துலகப் புத்தகங்களுக்குள் சிறந்த நூலுக்கான பரிசாக 10,000 அமெரிக்க டொலர்களை வழங்கிக் கௌரவித்தது.

இவரது மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக “பேரிடர்களை பெரு வாய்ப்புகளாக மாற்றுதல்” (மருத்துவமும் நலவழியியலும் தொடர்பான நூல்), கம்லா பஹாசின் “ஆண்நிலை இயல்பு பற்றிய ஆழமான தேடல்” (சமூகவியல்) ஆகியவை வெளியாகியுள்ளன. இவற்றைவிட இவர் எட்டு ஆங்கில நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

இவர் மொழிபெயர்த்த குமாரி ஜெய வர்த்தனாவின் நூல் “ஓயாத கிளர்ச்சி அலைகள்” மொழிபெயர்ப்புக்கான அரசு தேசிய சாஹித்திய விருதினைப் பெற்றது.

மு.பொ. 1970-1971 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் “சத்தியம்” என்ற பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராகப் பணி புரிந்துள்ளார். அப் பத்திரிகை புங்குடுதியில் இயங்கிய சர்வோதயம்-சர்வமதசங்கம் ஆகியவற்றையும் ஈழத்து அரசியல், இலக்கியம் ஆகியவற்றையும் நெறிப்படுத்துவதாக அமைந்தது. “பூரணி” சஞ்சிகை வெளியீட்டிலும் மு.பொ.வின் பங்களிப்பு இருந்தது. 1989 தை முதல் 1990 வைகாசி வரை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த “திசை” என்ற பத்திரிகைக்கும் மு.பொ. ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். அப்போது அதன் உதவி ஆசிரியராகச் செயற்பட்டவர் அ.யேசுராசா.

மு.பொ. பாடசாலை ஆசிரியராகத் தொழில் புரிந்தவர், மு.பொ.வின் மனைவி பெயர் செல்வநாயகி (உமா). மு. பொ. தம்பதிக்கு பிள்ளைகள் கிருபாகரன், யசோதா, டாக்டர் மனோகரன், டாக்டர் துளசி ஆகிய நால்வர் ஆவர்.

ஞானம் சஞ்சிகையில் இவர் “மு.பொ. பக்கம்” என்ற தொடர் பத்தியை எழுதியதோடு

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகளையும் எழுதி வந்துள்ளார்.

ஈழத்துப்போர் இலக்கியம் தொடர்பாக இவருடனான கருத்தாடல் “ஞானம் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழி”ல் இடம் பெற்றுள்ளது. ஞானம் சஞ்சிகைக்கு இவர் அளித்த நேர்காணல் ஞானம் 196வது இதழில் வெளியாகியுள்ளது.

மு.பொ.வின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக தெற்காசியாவின் “Library of Congress” என்ற அமைப்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக 2002இல் இவரைக் கௌரவித்தது.

அத்தோடு இலண்டன், சுவீஸ், பிரான்ஸ், கனடா ஆகிய நாடுகளின் தமிழ் இலக்கிய அமைப்புக்களால் இவர் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

2010இல் தமிழ்க் கதைஞர்வட்டம் (தகவம்) கௌரவித்தது.

அதே ஆண்டில் நடைபெற்ற சர்க்கு மகாநாட்டில் கவிதைத்துறை சார்ந்த நிகழ்வில் ஒரு அரங்கத்துக்கு இவர் தலைமை வகித்த தோடு கௌரவமும் பெற்றார்.

2010இல் கனடாவில் வெளிவரும் “காலம்” இதழ் இவரைக் கௌரவிக்கும் வகையில் “மு.பொ. சிறப்பிதழை” வெளியிட்டது.

2010இல் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை ஆளுநர் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது.

2016இல் தெகிவளை நகரசபை இவரது பணிகளைப் பாராட்டிக் கௌரவித்தது.

2016இல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணைவேந்தர் உப்புல் திலாநாயக்கா அவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

2018ஆம் ஆண்டுவுல் அரசு உயர் இலக்கிய விருதான “சாகித்திய ரத்னா” விருதினைப் பெற்றார்

29-06-2024 அன்று கொழும்புத் தமிழ்சங்கம் நடத்திய தமிழ்க்கற்கை நெறியின் 8ஆவது விருது விழாவில், மு.பொ. அவர்கள் தமிழ்நிதி விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்

மு.பொ. அவர்கள் இயற்கை எய்துவதற்கு முன்னதாக தாம் எழுதிய கவிதை ஒன்றை ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்க விரும்பினார். அவர் எழுதிய **அதோ அங்கே யோகும் அவன் ஆரெனத் தொர்க்கறா?** எனும் கவிதை ஞானம் 294ஆவது இதழில் பிரசுரமாகியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- ஞானம்

வாசகர் பேசுந்ரார்

ஞானம் 294^ஆ இதழ் (கார்த்திகை 2024) கிடைத்தது. அதில் எனது கவிதையையும் கண்டு மகிழ்ந்தேன். நன்றி.

மேலும், அவ் இதழின் ஆசிரிய தலையங்கமானது மேன்மையான ஒரு சிற்றிதழின் நன்மனப்பாங்கை கட்டியும் கூறுவதாக அமைந்திருந்தது.

ஞானம் தனது கால்நூற்றாண்டு கலை இலக்கியப்பணியில் காலடி எடுத்துவைத்து தொடர்ந்து காத்திரமான ஒரு பணியாற்றிவரும் சிற்றிதழ் என்றால் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை.

அந்த வகையில் பெருமைகளை உள்ளடக்கிய சிற்றிதழானது எந்தவித காழ்ப்புணர்ச்சியுமின்றி இன்னோர் சிற்றிதழாக இலக்கிய உலகில் தடம்பதித்து சாதனைபடைத்துவரும் **ஜீவநத**யையும் அதன் பிரதம ஆசிரியரான **புரண்தரணையும்** பாராட்டிக் கௌரவித்து, **ஜீவநத தலையங்கம்** தீட்டி அதனை வாழ்த்தியிருப்பதென்பது இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியாக அமைந்துள்ளது. யார் பெரிதென போட்டி பொறாமையில் ஒருவரையொருவர் அழிக்கும் தன்மையுள்ள இன்றைய இலக்கிய உலகில் பெருமைகளை புறந்தள்ளி நல்லதோர் ஆசிரிய தலையங்கத்தைத் தந்த ஞானம் ஆசிரியருக்கும் அதனோடிணைந்த குழுவினருக்கும் எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்.

- ஷெல்லிதாசன், திருகோணமலை.

இப்போது எமது ஞானம் சஞ்சிகையில் மிகவும் வித்தியாசமான கருப்பொருள்களில் சிந்தனைக்குரிய ஆக்கங்களை ஞானம் பாலச்சந்திரன் எழுதி வருகிறார். சென்ற 293^ஆ இதழில் அவர் எழுதியிருந்த **வெளர் நீலப் புள்ளி** எனும் விஞ்ஞானக் கட்டுரை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. எத்தனை ஆழமான கருத்துகள் பொதிந்த ஆக்கம். பற்பல விஞ்ஞானத் தகவல்களை மிகவும் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார், வாசிக்கச் சுவையாகவும் எழுதியிருக்கிறார். அவ்வப்போது நாங்கள் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி யோசிக்கத்தான் செய்கிறோம். இந்த ஆக்கம் இன்னும் எங்கள் சிந்தனையை கிளறிவிட்டுள்ளது. பயணிகள் கொண்டு செல்லும் பொன் செய்தித் தட்டில் பல மொழிகள் இருந்தும், குறிப்பாக சிங்கள மொழி இருந்தும் தமிழ் இல்லை என்று படித்தபோது வேதனையாக இருந்தது.

நாங்கள் வாழும் பூமி இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் சிறியதொரு தூசு. அந்தத் தூசியில்தான் நாம் வாழ்கிறோம். எறும்பை விடச் சிறியது எறும்பின் வாய் என்பார்கள். பூமி எனும் தூசியில் நாம் வாழ்கிறோம் எனில், நாங்கள் தூசியிலும் தூசிதானே. இப்படியெல்லாம் சிந்தனை விரிந்து செல்கிறது. இறைவனது ஆற்றலை, அற்புதத்தை எண்ணி வியக்க வைத்த ஆக்கம். பாலச்சந்திரனுக்கு மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்.

- என். நஜ்முல் ஹுசைன்.

ஞானம் 292^ஆ பதிப்பிலிருந்து பாலச்சந்திரனின் கட்டுரைகள் வியக்க வைக்கின்றன. **வெளர் நீலப் புள்ளி** எனும் கட்டுரை அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னைய வானியல் கண்டுபிடிப்புக்களை மிகவும் ஆச்சரியத்துடன் நோக்க வைக்கின்றது. நவம்பர் மாத **எண்களும் எண்ணங்களும்** எனும் கட்டுரை எண்களுடன் தமிழ் இலக்கியம் சமஸ்கிருதம், இசை, பௌத்த மதம், இஸ்லாம் மதம் வானியல் சூரியன், பூமி, சந்திரன் தொடர்பில் இதுவரை அறியாத பல விடயங்களை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. முக்கியமாக 18 எனும் எண்களின் உலகளாவிய தொடர்புகளையும், சங்கேத முறையில் எழுத்தையும் எண்ணையும் தொடர்புபடுத்தி கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் முறையையும் இலகுவாகப் புரியும் வகையில் தந்துள்ளார். ஞானம் வளரும். பாலச்சந்திரனுக்கு தங்கள் பணி தொடர மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள். நன்றி.

- நீலாம்பிகை.

ஞானம் 294^ஆ இதழ் கைக்கிட்டியது. மகிழ்ச்சி, நன்றி. இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ள ஆக்கங்கள் அனைத்தும் அருமையானவை, அதிலும் இணை ஆசிரியர் பாலச்சந்திரனுடைய **எண்களும் எண்ணங்களும்** என்ற கட்டுரை கருத்தாழமும், தமிழின் பெருமையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. வாழ்த்துக்கள். மதிப்பிற்குரிய **மலர்ந்பன்** அவருடைய சிறுகதை உள்ளத்தை உருக்கியது. வாழ்க வளர்க ஞானம்.

- ஆறுமுகம் சந்திரமோகன். இரட்டையாடை.

அரசு இலக்கிய விருது - 2024

சாஹித்தியரத்னா விருது

சுய நாவல் இலக்கியம்

சுய சிறுகதை

சுய கவிதை இலக்கியம்

சுய பாடலாக்கம்

சுய நாடக இலக்கியம்

சுய இலக்கியத் திறனாய்வு

சுய நானாவ்தம்

சுய சிறுவர் இலக்கியம்

சுய இளையோர் இலக்கியம்

சுய அறிவியல் புனைகதை

சுய புலமைத்துவ மற்றும்
ஆய்வுசார் படைப்பு

மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்

மொழிபெயர்ப்பு நானாவ்தம்

திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

தமிழ்க்கவி தமயந்தி சிவசுந்தரலிங்கம்
'காடுலாவு காதை'

மரணனை அற்புதராணி காசிலிங்கம்
'மூச்சு'

அஷ்ரஃப் சிறாப்தீன்
'சுவர்களில் உருவாகும் சுவர்க்கங்கள்'

அகலாங்கன் நாகலிங்கம் தர்மராஜா
'அகலாங்கன் பக்தி பாடல்கள்'

மார்க்கண்டன் ரூபவதனன்
'வெந்து தணிந்தது'

ஹாயத்திரி சண்முகநாதன்
'ஈழத்து இலக்கியம் பார்வையும் பதிவும்'

மைதிலி றெஜினோல்ட்
'ஓட்டிசு உலகில் நானும்'

மூதூர் முகைதீன் ஏ.எம். முகைதீன்
'வண்டில் மாமா'

அப்துல் வாகிது முஹ்சீன்
'காணாமல் போன கன்சுல்'

ஜனகா நிக்கிலாஸ்
'வானமெல்லாம் புதிர்'

வண. ஞானமுத்து பிலேந்திரன்
'போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சியில்
இலங்கையில் கத்தோலிக்கம்'

மரணபன் பி.ஆறுமுகம்
'கொலுஷா'

எம்.ரிஷான் ஷெரீப்
'அபராஜிதன்'

ஹாபிஸ் இஸ்ஸதீன்
'ஓர் இளம் ஆசிரியை'

சேது நாணயங்களில் 'வேல் - சூலம்'

11ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 16ஆம் நூற்றாண்டுவரை இலங்கையில் வெளிவந்த நாணயங்கள், அடிப்படையிலும் வடிவத்தில் இராஜ ராஜ சோழன் நாணயங்களை ஒத்திருந்தன என்பதை நாம் முன்னமே பார்த்தோம். ஒருபுறத்தில் நிற்கும் மனித உருவத்தின் தோற்றமும் மறுபுறத்தில் மனித உருவத்துடன் ஆட்சிக்குரிய மன்னனின் பெயர் வடமொழி எழுத்துகளில் பொறிக்கப்பெற்றிருக்கும். ஆனால், காலத்துடன் இவ்வடிவத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படத்தொடங்கின. அவற்றுள் பாரிய மாற்றங்களை யாழ்ப்பாணத்து ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் வெளியிட்ட சேது நாணயங்கள் கொண்டிருந்தன. ஒருபுறத்தில் மனித உருவத்துக்குப் பதலாக நந்தியின் உருவம் உள்ளடக்கியமை, வடமொழி எழுத்துகளுக்குப் பதலாக தமிழ் எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டமை, என்பன தெளிவான மாற்றங்களாகும். மேலும் தெற்கில் வெளிவந்த நாணயங்கள், குறித்த மன்னர்களின் பெயர்களை, புராக்கிரமமாக, வஜ்யமாக, சாகஸமல்ல எனப் பொறித்தன. ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த நாணயங்கள், பொதுவாக 'சேது' எனும் மங்கலச் சொல்லை மாத்திரம் பொறித்துள்ளன. 'சேது' என்பதைப் பொறிப்பதன் வாயிலாக மன்னரைச் சாராது இராச்சியத்தைக் குறித்து சாரிந்துள்ளது. தற்காலத்தில் அரசாட்சிகள் மாறனாலும் நாணயங்கள் மாறாமல் தொடர்ந்தும் பாவனையில் இருப்பதைப்போன்று தூரநோக்கச் சந்தனையில் ஆட்சிசெய்த மன்னர்களைச் சாராது யாழ்ப்பாணத்து சேது நாணயங்கள் வெளிவந்தமை மெச்சதலுக்குரியது. இத்தகு மாற்றங்களுடன் சில சீரமை மாற்றங்களையும் சேது நாணயங்கள் கொண்டிருந்தன. அவற்றுள் சூலம் மற்றும் வேல் உள்ளடக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இராஜராஜ சோழன் காலம் தொடங்கி வெளிவந்த தென்னிலங்கை நாணயங்களில் நிற்கும் மன்னனின் உருவத்துடன் வளக்கு மற்றும் தாமரைப் பூவளைக் காணமுடியும்.

சேது நாணயங்களில் பல வகைகள் உள்ளன. ஒரு குறித்த வகையில் மாத்திரமே இந்தச் 'சூலமும் வேலும்' உள்ளது. இவற்றை உள்ளடக்கிய காலம் யாது? இவற்றை உள்ளடக்கவேண்டிய பின்புலம் என்ன? போன்ற வினாக்களுக்கு இன்னமும் தெளிவான விடைகள் ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்பெறவில்லை என்பது கவனத்துக்குரியது.

இடது : தென்னிலங்கையில் வெளியிட்ட நாணயங்களில் நிற்கும் மனித உருவத்துக்கு வலது பக்கத்தில் ஐந்து புள்ளிகளையும் அதன் கீழ் தாமரை மலரையும் காணலாம்.
 கீழ் : இரண்டு சேது நாணயங்கள். நிற்கும் மனித உருவத்துக்கு வலது பக்கத்தில் சூலத்தையும் அதன் அருகில் வேலையும் காணமுடியும்.

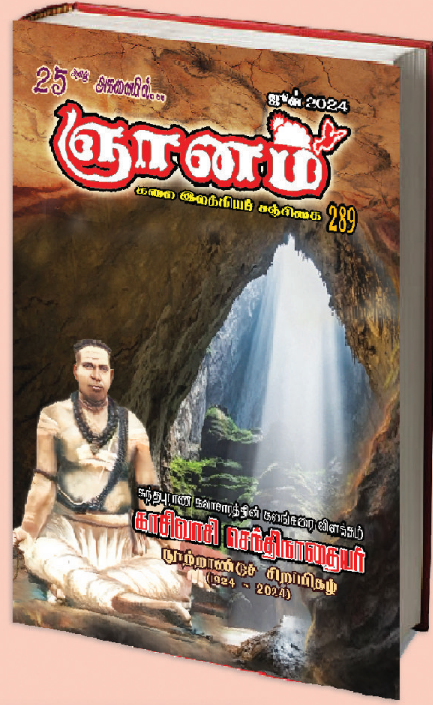

'பேசும் நாணயங்கள்' தொடரும்...

(குறிப்பு : இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

கந்தபுராண கலாசாரத்தின் கலங்கரை விளக்கம்
காசிவாசி செந்திநாயக்யர்

நூற்றுாண்டிச் சிறுப்பிதழ்
(1924 - 2024)

விலை:
ரூபா 1500/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 6.
+ 94 11 2586013 / + 94 717 362 862
editor@gnanam.info

